

XV legislatura · quart període · sèrie P · número 62

Ple del Parlament

Sessió 33, primera reunió, dimecres 22 d'octubre de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 33.1

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Decret llei 18/2025, de 23 de setembre, pel qual es crea el Fons Extraordinari Addicional 2025 per als Ens Locals (tram. 203-00024/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 315, 118).
3. Decret llei 19/2025, de 30 de setembre, de mesures extraordinàries en l'àmbit de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient (tram. 203-

00026/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 325, 11).

4. Proposició de llei de modificació de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, en relació amb el dret a una atenció adequada i una bona administració (tram. 202-00060/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 315, 28).

5. Projecte de llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (tram. 200-00008/15). Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat presentades (text presentat: BOPC 142, 10).

6. Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals, i de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge (tram. 202-00030/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat de totalitat (text presentat: BOPC 154, 49).

7. Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre la repressió exercida contra dones menors d'edat pel Patronato de Protección a la Mujer entre 1941 i 1981 (tram. 252-00013/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació (text presentat: BOPC 232, 45).

8. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de memòria democràtica (tram. 300-00184/15). Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.

9. Interpel·lació al Govern sobre el cost de la immigració per als catalans (tram. 300-00192/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.

10. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de suport a les famílies (tram. 300-00194/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

11. Interpel·lació al Govern sobre l'adaptació dels municipis de les Terres de l'Ebre als impactes del canvi climàtic (tram. 300-00196/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

12. Interpel·lació al Govern sobre l'emergència climàtica (tram. 300-00198/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

13. Interpel·lació al Govern sobre polítiques educatives (tram. 300-00197/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

14. Interpel·lació al Govern sobre les conseqüències d'un altre any sense pressupostos (tram. 300-00195/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

15. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de treball (tram. 300-00199/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

16. Interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords del pacte d'investidura en matèria de rehabilitació (tram. 300-00193/15). Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació d'inseguretat que es viu a Catalunya (tram. 302-00150/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessitat que la Generalitat gestioni plenament les competències i els recursos necessaris per a garantir l'estat del benestar (tram. 302-00151/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estratègia que adoptarà per a garantir l'accés a un habitatge (tram. 302-00152/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els mitjans de comunicació públics (tram. 302-00153/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la desprotecció de la població davant els efectes del canvi climàtic (tram. 302-00154/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives (tram. 302-00155/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

El president

Bon dia, senyores i senyors diputats. Comença la sessió.

(Remor de veus.) Silenci, si us plau.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa –silenci, si us plau– en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que quatre diputats i dues diputades han delegat el seu vot per aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó i Lluís Puig Gordi, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell per a la sessió del dia 22 d'octubre i en la diputada Mònica Sales i de la Cruz per a la sessió del dia 23 d'octubre. La diputada Ariadna Urroz Segura, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz. El diputat Joaquim Calatayud Casals, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz per a la sessió del 22 d'octubre. Així mateix, la diputada Júlia Calvet Puig, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, ha delegat el seu vot en el diputat Sergio Macián de Greef per a la sessió del 23 d'octubre. Finalment, el diputat David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano per a la sessió d'avui al matí.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

A continuació, i en compliment d'allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2025 hi ha un total de 1.328 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Passem al primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral. I comencem amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si està d'acord amb la pujada de la quota dels autònoms que proposa el Govern espanyol

317-00165/15

La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics. I la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Albert Batet i Canadell, que té la paraula.

Albert Batet i Canadell

Molt honorable president del Parlament, molt honorable president de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom.

President, vostè està d'acord que el Govern espanyol apugi la quota dels autònoms?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El Govern espanyol ha manifestat amb claredat, justament crec que va ser aquest dilluns, abans-d'ahir, aquí a Barcelona, que la fiscalitat dels autònoms que tenen menys ingressos romandrà inalterada.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Les realitats, fins a dia d'avui, president, són dues. La primera, que vostè en la quota dels autònoms ha estat callat –a no ser que avui l'hi haguéssim preguntat Junts per Catalunya. I la segona, que Pedro Sánchez, de rectificació en rectificació, continua apujant la quota als autònoms.

Entre Pedro Sánchez i Catalunya, vostè sempre tria Pedro Sánchez. A Catalunya hi ha 600.000 autònoms. Qui els defensa? Perquè ja ha quedat clar que vostè no. Junts per Catalunya sí que ho fem. Vostè és a Madrid quan no hi ha de ser, com va passar el 12 d'octubre amb la dana de l'Ebre, i, en canvi, no diu res quan ho ha de dir, com

passa amb els autònoms, com passa amb rodalies, com passa amb les inversions de l'Estat a Catalunya. Silenci, silenci i silenci. O diuen una cosa i en passa una altra, com amb habitatge, que teòricament negociaven el traspàs de la Sareb i acaba sent una col·laboració en la gestió.

El Govern de Pedro Sánchez recapta més impostos que mai, els catalans paguem més impostos que mai, i la vicepresidenta del Govern espanyol, el «Govern de la corrupció», com diu ella, només sap dir que els autònoms catalans es forren. Ja n'hi ha prou! Els autònoms no es forren; moltes famílies no arriben a final de mes. I la seva proposta és apujar impostos? Tapen la seva mala gestió i el dèficit fiscal amb més impostos.

Junts, com molts catalans, diem que ja n'hi ha prou. Per això avui hem registrat una proposició de llei per reduir l'IRPF i eliminar l'impost de successions i donacions. Els catalans, com els autònoms, necessiten algú que els defensi.

President, desperti's de la seva anestèsia: se sumarà a la proposta de Junts d'abaxar impostos o seguirà aplicant al dictat l'agenda de decreixement dels Comuns?

Sabem i vostè sap que, en política, en moments complicats com la pandèmia, s'han de prendre decisions difícils, que no agraden. I quan arriba l'oportunitat s'han de posar les coses al seu lloc.

President, se suma a abaxar impostos o es queda amb el decreixement dels Comuns?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

En relació amb els autònoms, crec que suquen pa en un plat que no hi ha oli, perquè ha quedat perfectament aclarit el que hi ha.

Ara, si vostè vol parlar de fiscalitat, no hi tinc cap inconvenient. La fiscalitat que tenim a Catalunya i a Espanya està 2,7 punts per sota de la mitjana de la fiscalitat de la Unió Europea -2,7 punts per sota. Ho dic perquè sento a vegades expressions d'«infern

fiscal»; a tot Europa, més infern que aquí. I està 3,2 punts per sota de la fiscalitat mitjana de la zona euro. Parlem de fiscalitat, perquè si volem serveis públics a l'alçada dels serveis públics que tenen els països que formen part de la Unió Europea, haurem de tenir una fiscalitat en la mateixa mesura, no? O és que volem serveis públics com els de Dinamarca i fiscalitat com la de..., no ho sé, Malta? Això jo no sé fer-ho. I crec que vostès tampoc.

I la fiscalitat que nosaltres defensem és una fiscalitat progressiva: qui més té, més paga. I els autònoms, que són persones, efectivament, que molts d'ells, no tots..., no tots –no tots–, n'hi ha diferents tipus, però molts d'ells tenen una fiscalitat o una economia que no està entre les més afortunades, doncs, tenen dret, efectivament, a tenir una fiscalitat ajustada a les seves circumstàncies.

I sobre la Sareb, jo crec que hem donat un pas endavant, perquè en aquest moment serà el Govern de Catalunya que gestionarà tretze mil habitatges i tres-cents solars. I crec que això respon a una demanda que hi havia en el país, no?

Jo no hi tinc res més a dir, senyor Batet.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat d'adoptar mesures per a garantir la protecció social i una jubilació digna als treballadors autònoms

317-00167/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president.

President Illa, com va anar la desfilada del Dotze d'Octubre? Va poder veure de prop el marrà?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sap vostè que el meu capteniment ha estat sempre de respecte a les institucions. I vaig fer el que crec que he de fer com a màxim representant de Catalunya, que és anar a uns actes en nom del Govern de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

President, ara que per fi han admès que el que passa a Palestina és un genocidi, ja comença a ser hora de no participar en celebracions d'un dia que va suposar l'inici d'un altre, de genocidi.

Però, miri, jo avui li parlo de la desfilada perquè la seva assistència vostè la inscriu, com ha dit ara, en allò de la normalitat institucional. Miri, si el seu viatge hagués servit per defensar Catalunya i els seus ciutadans, encara en podríem parlar. Però quina casualitat, quan just l'endemà el Govern espanyol, del qual el seu partit en forma part, anunciava una mesura que anava directament contra la base d'una part importantíssima del nostre teixit productiu: els autònoms; més de 570.000 persones que situen Catalunya per sobre la mitjana espanyola i europea en treball per compte propi i que configuren un grup molt divers, sí, però amb un pes en la nostra economia i a la nostra societat importantíssim, i que comparteixen entre ells la duresa d'haver d'aixecar cada matí, sovint en solitari, la persiana del seu negoci.

L'increment lineal de les quotes que va anunciar la ministra ha hagut de ser modificat al cap de pocs dies després de comprovar l'alt nivell de rebuig i enuig que va generar. I a això em dirà, com ha dit ara vostè, que van rectificar. Doncs benvinguda sigui la rectificació.

Però, president, ja n'hi ha prou! Ja n'hi ha prou de globus sonda; prou de canvis improvisats i anunciats per sorpresa. Els autònoms no poden viure pendants d'ocurrències i estirabots. Necessiten previsibilitat per tirar endavant la seva activitat, que massa sovint acostuma a ser, desgraciadament, molt fràgil o precària.

Li deia durant el debat de política general, president, feia dècades que el PSC no tenia tanta capacitat d'influència en el PSOE, i on eren vostès quan la ministra anunciava aquestes mesures?, on era el ministre Hereu, militant del PSC? Perquè no l'hem sentit, com tampoc l'hem vist a vostè.

Li demanem, president, una vegada més, que deixi de fer de portaveu del PSOE a Catalunya, que deixi de tapar les vergonyes del Govern espanyol i que exerceixi de president de Catalunya i defensi els interessos de la seva ciutadania.

I, en aquest cas, president, li exigim que es posicioni clarament i faci les gestions oportunes, les que calgui, fins i tot trencar la disciplina de vot, per garantir el tracte just als nostres autònoms i autònomes. Perquè amb la reculada de la ministra no n'hi ha prou; cal que s'afrontin d'una vegada per totes i amb diàleg, evidentment, les mesures per garantir que aquest col·lectiu tingui una protecció social i unes jubilacions dignes i justes. Perquè s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Jové, crec que ho he aclarit i he sigut explícit amb la resposta que he donat al senyor Batet. Crec que aquest tema ha quedat perfectament aclarit, la política fiscal del Govern d'Espanya, amb la que jo coincideixo, amb els autònoms. I crec que, a més a més, el registre d'actuacions dels governs de Pedro Sánchez durant set anys en matèria de fiscalitat marquen una línia clara de fiscalitat progressiva i de prendre mesures per afavorir justament les classes treballadores i les classes mitjanes. Aquí està el Govern de Catalunya, eh?

Sobre la influència, no sé si en tinc molta o poca, però, en tot cas, tingui la que tingui –no sé si he dit mai aquesta frase en públic–, soc més partidari d'exercir-la que d'exhibir-la. Així em captinc.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la reducció de l'estructura política de l'Administració

317-00168/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente.

¿Considera que en Cataluña debe reducirse la estructura política de la Administración?

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada la intervenció del president de la Generalitat.)

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. En cualquier sociedad con listas de espera de más de un año o miles de niños yendo al colegio en barracones, debería estar prohibido por ley incrementar la estructura política. De hecho, usted mismo, señor Illa, en el informe Trilla de 2021 prometió reducir gasto superfluo en acción exterior, comunicación o protocolo, pero está haciendo exactamente lo contrario: no solo no ha suprimido ni uno solo de los más de doscientos organismos públicos, sino que no para de incrementar una estructura cada vez más parasitaria, voraz e insaciable: grupos de expertos, observatorios... Cada mes uno nuevo, cada mes más despilfarro.

En Cataluña no se gobierna; en Cataluña, se observa. Y yo también les he estado observando, señor Illa, atentamente, y he visto que les encanta reunirse y observar: se reúnen, observan y comunican que en julio habrá novedades. Llega julio, pero la novedad no llega –se les ha echado el verano encima. Entonces se reúnen de nuevo, observan de nuevo y anuncian que antes de Navidad habrá novedades, y así podrían estar hasta el infinito, pero mientras tanto –eso sí– con disciplina soviética van colocado a todo socialista viviente en la Administración pública.

Nosotros le proponemos medidas concretas para ahorrar gasto superfluo y dedicarlo a educación y sanidad: supresión de los *consells comarcals* para convertirlos en consejo de alcaldes sin estructura política –mitad de gasto, mejor servicio–; supresión de la estructura política de la Autoridad Metropolitana de Barcelona –mitad de gasto, mejor servicio, pero, sobre todo, señor Illa, le animamos a desempolvar su propio informe Trilla; en ese asunto, le apoyaríamos. En definitiva, le animamos a cumplir *su* programa electoral en esta materia y, si lo hiciera, le apoyaríamos.

Muchísimas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El Govern que presideixo ha presentat un pla de millora de l'Administració, i en concret una mesura –a la que espero que doni suport el seu grup– per implementar la direcció pública professional –per implementar la direcció pública professional–, recolzada per més de tres-centes entitats de la societat civil catalana. Espero que aquesta cambra, en el moment oportú, hi doni suport i el seu grup també. Aquesta és la línia que tenim nosaltres, de fer una administració eficient amb els recursos que necessiti.

Sobre alguns consells que m'ha donat a mi –i que jo li agraeixo i els prenc en consideració–, crec que faria bé, per solidaritat de partit, de donar-los a alguns companys seus i col·legues seus que governen algunes comunitats autònomes, que algun problema de gestió tenen, per exemple, en matèria de no tenir els suficients recursos per fer front a incendis forestals o, per exemple, en matèria de sanitat pública. Vull ser enormement curós –vull ser enormement curós–, però vostè potser

pot tenir més llibertat per donar aquests consells que em trasllada a mi, a ells. Els hi fan més falta ells que a mi.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les prestacions concedides per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència a joves extutelats davant la necessitat de recursos econòmics dels catalans

317-00162/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en a Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, recientemente hemos conocido que la Generalitat, es decir, *su* Gobierno, ha perdonado 4,7 millones de euros a ex-MENAs que cobraban una prestación a la que no tenían derecho, pero que usted les adjudicaba. Eso demuestra, en primer lugar, que la gestión de su Gobierno es un auténtico caos y que usted sigue avanzando en ese camino de tirar el dinero de los catalanes por el sumidero del despilfarro político en forma de paguita para los MENAs.

Usted, a la vez, exprime a los catalanes –sí, exprime a los catalanes–: impuestos de países nórdicos y servicios de países tercermundistas. Usted no perdona ni una multa; usted no perdona ni un impuesto; usted saquea 365 días del año a los catalanes. Pero es importante que los catalanes sepan que, a la vez que saquea sus bolsillos, usted regala a los ex-MENAs 778 euros al mes. ¿Cuántos estudiantes catalanes tienen una prestación similar? ¿Cuánto dinero podríamos destinar para becas comedor, para ayudas de transporte, para reducir las listas de espera o para incrementar las ayudas a la dependencia, señor Illa? Usted siempre repite que no tiene dinero para vivienda, que no tiene dinero para ayudar a los catalanes que más lo necesitan, que no tiene dinero para reducir las listas de espera, pero le sobra dinero para regalarlo a los que entran de manera ilegal, muchos de ellos mintiendo sobre su

edad y que llenan de inseguridad nuestras calles. Es decir, lo de siempre. Para los catalanes, ni una condonación de deuda, ni una excepción, pero para los extranjeros, pensión completa, impunidad criminal. Y yo le pregunto: ¿Por qué su Gobierno siempre pone por delante a los extranjeros que a los catalanes?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Ni es perdona cap deute a ningú, ni es dona cap tracte de favor a ningú. Es tracta la gent amb dignitat, reconeixent a tothom els mateixos drets i exigint a tothom els mateixos deures. S'han donat les explicacions oportunes d'unes quantitats que no es podien reclamar a aquestes persones; no s'ha perdonat cap deute a ningú. Fa vostè molt malament de barrejar les coses de forma demagògica.

Però miri, la millor resposta al seu plantejament *equivocat* i divisiu es diu Ahmed Mansur –es diu Ahmed Mansur–, que és una persona que va venir de Ghana travessant cinc països i que va rebre fa pocs dies el premi de la Formació Professional Catalana; una persona que s'ha integrat i que ajuda a tirar endavant el país. És la millor resposta a la seva coacció de mentides i falsedats.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, yo entiendo que usted esté nervioso y lo denota en su respuesta. Sí, sí, están nervioso. Están nerviosos porque están perdiendo la calle. Están nerviosos porque están perdiendo los barrios. Están tan nerviosos que usted no lo reconoce y miente en público, pero luego resulta que en los chats de la consejería de Interior resulta que nos dan la razón. Que los datos que digo yo en sede parlamentaria son verídicos y usted lo niega en público. Dígalo, señor Illa, ¿de verdad que en Barcelona no son ocho de cada diez los detenidos de extranjeros? Dígalo.

Pero vayamos a lo importante, porque lo de la DGAIA no es un desajuste, como dijo su consejera; no, no, es corrupción. Y demuestra lo de siempre, que ustedes son

implacables con la gente honrada y la gente trabajadora e indulgentes con los delincuentes y los caraduras. Y esto se tiene que acabar y se va a acabar, señor Illa. Le guste o no. Más pronto que tarde los vamos a sacar de todos los gobiernos y vamos a darle la vuelta absolutamente a todo. Acabaremos con su corrupción y acabaremos con que pongan a los extranjeros por delante de los catalanes.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Però si quan poden governar, se'n van dels governs. (*L'orador riu. Alguns aplaudiments.*) Que còmode que està dient el que està dient des de l'oposició, perquè quan poden governar se'n van i se'n van ràpid. Baten rècords, sortint corrents. Així no s'aixeca un país.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures de planificació ecològica per a afrontar les emergències del canvi climàtic

317-00161/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. President, 2018, inundacions a Terres de l'Ebre; 2019, la riuada del Francolí amb quatre persones mortes i dues desaparegudes; 2020, borrasca Gloria; 2021, aiguats al Montsià i al Baix Ebre; 2023, més inundacions a Terres de l'Ebre; 2024, una dana i la incompetència de Mazón, que va deixar 229 persones mortes –ahir sembla que trobaven, de fet, un nou cadàver–, i a Catalunya també força aiguats..., 2025, el temporal Alice, que torna a causar estralls a Terres de l'Ebre.

A veure, de gota freda, n'hi ha hagut sempre, però no amb tanta intensitat i, sobretot, d'una manera tan recurrent, i és que la Mediterrània s'està convertint pràcticament en una mar tropical. Estan molt bé els ajuts puntuals que vostès estan aprovant, president, però jo crec que la primera pregunta que ens hem de fer és: Podem reduir aquestes tempestes incontrolables? Podem reduir aquestes emergències? Doncs sí, podem fer-ho reduint les emissions, i això vol dir més renovables i més ràpid, i també no ampliant l'aeroport del Prat.

President, ampliar l'aeroport del Prat és una molt mala idea perquè lo que vol dir significa incrementar les emissions i, per tant, incrementar l'escalfament global i, per tant, incrementar també les tempestes incontrolables; ampliar l'aeroport del Prat és anar en contra de la prosperitat de la qual vostè també tant parla i de la realitat.

I la segona pregunta que també ens hem de fer és: sabent que arribaran, com ens preparem per a aquestes emergències? Doncs, primer, actualitzant el sistema d'emergències –tenim lleis que són del segle passat i cal internalitzar el 112–; i, president, també actuant sobre l'urbanisme. Què fem amb el quinze per cent de les persones que ara mateixa viuen en zones inundables? S'està parlant d'expropiacions. Ja comencem a parlar dels primers desplaçats. A nosaltres ens preocupa; ens preocupa moltíssim que aquesta gent no es quedi amb una mà davant i una al darrere. Necessitem certeses, seguretats; que les cases, que els negocis siguin una alternativa real. No els podem deixar sols.

I la segona cosa, president: no podem seguir construint en zones inundables. Tenim el Calderí a Mollet, el pla urbanístic Ribera-Salines a Cornellà, els voltants de les Tres Xemeneies a la desembocadura del Besòs. He citat tres zones inundables amb plans urbanístics i no podem tornar a repetir els mateixos errors, així que li demanem planificació ecològica i no solucions puntuals.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyora Albiach. El primer que hem de dir és que el temporal Alice, afortunadament, no va deixar cap dany personal a les Terres de l'Ebre i, un cop més, si m'ho permet, agrair i felicitar els cossos d'emergència del conjunt del país per la reacció que van tenir; també al capteniment dels grups d'aquesta cambra, que van oferir el seu suport i el seu ajut al Govern i als cossos d'emergència.

Hi ha tres o quatre línies d'actuació. Vostè diu, primer, home, fer el que puguem per disminuir el canvi climàtic i les emissions. Completament d'acord; simplement recordar que som 8 milions de 8.000 –8 milions de 8.000–; per tant, tampoc no ens pensem que a Catalunya, amb 8 milions d'habitants, podem tenir una incidència en 8.000. Ara, estem al capdavant d'això. Sí, són 8 milions de 8.000, és a dir, tenen molt més impacte les decisions que puguin prendre països molt més grans que nosaltres. El Govern meu s'ha mostrat sempre màximament atent a prendre totes les mesures que s'hagin de prendre per disminuir el canvi climàtic i totes les infraestructures – també l'aeroport de Barcelona– que estem tirant endavant en aquest sentit, *totes* compleixen *rigorosament* requisits de respecte mediambiental –totes, totes. Ho he dit, i l'acord que vam fer per ampliar el Prat contempla uns topalls en emissions. Forma part de l'acord que vam presentar en el seu moment.

Dos, adaptar-nos. El Govern ahir, justament, va aprovar tirar endavant una inversió d'uns 57 milions d'euros, al voltant de 50 milions d'euros, per fer trenta-set actuacions en matèria de canalització i endegament d'aigües a les Terres de l'Ebre. Forma part d'un treball que ens vam trobar fet per part de l'anterior Govern. A l'Agència Catalana de l'Aigua, efectivament, arran dels aiguats crec que va ser el 2021, es va encarregar un treball a l'Agència Catalana per dir què s'ha de resoldre aquí de fons, la canalització d'alguns barrancs. L'hem recuperat i hem posat fons per poder-ho endegar, prendre mesures estructurals en aquest sentit.

I tercer –i últim–: no es construeix res en aquest moment a Catalunya, ni durant els darrers anys, no es construeix res en sòl inundable. I quan hi ha estudis que avalen que no hi han les condicions, es canvia d'emplaçament; per exemple, l'hospital nou que farem a Tortosa s'ha canviat d'emplaçament justament per aquesta raó.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si està a favor de prohibir la compra especulativa d'habitatges i de limitar el nombre d'habitatges per persona

317-00166/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

President, fa quatre dies deien que, amb el seu Govern, en la qüestió de l'habitatge serien ambiciosos i que anirien a totes. Tanmateix, em sembla que potser al seu equip se li han passat almenys dues publicacions importants d'aquestes que no les finança la patronal de l'habitatge: la primera, un informe de fa deu dies que deia que és perfectament legal prohibir la compra especulativa –de fet, que és perfectament constitucional, que creiem que això segurament al seu Govern li interessi–; la segona és una enquesta en la que explicaven que la gran majoria de la població està a favor de limitar el nombre d'habitatges que pot tenir qualsevol persona. És més, hi ha una majoria dels seus votants, dels votants del PSOE, que està a favor de limitar a un o dos habitatges el nombre que pot tenir cada persona.

Per tant, les dues preguntes es desprenen d'aquí: està el seu Govern a favor de prohibir la compra especulativa?, estan disposats a que limitem el nombre d'habitatges que pot tenir una persona mentre n'hi hagi qui no en té a Catalunya?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyora diputada. No m'ha passat per alt cap de les dues qüestions que vostè menciona: ni l'informe que s'ha fet –per cert, crec que encarregat per una institució metropolitana sobre el que vostè anomenava «compra especulativa»– ni l'enquesta que vostè menciona. I, de fet, des dels respectius

departaments del Govern s'està estudiant, sobretot el primer informe. Jo mateix vaig parlar amb el conseller per analitzar aquest informe.

El meu Govern el que està a favor és de posar per davant de tot l'habitatge com un dret i, per tant, prendre aquelles mesures que legalment siguin pertinents i siguin possibles per afavorir això, per afavorir que primi el dret d'accés a l'habitatge. I crec que hem demostrat prou ambició en aquest terreny i no ens hem tancat en cap cas a estudiar qualsevol mesura. Ara, estudiar-les bé i anar amb seguretat.

Per tant, el meu Govern, tot allò que es pugui fer amb un cert realisme i amb versemblança de que pugui ser una política efectiva per garantir l'habitatge com un dret, ho farà. No en tingui cap dubte.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Gràcies, president. Nosaltres hem demostrat també en aquesta legislatura que estem disposats a anar amb tot i que som ambiciosos amb la qüestió de l'habitatge. El problema és que les coses no poden quedar en promeses buides, perquè per desgràcia... –i això no li competeix només al seu Govern–, però, per desgràcia, en aquest Parlament s'han fet sempre moltes promeses i se n'han complert molt poques. Per tant, mantenir-nos en la idea de que seguirem estudiant és un problema quan avui, ara i aquí, ja tenim famílies que han de fer comptes amb si paguen l'ortodòncia del nen petit o si paguen la universitat pel gran. I mentrestant lo que tenim són rendistes, que a més a més sagnen la meitat del sou dels catalans, perquè aquest és el vertader infern fiscal que vivim: el d'un impost que ningú ha decidit, que és l'impost a la vida, que és actualment el que hem de pagar cada mes a l'habitatge.

I mentrestant, una dreta que es vanta de dir que aquí les úniques persones que es persegueixen són les persones honrades, mentre, en canvi, l'especulació i el frau en el dret a l'habitatge, els incompliments respecte al dret a l'habitatge –perquè el dret a especular no existeix– cada dia segueixen més impunes. Per tant, la nostra proposta és que ara i aquí avancem per prohibir que l'habitatge serveixi per especular. Que qui vulgui especular, truqui a Milei i li pregunti per comprar criptomonedes. Que qui vulgui

especular, acumuli coses; si poden ser, no casos de corrupció, que sembla que també estan molt de moda.

Ara i aquí a nosaltres ens trobarà per dir que, si l'habitatge és un dret, que sigui una llei, que no es pot especular amb ell i que es limitin ja el número d'habitatges que pot tenir una persona i que pot acumular una persona mentre no n'hi hagi per a tothom. Per tant, les dues línies haurien de ser ara i aquí, o tots o ningú.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, crec que el meu Govern ha llançat missatges clars en matèria d'habitatge, ha dibuixat i ha presentat una política clara i ambiciosa en matèria d'habitatge. I crec que no se'ns pot dir només que estem estudiant. Crec que hem pres mesures concretes. Per exemple, no és la meua Administració, però gràcies a decisions d'aquest Parlament de Catalunya doncs Barcelona ha anunciat la prohibició de pisos turístics; hem posat en marxa el pla d'emancipació; hem posat en marxa el bo jove; hem posat en marxa un projecte de construcció d'habitatges important; hem arribat a un acord amb la Sareb. En fi, estem activant tots els mecanismes. He parlat de mesures d'intervenció de mercats, si convé. Estem aplicant una llei de l'habitatge amb una disminució de les rendes. I m'he obert a estudiar-ho tot.

Ara, estudiar-ho vol dir estudiar-ho. Mesures noves com les que vostè planteja avui aquí, ja les estem estudiant i hem de tenir abans la certesa de que són viables i de que són efectives. Si la tenim, ho comunicarem. I oberts com sempre a parlar d'aquesta qüestió amb tothom.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la gestió dels efectes de la dana a les Terres de l'Ebre mentre assistia a la desfilada del Dia de la Hispanitat a Madrid i sobre la manca de proximitat en la seva actuació de govern

317-00163/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Mentre Catalunya patia un temporal que posava en risc patrimoni, infraestructures i persones, vós éreu a Madrid saludant una cabra. No hi ha cap escena que il·lustrí més bé el poc compromís del seu Govern amb Catalunya. Sembla que l'agenda institucional espanyola sempre té preferència; els catalans, que demanin tanda i que s'asseguin i esperin. Aquest és el concepte. Ens parla de política de proximitat, però es passa el dia als aeroports agafant vols pagats amb diner públic i, en acabat, es reivindica com a molt viatjat, eh? N'hi ha per llogar-hi cadira.

Mentre el temporal colpejava Catalunya, vostè somreia a Madrid tot celebrant la Hispanitat i, per tant, l'assassinat indiscriminat d'indígenes. En acabat, les enquestes parlen de desafecció política i pèrdua de confiança en les institucions. A algú li estranya? Mentre el poble lluitava contra la pluja, el vent o les rieres revingudes, vós batallàveu per un lloc a la tribuna. Com es gestiona un temporal a set-cents quilòmetres de distància, senyor Illa? D'això seu sí que en podem dir governança telemàtica. Esperem que no li falli el wifi.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El conseller Dalmau, la mateixa nit de diumenge, es va desplaçar a les Terres de l'Ebre. La consellera Parlon, la mateixa nit de diumenge, es va desplaçar a les Terres de l'Ebre. Jo vaig estar en una reunió del comitè d'emergència des del vespre. Vaig estar tot dilluns a les Terres de l'Ebre. M'he reunit amb alcaldes. Durant tota la setmana passada, cada dia de la setmana, un conseller del Govern ha anat a les

Terres de l'Ebre. Dimarts vam aprovar un primer paquet d'ajuda de 10 milions d'euros i ahir vam aprovar un paquet per millorar la situació. Això es diu eficiència i gestió. Això es diu eficiència i gestió.

Ara, vostè té una..., concep una Catalunya en què que vol expulsar els catalans d'origen andalús. Vostè vol expulsar de Catalunya els catalans d'origen extremeny. Vostè vol expulsar de Catalunya els catalans d'origen murcià. Vostè vol expulsar de Catalunya els catalans d'origen gallec. Vostè vol expulsar de Catalunya els castellans d'origen madrileny, i jo no. I jo respecto totes les maneres de pensar i de ser de Catalunya. Aquesta és la Catalunya real, no la que vostè planteja.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

A qui aspiro a expulsar de Catalunya és a l'Estat espanyol, a l'Estat francès i a l'estat islàmic, amb qui vostè combrega. No he discutit en cap moment el paper dels consellers. Sé que van ser al peu del canó. Li he discutit la seva, de presència, perquè vós sou la màxima autoritat d'aquest país –mal que ens pesi a molts–, i un espera dels seus representants polítics, del seu màxim representant polític, que en situacions de crisi, doncs, sigui al peu del canó, coordinant la resposta i prenent les decisions, no pas al país veí en desfilades militars retrògrades.

Per altra banda, i veient-lo ignorant i menyspreant la llengua nacional d'aquest país, en la inauguració del congrés World in Progress 2025, ja es deixa entreveure que vós no serviu Catalunya, sinó aquells que la volen sotmesa i estabornida. Continueu governant telemàticament el país, que ja ens trobarem presencialment a les urnes.

Mori el mal govern i visca Catalunya!

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Aquí té el llistat de les actuacions en aquest moment en marxa a les Terres de l'Ebre per ajudar els ciutadans i ciutadanes. Això no és un govern telemàtic, això és un

govern real i efectiu. I el president de Catalunya va estar on havia d'estar en tot moment. No jugui amb això, no jugui amb això.

I si vol defensar Catalunya i vol defensar el català, s'equivoca si ho fa atacant les institucions del seu país. Hi insisteixo: Catalunya és de tots. I vostè va contra els catalans d'origen extremeny; vostè va contra els catalans d'origen andalús; vostè va contra els catalans d'origen gallec; vostè va contra els catalans d'origen murcià; vostè va contra els catalans que no són nascuts aquí. La Catalunya real va per un altre costat. Per això, el seu projecte polític, senyora Orriols, fracassarà.

El president

I la darrera pregunta al president de la Generalitat també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració i els efectes del fracàs de l'oferta pública d'adquisició del Banco Bilbao Vizcaya Argentaria sobre el Banc Sabadell i la situació de l'estructura del sistema financer de Catalunya després del resultat de l'operació

317-00164/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Senyor president, president Illa. El capital no té fronteres ni banderes, és ben sabut. Tanmateix, i no obstant això, hi ha una bona munió de persones a Catalunya que celebrem que no hagi reeixit l'OPA, l'oferta pública d'adquisició, del BBVA sobre el Banc Sabadell. En primer lloc, respirant amb alleujament, com és normal, els treballadors i treballadores del Banc Sabadell. En segon lloc, crec que ho fan diversos sectors productius del país, les petites i mitjanes empreses, els autònoms, que saben que és bo que hi hagi institucions financeres – privada, en aquest cas – que tenen arrelament, coneixement del territori i que tenen una línia d'actuació que afavoreix l'accés al crèdit, al finançament per part d'aquesta estructura econòmica del país, que és com és, que té les característiques que té a casa nostra i també, és cert, arreu de l'Estat.

Per tant, li volíem preguntar quina és la valoració que fa vostè d'aquesta oferta pública d'adquisició; un cop conegut el seu resultat, quins creu que són els seus efectes, i com veu vostè l'estructura del sistema financer a Catalunya després d'aquest fracàs de l'OPA?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Pedret, doncs, jo crec que, com la majoria de grups d'aquesta cambra, fem tots una valoració positiva del desenllaç d'aquesta operació pública d'accions, d'aquesta OPA del Banc Bilbao Vizcaya Argentaria al Banc Sabadell. Una valoració positiva, perquè ha estat el posicionament majoritari d'aquesta cambra, perquè és important que hi hagi una entitat financera amb seu a Catalunya d'origen català que, a més a més, té una manera de fer banca molt propera a la petita i mitjana empresa, que és clau en l'economia catalana. I penso que, a més a més, les administracions públiques van fer el que havien de fer per garantir l'interès general, fos quin fos el desenllaç. Però el desenllaç concret que hi ha hagut, doncs jo crec que és el més positiu possible per Catalunya.

Ho dic perquè d'aquesta qüestió, que n'hem parlat molt i abastament en aquesta cambra i fora d'aquesta cambra, a vegades amb angoixa, i què passarà i què passarà i què passarà?, doncs quan té un desenllaç positiu també és bo que ens en fem ressò. No tant per tenir actituds ni molt menys eufòriques; simplement per constatar que, quan es fan les coses com s'han de fer, doncs els resultats són positius.

I en aquest sentit volia dir-li també que d'altres aspectes que són claus per Catalunya: el finançament, l'habitatge –del que ara parlàvem fa ben poc– o la millora d'infraestructures, com per exemple l'aeroport, tindran el mateix desenllaç si sabem tots fer el que hem de fer, és a dir, treballar amb rigor, treballar a vegades amb discreció, amb objectius clars per fer avançar el país en un context de canvis molt importants que hi han en el món que ofereixen a Catalunya moltes oportunitats que, si fem les coses ben fetes, milloraran la nostra manera de viure i el nostre benestar.

Gràcies, senyor Pedret.

El president

A continuació, obrim el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre la repressió a les mobilitzacions i la connivència amb l'extrema dreta

310-00274/15

La primera és sobre la repressió a les mobilitzacions i la connivència amb l'extrema dreta i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer i Pareja

Bé; gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Bon dia, senyor Garriga, que ara he vist que aquesta tarda vindrà al meu barri a amenaçar una escola pública envoltat d'un exèrcit de mossos d'esquadra. Allà hi serem els veïns i veïnes del sud de Sabadell per donar-li la benvinguda.

Dit això, consellera, fa uns dies li preguntàvem des d'aquest faristol quin era el seu model d'ordre públic, si era el de les càrregues indiscriminades, les detencions arbitràries i l'ús de gas pebre com a eina habitual de dispersió que van exercir els mossos d'esquadra el 3 d'octubre. La resposta, malauradament, sembla que va arribar el 15 d'octubre. Per això li torno a preguntar: considera que la brutalitat policial exercida contra la vaga per Palestina és el seu model d'ordre públic? Creu que l'actuació dels mossos va ser correcta? Va autoritzar vostè les càrregues i l'ús de gas pebre? Fa algun tipus d'autocrítica? I, finalment, obrirà o ha obert una investigació interna sobre aquests fets?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Bon dia, president, president de la Generalitat, consellers, conselleres, diputats, diputades. Diputat, la policia de la Generalitat de Catalunya, Mossos d'Esquadra no té connivència amb cap organització, és respectuosa amb el dret de protesta,

garanteix els drets de les persones que es manifesten. De fet, totes les manifestacions que es van donar a Catalunya durant els darrers dies, vull felicitar a tota la població que hi va anar, que es va manifestar, que va mostrar el seu suport a la població de Palestina, que va estar mobilitzada, que va actuar de forma pacífica. Però com vostè bé sap, hi ha determinades persones que van a les manifestacions i no tenen un comportament pacífic.

Normalment, com bé sap, la divisió de mediació de Mossos d'Esquadra intenta, quan aquestes manifestacions són comunicades, mediar, conèixer el recorregut, protegir els que s'estan manifestant, protegir les persones que no volen exercir el seu dret de protesta. Som un país democràtic i això ho hem de garantir. Però quan hi ha situacions en les quals es tiren artefactes MacGyvers, s'envaeix la línia policial, es posa en risc establiments, comerços on hi ha presència de persones, l'ordre públic, les unitats d'ordre públic, amb l'ús de la força proporcional, intenten en tot moment evitar danys majors i minimitzar riscos. Això és el que fa la policia de Catalunya, el Cos de Mossos d'Esquadra.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer i Pareja

Miri, consellera, s'ha de tenir molta frivolitat i molt poca vergonya per respondre el que ha respost ara mateix.

El dia 15 d'octubre hi havia diputats i diputades d'aquest Parlament que l'estaven trucant demanant explicacions per segons quines actuacions, i vostè tenia la gosadia de dir que responien a actes violents. Que no ha vist les imatges? On era vostè el 15 d'octubre?

Per això li demano que respongui clara i senzillament: li sembla acceptable que agents dels Mossos fumiguin –fumiguin– amb gas pebre directament a la cara a persones assegudes a terra? Li sembla acceptable carregar contra persones desarmades i arrossegar-les per terra? No ha vist les imatges? Li sembla admissible situar per damunt dels drets fonamentals de manifestació i de vaga els interessos d'un estat genocida i el dels seus equips de bàsquet?

Miri, el 15 d'octubre el principal element de risc per a l'ordre públic no va ser la ciutadania mobilitzada, van ser els Mossos d'Esquadra, que van estar a punt de provocar incidents greus. I si no ho van fer és per la magnitud i la determinació de la mobilització popular, per lo qual nosaltres també felicitem la gent. Per això volem que aclareixi d'una vegada si aquest és el seu model. El seu model és colpejar, és ferir persones assegurades a terra, és utilitzar indiscriminadament gasos irritants, sí o no? I si no ho és, encara pitjor; els Mossos fan el que volen? Els Mossos actuen sense cap tipus de control polític?

Miri, el mínim que pot fer és deixar d'amagar-se, és donar la cara, és demanar disculpes, és fer autocrítica, és prohibir immediatament l'ús de gas pebre i obrir les investigacions que pertoquin. Qualsevol altra resposta és un pas enrere pels drets i llibertats i la posa a vostè en una posició política insostenible.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Acostumo a amagar-me poc, i acostumo a donar la cara. Vostè fa determinades acusacions que no es corresponen amb la realitat. Si vol, jo li explico el que va passar el 15 d'octubre al carrer Tarragona amb violència generalitzada, llançaments contra els agents, atacs i assalts a diferents establiments, cremes de contenidors, agressions a agents de la Brigada Mòbil, intentar trencar la protecció que es donava als diferents establiments, i evidentment, davant d'aquestes situacions, per sort, no hi ha control polític de la policia, almenys amb el Govern del Salvador Illa, nosaltres no controlem políticament la policia; mal, mal anirà un país quan es controli la policia políticament. Les decisions són professionals i es prenen d'acord amb criteris tècnics, d'acord amb protocols que estan homologats i que permeten, en aquests casos, utilitzar la mínima força, la mínima força possible per provocar el menys dany possible. Parli vostè amb els agents de la Brimo, que li explicaran directament. *(Veus de fons.)*

El president

No entrin en debat.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Parli amb ells que li explicaran perfectament, i se n'adonarà que en molts casos, l'única manera de protegir els drets, també dels manifestants, fent referència a les dos-centes persones (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que es van situar...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la gestió del sistema de protecció als menors

310-00277/15

La següent pregunta és sobre la gestió del sistema de protecció als menors, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidente. Señora consejera, ¿qué balance hace de su gestión al frente de la nueva Dirección General de Prevención y Protección de la Infancia y la Adolescencia?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Membres del Govern, diputada... Doncs fem un balanç francament positiu. Aquest Govern és el primer des de fa dècades que ha volgut fer un abordatge integral a la Direcció General de Protecció a la Infància, que portava pendent moltes dècades, de fer una reforma integral, d'anar fins al final i de posar tots els mitjans perquè els menors a Catalunya tinguin els serveis públics d'excel·lència que es mereixen.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gracias. *Consellera*, pues tiene usted muy poca memoria o mucha autocomplacencia, por decírselo de manera suave, que luego siempre se nos quejan del tono. Los tienen mal acostumbrados sus socios.

Mire, vamos a ver, que dice usted que llegan hasta el final. Yo le quiero hablar hoy de la Fundación Resilis, investigada por un presunto fraude de prácticamente 5 millones de euros, millones que salen de los bolsillos de los catalanes y que, visto lo visto, la Generalitat los despilfarra que da gusto.

Mire, en 2023 un trabajador de la DGAIA denunció que esta fundación cobraba ayudas para extutelados que ni siquiera tenían acogidos, de hecho, es que algunos de ellos no vivían ni en Cataluña. ¿Qué pasó después de esta denuncia? Que Resilis siguió cobrando y el trabajador que denunció fue acosado y amenazado hasta tener que recibir la protección de la Oficina Antifraude.

También la Sindicatura de Cuentas constató múltiples ilegalidades en la contratación pública de la DGAIA, donde, ¡oh, sorpresa!, de nuevo fue Resilis la mayor beneficiada, fundación cuyo gerente había sido concejal de Esquerra Republicana y al que Esquerra Republicana nombró, nada más y nada menos, que director de la DGAIA. Puertas giratorias y contratos a dedo; menudo chollo tienen montado algunos.

El entramado con el tercer sector y las ayudas a los más vulnerables dan para hacer una buena auditoría –y digo «buena», no de esas que hacen ustedes mismos. Y, por cierto, algunos mucho renegar de la colaboración público-privada hasta que, claro, pueden trincar algo.

Mire, usted, señora Martínez, se sacudió la culpa diciendo que todo eso había ocurrido bajo el mandato de Esquerra Republicana. Bueno, pues bien, ahora ya estamos bajo su mandato. ¿Y qué es lo que han hecho? Darle otro medio millón de euros a la Fundación Resilis. ¡Premio a la corrupción! ¿Que no decía el presidente Illa que *a Catalunya, qui la fa, la paga*? Se ve que lo entendimos mal, es que en Cataluña a quien la hace, le pagan. Medio millón de euros, señora Martínez, ¡qué vergüenza!

Y encima se crea aquí una comisión de investigación para todo este escándalo y otros peores, y se la reparten entre Esquerra Republicana y el Partido Socialista para tapar las vergüenzas. Una burla al Parlament y a todos los catalanes. Así que yo le vuelvo a preguntar qué balance hace de su gestión, porque todo esto que yo le acabo de explicar no es un mero fracaso administrativo, es un escándalo político, moral y auténticamente vomitivo.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Diputada, miri, jo en dos minuts no li puc resumir les hores d'explicacions que ja he donat al Parlament en diverses compareixences amb relació a l'informe de la Sindicatura de Comptes i també en roda de premsa, més d'una hora responent totes les preguntes sobre la refundació de la DGAIA i la construcció de DGPIA. Però deixi'm que li'n faci un breu resum.

Molts d'aquests informes fan una foto del passat. Hi ha molts àmbits on l'àmbit de la concertació de places ja està solucionat des de fa temps. Altres àmbits, com per exemple la gestió de les prestacions, l'hem passat a la Direcció General de Prestacions Socials. Des de fa mesos la prestació dels tutelats es gestiona en base a dades i creuaments automàtics. Això implica que hem pràcticament erradicat la problemàtica de fons dels pagaments indeguts. I aprofito per anunciar que l'1 de novembre la Direcció General de Prestacions Socials gestionarà íntegrament aquesta prestació per fer-la en base a dades d'interoperabilitat. Això què demostra? –és un dels components, però n'hi ha molts altres–, que aquest Govern ha abordat amb valentia la transformació d'aquesta direcció general per posar-la, per fer-la, per gestionar-la en base als més alts nivells d'excel·lència. I això ja és una realitat i ja està passant, ho vulguin veure o no.

Com deia, en els trenta segons no em dona temps a explicar tota la resta de canvis amb reforços de personal dins de la direcció general, creació de noves unitats de suport, desplegament d'un pla integral amb els estàndards de *compliance* al sector públic més elevats... Potser els aniria bé, a vostès que tant critiquen els comitès

d'experts, d'escoltar una mica més quines són les millors pràctiques a nivell internacional, que és precisament el que aquest Govern està fent. Transparència total i centrats en millorar la gestió, que ja està sent una realitat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) des de fa temps.

El president

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la situació dels treballadors autònoms

310-00278/15

La següent pregunta és sobre la situació dels treballadors autònoms, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Consellera*, ¿qué medidas fiscales ha implementado su Gobierno en favor de los autónomos catalanes?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Molt bon dia, diputat. Doncs sap que els autònoms són una figura importantíssima a Catalunya en el seu teixit econòmic, més de 500.000 autònoms que tenim a Catalunya. Molts programes que estem desenvolupant i que ja fa temps que desenvolupa la Generalitat de Catalunya per consolidar-los, per formar-los, perquè creixin, perquè l'important aquí no és que es mantinguin com autònoms, sinó que siguin capaços de créixer... (*per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora*) ...i permet la contractació d'un treballador per aquests autònoms i molts programes que ja fa temps que desenvolupem per enfortir-los.

És veritat que és un dels col·lectius estratègics de l'economia catalana, però també és veritat que és vulnerable, i per tant, hem de reforçar, sobretot, com dic, amb

formació, amb creixement, i tenim una oficina virtual que enfortirem en els propers mesos, justament per donar tots els serveis que necessiten.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

No le preguntado por el programa, *senyora consellera*, para eso le habría preguntado al *conseller d'Empresa*, le he preguntado sobre medidas fiscales, pero ya le contesto yo: ni una, *consellera*. Eso sí, el inefable presidente Pedro Sánchez nos ha intentado colar otro sablazo fiscal, otro hachazo fiscal, esta vez a los autónomos, a esos que cada día levantan la persiana, crean empleo, pagan sus impuestos y sostienen a este país mientras el Gobierno les da la espalda. Otra subida de impuestos del Gobierno de la corrupción, y ya van noventa y siete. Un gobierno que se dice progresista pero que solo progresa en vaciar los bolsillos de los españoles; un gobierno socialista que mantiene mercenarios en los medios públicos, que se alegran de que haya menos autónomos. En definitiva, impuestos de primera, pero servicios de tercera.

Y aquí, en Cataluña, ese golpe es todavía más duro porque se suma a un infierno fiscal que abrasa a los autónomos, a las pymes y a cualquiera que intenta prosperar. Aquí el mérito se castiga y el fracaso de su Gobierno y de los que le han precedido se premia con donaciones de deuda trampa.

Y mientras tanto, ¿qué hace Salvador Illa? ¿Qué hace su Gobierno? ¿Callar y obedecer a Sánchez, como siempre? ¿Ser el delegado del sanchismo en Cataluña o el presidente que defiende a los autónomos? No se puede servir a dos amos: o se está con Sánchez o se está con los autónomos catalanes.

Desde el Partido Popular lo tenemos muy claro, menos impuestos, menos trabas y más respeto a quien trabaja. Programa de impuestos cero para los nuevos autónomos, rebajar el tramo de IRPF, eliminar tasas inútiles y garantizar que la Administración pague a tiempo, no cuando le convenga. Porque cuando hay un autónomo le va bien, a Cataluña le va mejor. Y si ustedes no lo entienden, no es que estén lejos de los autónomos, es que viven en otro planeta.

Así que, señora Romero, piense bien su respuesta. Más de medio millón de autónomos catalanes están escuchando y están hartos de ser una hucha con patas. Ya es hora de defenderlos, pero no con palabras, sino con hechos.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Senyor diputat, hauria de fer aquesta intervenció a Madrid, potser està fent vostè punts amb el senyor Feijóo, perquè la majoria de les coses que vostè parla són competències..., sí, són competències del Govern central i no del Govern de la Generalitat. Ja ho entenc que, a vostès, Catalunya els importa molt poc. Tant és així que està fent preguntes que nosaltres no li podem respondre perquè són competència de l'Estat. I si les vol, ajudi'ns, per exemple, amb la reforma del model de finançament, en què el Govern de la Generalitat demana més capacitat normativa per poder fer moltes de les coses que vostè diu.

Perquè les quotes de la seguretat social no són competència nostra –no són competència nostra– i el Govern ha fet una proposta... (*veus de fons*), sí, i ha rectificat –això és la política, també és rectificar–, i ha fet una proposta als agents socials i econòmics per no augmentar les quotes de la seguretat social a aquells que guanyen menys, fins a 1.167, euros, i a la resta entre 1 i un 2,5 per cent, és a dir, una actualització, podríem dir. Actualització que, per cert, també va fer el Govern del Partit Popular en els vuit anys que va governar.

Per tant, escolti'm, no diguin mentides, no facin aquestes afirmacions totalment hiperbòliques, perquè, escolti'm, no és veritat el que vostè diu. Ara s'ha fet una proposta, sí, rectificant, és veritat –i em sembla que rectificar està bé en política, tant de bo es fes moltes més vegades–, i ara buscant l'acord i el consens amb els agents socials i econòmics. Això és el que fem.

I després vostè conegui ben bé quina és la capacitat normativa de la Generalitat, que ni la tenim en seguretat social ni en elements impositius per als autònoms.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació del català.

Pregunta al Govern sobre la situació del català

310-00271/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. Conseller, la setmana passada van condemnar l'Ajuntament de Vic per demanar un nivell massa alt del coneixement del català per ocupar una plaça de treballador a l'ajuntament i, per Junts, aquest és un nou cas de la persecució judicial que pateix el català i de catalanofòbia.

I davant d'aquest fet, que ja ha passat en altres ajuntaments i li pot passar ara al Parlament de Catalunya –d'aquí, tot el suport, president–, li volem demanar, conseller, quin és el seu posicionament, perquè no l'hem sabut trobar, no l'hem escoltat. Ja han marcat amb Funció Pública els canvis necessaris del decret per protegir el català a l'Administració pública?

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Deixi'm començar per recordar que l'objectiu 2.1 del pacte nacional per la llengua és garantir que els treballadors de les administracions locals i de les empreses municipals tinguin tota la competència lingüística i els coneixements dels drets i deures.

No sé si m'està fent una proposta perquè incorporem alguna mesura específica. Però si és això el que vol fer, són molt benvinguts a entrar al pacte per poder-ho tractar conjuntament.

En tot cas, mentrestant, el que ja hem fet és posar-nos en contacte amb l'Ajuntament de Vic –de fet, ja hi hem parlat com a mínim dues vegades– per abordar de quina manera podem resoldre aquest problema que s'ha generat, per garantir, com dic, que

tots els treballadors de l'Administració catalana respectin, estiguin en condicions de respectar els drets lingüístics de la ciutadania.

El president

Per repreguntar, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Conseller, Vic és una ciutat que sempre ha estat capdavantera en la defensa del català. Aquest mandat, per exemple, com en altres municipis, s'ha creat la regidoria de llengua per treballar transversalment en tots els àmbits i garantir el català; una tasca que fan i demostren dia a dia pel bé del país i en benefici de la cohesió social. I ho faran també ara defensant-se d'aquesta sentència fins al final.

Ara bé, les preguntes que ens fem davant d'aquesta sentència són: és excloent, és discriminatori que es demani per treballar a l'Administració de Catalunya, a Catalunya, un bon coneixement de la llengua del teu país, assegurar que el ciutadà es pugui dirigir a un treballador de l'Administració plenament en català? Que demanar un B2, que senzillament requereix demostrar un grau suficient per expressar-se de forma precisa, fluida i correcta, sigui massa, de veritat?, quan només tenint l'ESO ja tens acreditat un C1. I amb les dificultats que viu el català actualment, l'Administració del país no és la que ha de ser exemple i referent?

Perquè, conseller, quan en el seu pacte nacional, que no hem signat, diu que s'ha de garantir que el personal de l'Administració tingui el coneixement adequat del català, com ho concreta això? O bé quan diu que també ha de ser el català la llengua habitual de comunicació interna i externa de l'Administració i el seu propi Govern no ho compleix en els seus actes, quines mesures pren, conseller?

Conseller, des de Junts li demanem fermesa i determinació, perquè fins a dia d'avui no ens dona gaire confiança ni credibilitat. I si hi sumem el poc compliment del seu propi Govern del pacte nacional, sincerament no creiem que la seva conselleria tingui prou força, sigui prou útil per protegir i defensar el català.

És així, conseller?

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller de Política Lingüística.

(El conseller comença a parlar sense fer ús del micròfon.)

Enguei, engegui el micro, si us plau.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Cada vegada que diuen que no s'està complint el pacte nacional per la llengua, bàsicament el que fan és quedar malament vostès. Els explicaré per què.

Primer, perquè, tal com ara mateix li acabo d'explicar, hi ha un objectiu molt clar d'aconseguir que tots els treballadors de l'Administració estiguin en condicions de respectar els drets lingüístics.

En segon lloc, queden malament vostès per un fenomen que és fàcil d'explicar. Mirin, quan van decidir no signar el pacte per la llengua, ens van explicar que ho feien per dos motius: d'una banda, perquè esperaven a veure què passava amb el Tribunal Constitucional, i, per una altra banda, per veure què passava amb el català a les institucions europees. No ens van dir que no estaven d'acord amb les mesures, bàsicament, perquè les havíem treballat entre tots i en aquells moments no podien dir que no estaven d'acord amb les mesures que havíem treballat.

En tot cas –en tot cas–, cada vegada que insisteixen en aquesta línia jo crec que fan visible que per vostès el pacte té bàsicament dos defectes. El primer defecte és que no l'han liderat vostès. I el segon defecte és que posa de relleu totes les coses que haurien hagut de fer durant tots els anys que han estat al Govern (*remor de veus*) – aquest decret és de l'any 2002– i que no han fet.

El president

Silenci, si us plau. Senyores i senyors diputats, és excessivament freqüent que quan un membre del Govern respon o un diputat interpel·la hi ha interacció, hi ha diputats i diputades que s'hi adrecen quan no tenen la paraula. Per tant, els demano el màxim respecte quan hi ha un diputat o un membre del Govern en ús de la paraula.

Pregunta al Govern sobre la gestió d'emergències

310-00272/15

La següent pregunta és sobre la gestió de les emergències. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president.

Consellera Parlon, per què en els darrers episodis d'aiguats a les Terres de l'Ebre envien les primeres alertes a les sis de la tarda al Montsià, a les vuit del vespre al Baix Ebre, quan feia moltes hores que plovia i algun barranc ja estava desbordat?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, diputada. Això és una mica complex d'explicar. Ara ho faré, en el temps que tinc, lo més fàcil possible. De fet, les alertes sempre s'envien quan tu tens un avís tant d'intensitat com d'acumulació que se situa en la franja de síntesi, és a dir que tindràs acumulacions d'aigua per sobre dels dos-cents litres, per una banda, i, per altra banda, representa que està plovent, quant a intensitat, per sobre dels quaranta litres en mitja hora.

En el moment en el que es va fer el primer avís va ser en una situació prèvia de tres de sis, tant d'acumulació com d'intensitat. Això què vol dir? Que en aquest moment no s'activen alertes.

Si que és ben cert que des de divendres s'estava informant la població i els ajuntaments d'aquelles mesures que s'havien de prendre d'autoprotecció –evitar activitats a l'aire lliure...–, perquè la predicció meteorològica, que mai no és una ciència exacta, deia que plouria i plouria amb intensitat. Per tant, aquest és un punt important.

A les cinc i mitja de la tarda, per ser exactes a les 17.28, hi ha un avís d'observació de sis de sis, que això vol dir que plourà moltíssim. I en aquell moment es requereix un temps mínim de l'operativa per activar l'alerta, i s'envia l'alerta.

Per tant, es va fer lo més ràpid que es va poder, i es va evitar, crec, en aquests casos, alguns desplaçaments posteriorment quan s'activa l'alerta a la resta del territori. És la manera que Protecció Civil té de fer-ho i pot fer-ho quan l'avís és d'observació. I en intensitat i acumulació, no es dona una circumstància per enviar l'alerta.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, consellera. Som conscients de la complexitat de la gestió i està bé que puga admetre que el 12 d'octubre no tot va funcionar correctament. Les alertes van arribar tard, com també va arribar tard el president de la Generalitat, que, com ja hem dit, va preferir anar a la desfilada de la Hispanitat, sense sentir-se interpel·lat per la previsió meteorològica de risc que ja hi havia a una part molt important del país.

Però més enllà d'aquesta mala decisió del president, hi va haver disfunció en aquestes alertes, que tampoc no tots els ciutadans van rebre als seus mòbils.

En quines millores treballen per evitar que hi haja ciutadans que no les reben tot i tenir ben configurat el dispositiu? Què estan fent perquè la xarxa de telecomunicacions siga de qualitat arreu del país, cosa que no passa, per exemple, ara en algunes poblacions del Montsià de les que s'han vist més afectades? Quins protocols preveuen per poder afinar l'enviament d'alertes en el moment adequat i trobar així l'equilibri entre la sobrealerta i l'alerta justa?

És evident que el context de canvi climàtic incideix directament sobre el nostre dia a dia i comporta episodis meteorològics greus cada cop més freqüents. També és evident que comptem amb un equip d'emergències i de seguretat que són excel·lents –i des d'aquí els agraïm novament la faena ingent. Però també cal reconèixer que s'han de fer ajustos –de protocols, d'actuacions i de diverses eines.

Com bé sap, des de Junts vam promoure un debat específic sobre la gestió de les emergències fa nou mesos aquí al Parlament, amb alguns acords encara per complir. En aquell moment se'ns va acusar d'oportunistes, i el temps, malauradament, ens ha donat la raó, perquè en els darrers vuit anys les Terres de l'Ebre hem patit sis episodis extrems. I això no va d'anar-hi quan hi ha una emergència i de marxar-ne quan

suposadament s'ha solucionat; això va d'actuar, va de mirada de país en xarxa per prevenir i per gestionar.

I va també, consellera, per combatre el discurs, per exemple, del conseller Dalmau, que va deixar ben clar que el Govern marxaria de les Terres de l'Ebre quan estaria feta la reconstrucció, i deu compartir que un govern de la Generalitat mai no ha de marxar ni de les Terres de l'Ebre ni d'enlloc del país. Potser el va trair...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada.

Mònica Sales de la Cruz

...el subconscient, però... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí, diputada; ja li he comentat que la meteorologia no és exacta i fa a vegades molt complicat activar les alertes com ens agradaria, i a vegades, doncs, vas més justa, a l'hora d'activar-la, que és el que va passar a Montsià. Ho hem de fer seguint el protocol. No ens podem saltar el protocol, perquè, si no, no serviria de re enviar l'alerta, si no està plovent, i per tant això generaria moltes dificultats.

Per tant, les alertes van complir amb la seva funció. Si la predicció és més exacta, les podem enviar abans. En el cas de la resta de comarques, les vam activar. Per què? Perquè encara que estaven a quatre de sis, havia plogut molt al Montsià, i això ens va ajudar a evitar determinades activitats a l'aire lliure i minimitzar riscos.

Dit això, el tema de les companyies. Amb el CTTI ja s'està treballant per revisar quines són les companyies que detectem que tenen pitjor cobertura i que, per tant, hi ha operadors, persones que no els arriba l'alerta al seu telèfon mòbil.

I quan el conseller Dalmau diu que no marxarem de Terres de l'Ebre, s'entén perfectament...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

...que és en la... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

La següent pregunta és sobre el primer sector.

Pregunta al Govern sobre el primer sector

310-00273/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. En primer lloc, voldria traslladar el nostre suport i escalf a totes les explotacions que han patit un buit sanitari.

Diputats i diputades, no són prou conscients del que això suposa. El ramat és casa. El ramat és una raça única creada per tu i els teus avantpassats. Molts animals no només tenen un número, sinó que tenen nom propi, criats a biberó, i mascotes dels petits de la casa, i d'un dia per l'altre t'aixeques i la granja és buida. Això és el que estan patint els nostres ramaders.

Conseller, disset granges buides i gairebé tres mil caps de bestiar sacrificats. I per part seva, bones paraules i atencions, però molt males gestions. Ara tot són presses, però l'important era avançar-se. I no serà que els ramaders no el van advertir. El 3 d'octubre, primer positiu i primera reunió, on no sabien ni com aplicar el protocol. A la segona, van arribar a negar la necessitat i l'eficàcia de vacunar. I fins quinze dies després no s'han dignat a presentar un pla de vacunació per tot Catalunya. Quinze dies perduts. Per què? Per no justificar que no tenien prou vacunes? I no s'excusi amb el *ministerio*, perquè PSC a Catalunya i PSOE a Madrid són lo mateix.

Dinou dies després encara no hi ha vacunats el cent per cent dels animals del primer focus. Però, mentrestant, vostè fa bandera de la velocitat a la que s'està vacunant.

Per no parlar de la gestió de la palla, el pinso i els fems, o de que els animals han de travessar mig Catalunya per ser incinerats, o de com els estan sacrificant. Ni tan sols són capaços de qüestionar-se tècnicament si matar animals sans és prou efectiu.

I els diners. Vostè va anunciar 4 milions d'euros, i els números es fan ràpid: tres mil animals sacrificats a dos mil euros de mitjana per animal són 6 milions. Per tant, ja li'n falten 2 a dia d'avui. Així que deixi de vendre fum.

La situació és molt greu i, per tant, avui no li faré una pregunta, sinó un prec. Davant la falta de previsió i la mala gestió, vostè, com a màxim responsable del departament, només té un camí: conseller, vostè el que ha de fer avui és dimitir.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, president. President de la Generalitat, diputades, diputats, primer de tot, li ha faltat una cosa, un missatge d'agraïment i de suport a totes les persones que avui..., centenars de persones que a les dotze comarques afectades (*alguns aplaudiments*) per les restriccions, els professionals, els centenars de professionals que estan treballant en aquests moments amb criteris rigorosos de professionalitat..., estan treballant dia i nit per fer front a aquesta emergència. Evidentment, un missatge de suport al conjunt del sector agroalimentari de Catalunya, als ramaders de la part afectada, però de tot Catalunya, i també del conjunt de l'Estat, que ahir també, en una reunió amb consellers d'agricultura, doncs tothom està molt pendent d'aviam què és el que farem.

Jo els demano tres coses al conjunt del país: responsabilitat amb les paraules. Plantegi's si les seves afirmacions ajuden el sector. M'és igual el Govern de la Generalitat. Les seves afirmacions desconcerten el sector. (*Veus de fons.*) Senyor Batet, si us plau, és prou seriós, això. Si us plau, respecte. Confiança...

El president

Si us plau, conseller. Li he aturat el temps. Els torno a pregar que quan un conseller o un diputat està en ús de la paraula, els demano, els exigeixo que no interrompin. Pot continuar.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, president. Missatge de confiança al conjunt del sector, que ens en sortirem. Ens en vam sortir amb la grip aviar, ens en vam sortir amb la pesta porcina africana i ho vam fer seguint el criteri científic, professional i complint un reglament europeu més o menys dur, però que s'ha de tirar endavant. L'alternativa al que vostè comenta és una catàstrofe econòmica, rural, sectorial i ramadera. I una irresponsabilitat fer una crida a no complir les restriccions per contenir el focus actual. *(Aplaudiments.)*

En aquests moments, cal contenir la propagació del focus i la millor manera de fer-ho és mantenir les restriccions de la mobilitat als buidats sanitaris en una malaltia extremadament contagiosa, extremadament contagiosa. Jo li demanaria que parlés amb els professionals del Cresa, els millors professionals en sanitat animal d'Espanya; que parlés amb els tècnics del departament; que parlés amb els professionals sanitaris; que parlés amb tot el sector que ha estat informat des del dia u. Sí, s'ha de vacunar. Sí, tant de bo es pogués vacunar més ràpid. Sí, tant de bo haguéssim pogut començar a vacunar el primer dia de detecció del focus. Sí, tant de bo existís la vacunació preventiva. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* A la Unió Europea –si us plau– no està permesa la vacunació preventiva.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller. Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Conseller, compte amb tergiversar les meves paraules perquè sempre he parlat de decisions tècniques i, per tant, som prudents. Així que el problema no són les meues paraules, sinó les seves accions. Menys indignació i més acció.

El president

La següent pregunta és sobre les prioritats en matèria d'habitatge.

Pregunta al Govern sobre les prioritats en matèria d'habitatge

310-00275/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Consellera Paneque, al debat de política general, el president Illa va tornar a anunciar grans xifres, en aquesta ocasió més de 200.000 habitatges nous. Però construir per construir no resol la crisi de l'habitatge i ens preocupa tornar a caure en el vell mantra de la manca d'oferta, com si el problema fos només que no hi ha prou pisos, quan en realitat gran part del problema és que hi ha massa especulació i un mercat desfermat. Cada cop que a Catalunya s'han construït habitatges de forma massiva, els preus han pujat. Per tant, si no es regula, si no es posen límits a qui acapara habitatge, construirem molt, sí, però perquè uns pocs continuïn omplir-se les butxaques perpetuant la desigualtat existent. Per tant, consellera, un anunci atractiu, un altre anunci atractiu però a la vegada un altre anunci del seu Govern sense massa concreció i sense un pressupost que ho acompanyi.

Per això, li preguntem: com pensen desplegar aquesta proposta, amb quins recursos econòmics i amb quin calendari d'execució?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Diputada, permeti'm primer que li faci un incís, perquè vostè parlava de construcció massiva i, efectivament, hem de construir aquest parc públic d'habitatge protegit *permanent*. Aquesta és la gran diferència respecte a polítiques anteriors. Permanent de lloguer assequible. Això és el que farà precisament el contrari del que vostè diu. No es va a un model d'especulació, es va a un model públic, de construir per primera vegada a Catalunya un parc d'habitatge públic *permanent*. Aquesta és la gran diferència amb les polítiques del passat i això és el que ens

permetrà assolir –jo crec que aquest és un objectiu compartit amb vostès– aquest quinze per cent d'habitatge públic que ens ha de permetre equilibrar el mercat privat amb el mercat públic. Per tant, aquest era el primer esment.

Respecte a la qüestió a què feia referència, efectivament, hem fet una anàlisi de totes les àrees en desenvolupament, en diferents graus de desenvolupament. N'hi ha dues primeres que tenen algunes necessitats de petites obres d'urbanització o aprovació de plans de gestió. Aquí tenim un primer paquet de cinquanta mil habitatges. Pensen que aquí, a diferència del pla Cinquanta Mil, hi ha habitatge lliure i habitatge protegit, aproximadament un quaranta per cent d'habitatge protegit. I un últim paquet que, aquí sí, necessitem fer tot el planejament o modificació del planejament actual que ens dona aquesta xifra total de 214.000 habitatges.

Quin és el calendari, vostè em preguntava. Doncs el 27, 28 i 29 que aquest sòl es vagi transformant en solars per a continuació anar construint, com li deia, aquest parc d'habitatge públic protegit.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Parlant d'anuncis, consellera, divendres vam veure com n'escenificaven un altre, però una vegada més sense cap concreció. I aquest cop en relació amb la Sareb, una qüestió de justícia, de consensos amplis i llargament reivindicada per Esquerra Republicana i per aquesta cambra, que fins ara l'únic gest que havia tingut per part del Partit Socialista era per impedir que aquesta iniciativa prosperés tant al Parlament de Catalunya com al Congrés dels Diputats, i per impedir que la Sareb retornés als ciutadans l'esforç que van fer sense voler-ho per rescatar la banca. Amb aquest anunci, doncs, sembla que rectifiquen malgrat el temps perdut. Ara bé, consellera, també volem saber com es concreta aquest acord que han signat. Qui assumirà els costos de rehabilitació d'aquests immobles, la majoria en un estat deplorable? Quins usos tindran? Quina serà la distribució territorial d'aquests immobles? I una qüestió de manca d'ambició que ens preocupa, i molt, perquè no n'hi ha prou amb gestionar aquests immobles, sinó que cal que passin a ser propietat de la Generalitat de

Catalunya o d'aquells ajuntaments que ho han liderat fins al moment i cal que també s'hi puguin acollir.

Per tant, consellera, construir habitatge públic, sí, on sigui necessari. Però cal fer-ho acompanyat d'una regulació efectiva del mercat que faci inviable l'acaparament especulatiu d'habitatges com a actiu financer. Per tant, tornar a les velles receptes del ciment i del totxo, augmentar les ajudes al lloguer sense posar-hi límits, o facilitar la compra sense instruments fiscals adequats per evitar acumular propietats no resol el problema de fons, sinó que alimenta l'especulació.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies. Vostè ho deia i és així: celebrem-ho com un èxit col·lectiu; si és que és així. Durant molts anys hem demanat aquest traspàs d'actius de la Sareb a lo públic, a la ciutadania de Catalunya. Per tant, celebrem-ho. Si això no és un mèrit només d'aquest Govern, si és que diferents governs han tingut diferents consecucions. Celebrem-ho, per tant, com un mèrit col·lectiu. Amb el seu grup parlamentari estem treballant qüestions d'habitatge que crec que van en el bon camí, amb algunes qüestions, doncs, que estem d'acord.

Vostè em preguntava alguns detalls d'aquests..., de la signatura d'aquest protocol, que li haig de dir que el Govern ho ha celebrat d'una manera molt ferma, perquè finalment això permet tretze mil habitatges més a aquest parc d'habitatge públic protegit i tres-cents solars –que no és poca cosa–, tres-cents solars que continuaran també la seva tramitació per a la reserva dels solars.

Tres apunts ràpids sobre què significa. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) És una negociació complexa que finalment assoleix el seu objectiu. A distància curta dona tranquil·litat a tretze mil famílies...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la situació epidemiològica de la dermatosi nodular contagiosa

310-00276/15

La següent pregunta és sobre la situació epidemiològica de la dermatosi nodular contagiosa. És formulada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i per fer-ne la substanciació té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Vagi per endavant tot el nostre suport al sector ramader del país. Conseller, el passat 3 d'octubre es va detectar el primer focus de dermatosi nodular. Avui ja en tenim disset. El nostre grup ja ha registrat una sol·licitud de compareixença seva per poder aprofundir en la gestió de la crisi i també, sobretot, en la manca de previsió del Govern, tenint en compte que des del mes de juny, amb l'aparició de focus de dermatosi a Itàlia i a França, diferents representants del sector ja estaven demanant accions de prevenció i vostè no va fer res.

Tenim moltes preguntes i molts dubtes, i també el sector. Quines gestions va dur a terme entre el mes de juny i el 3 d'octubre per estar preparats per un possible brot de dermatosi? Per què no va constituir la taula d'experts que ara ha anunciat amb tanta urgència? Quines demandes ha fet al *ministerio* sobre les opcions de vacunació preventiva, sobre possibles modificacions de protocols, com per exemple l'obligació dels buits sanitaris, sobre possibles alternatives a la incineració dels animals sacrificats? S'aplicarà la vacunació a les explotacions properes a Grefacsa?

Li demanem també transparència en els criteris de vacunació, que permetin demostrar que no s'han fet ni es fan modificacions en el radi de vacunació. Ens pot donar més informació sobre les indemnitzacions? No es pot quedar en un titular de fer un anunci de 4 milions d'euros; el sector necessita saber els criteris, les quantitats i les condicions per poder tornar a començar. No podem perdre cap ramader ni ramadera.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Moltes gràcies. Diputada, hem parlat diverses vegades sobre aquest tema. L'oferiment del Govern i de totes les persones que estan treballant sobre el terreny per aclarir qualsevol dubte que tinguin al respecte..., com saben, des del primer dia hem estat fent reunions, innumbrables reunions cada dia de la setmana amb tot el sector, amb tots els professionals, amb tots els científics, i amb vostès també n'hem fet bastantes, perquè hi hagués..., jo crec que aquí era important actuar ràpid, actuar de manera coordinada i actuar, a més a més, de manera transparent. Saben avui..., i poden també consultar a la pàgina web els focus que hi han i també alguns dubtes tècnics a què evidentment vostè s'ha referit.

Jo crec que..., un aclariment. Escoltin, si us plau, la Comissió Europea –a mi em semblarà millor o em semblarà pitjor– no permet la vacunació preventiva quan no hi ha cap cas detectat de dermatosi. Ha passat a Itàlia, ha passat a França i, per tant, nosaltres també. No està permesa la vacunació preventiva, si us plau. Quan tens un focus, pots començar a vacunar. Vam començar a vacunar al cap de cinc dies. Podíem haver començat el cap de dos, ho he dit, si haguéssim tingut les vacunes. Tant de bo, tant de bo. Sí que és veritat que havíem fet mesures extraordinàries de control de moviments o de desinfecció, desinsectació i, a més a més, amb el sector feia mesos que estàvem extremant les precaucions. Tot el que estava al nostre abast ho vam fer. Per tant, això és el que..., jo crec que estaria bé també clarificar aquests temes.

I un tema o un element, també, que abans no he dit. Molt important, si us plau: en cap cas afecta la salut de les persones. I aquí un agraïment al Departament de Salut, d'Interior i a tots els que han participat d'aclarir que no afecta el consum de llet i de carn a les persones, és un tema de sanitat *animal*. Jo crec que també val la pena recordar-ho per no generar una crisi de consum d'aquests productes.

Gràcies.

El president

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Conseller, ha tornat a fer el mateix de sempre. I jo només puc dir-li també el que li dic sempre: la seva habilitat per socialitzar la gestió dels problemes, les dificultats o les males decisions té data de caducitat. Després d'un any de govern, cal alguna cosa més que predisposició, reunions, paraules amables i fe a cegues. Voluntat de col·laborar, ser propositius i unir esforços amb l'objectiu de fer més fàcil, digna i viable l'activitat de la pagesia de Catalunya, tota: la del meu grup parlamentari, però sobretot la dels ramaders i ramaderes. Però s'ho juguen tot ells i elles en els encerts o desencerts d'aquesta gestió. Però conseller, que tothom assumeixi responsabilitats no vol dir que en siguin responsables, perquè l'obligació d'actuar és seva, és del Govern. I actuar no vol dir fiar-ho tot a la resposta del Govern *a posteriori*, a partir del 3 d'octubre, sinó anticipar-se als esdeveniments, preveure tots els escenaris que hi pugui haver i fer-ho amb proporcionalitat adequada. I això, conseller, aquesta anticipació, no hi ha sigut.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Si us plau, entre tots hem construït un sistema agroalimentari i de bioseguretat de la ramaderia, entre els antics governs de Convergència, els antics governs d'Esquerra Republicana, precisament que és l'enveja del conjunt de les comunitats autònomes del conjunt d'Europa; si us plau, posem-lo en valor –si us plau. Per tant, sí que estem preparats; evidentment, podíem haver fet més coses però posem-lo en valor.

Portem tres plans de vacunació, si us plau, no diguin que no tenim pla de vacunació! Portem tres plans de vacunació i el nou em demana: Podrem sortir a ampliar el radi de vacunació per afectar zones crítiques on tenim molta producció de vaca de llet? Sí, i esperem que avui la Comissió Europea ens autoritzi a poder-ho fer, d'acord? Vacunar al més ràpid possible que continuen arribant les ajudes, ajudes i

acompanyant ajudes als ramaders afectats aquesta setmana hi haurà reunió amb ells... *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller. Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre el programa de llengua àrab i cultura marroquina

310-00267/15

La següent pregunta és sobre el programa de lleure..., de llengua àrab i cultura marroquina, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Senyora consellera, el programa de cultura marroquina i llengua àrab s'imparteix a cent vint escoles catalanes. Ho controla la Fundació Hassan II. Està finançat pel Govern del Marroc i també els professors els designa el Govern del Marroc.

Jo li faig tres preguntes. Primera, cal que els nens estudiïn en horari escolar o dintre de les aules cultura del Marroc i llengua àrab? Segona, ens deixarien al Marroc ensenyar les nostres llengües, el català o l'espanyol, la nostra cultura catalana, espanyola o cristiana, en les seves aules amb professors nostres? I tercera, li sembla bé que avanci la llengua àrab i cultura marroquina a casa nostra?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bon dia. Gràcies, president. Diputat, amb tot el respecte però penso que només des de la ignorància es pot veure com un perill el fet que les escoles es puguin ensenyar o aprendre una llengua o una cultura diferent de la pròpia, o intentar barrejar –com segurament farà a continuació– l'ensenyament d'una llengua amb el proselitisme

religiós. Em sembla que la llengua no són murs. La diversitat lingüística no és una amenaça; és una riquesa, és una oportunitat, i a partir d'aquí les llengües han de ser ponts d'entesa i de convivència.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Senyora consellera, el programa d'aprenentatge de cultura marroquina i llengua àrab que vostè defensa és un autèntic perill, perquè barreja religió amb cultura i és un perill per a la nostra regió. És un programa que serveix a un règim marroquí que odia la nostra cultura, fomenta la segregació escolar, afecta la qualitat educativa i l'aprenentatge de les nostres llengües, del català i de l'espanyol, i és una amenaça total per a la nostra identitat i permet l'avanç de l'islamisme a casa nostra.

I vostès ho fomenten a tort i a dret, també a les escoles catalanes, l'avanç de l'islamisme. Per què? Doncs amb aquest programa de cultura marroquina i llengua àrab i permetent, entre altres coses, a les escoles, menús halals als *co/les*, perquè n'hi ha alguns que volen..., que no volen menjar porc o fuet a les nostres escoles, segregant horaris i amb gihad a les aules, que discriminen les dones. Tot això ho permeten vostès i fomenta l'avanç de l'islamisme, i al damunt, apartant la nostra cultura i les nostres tradicions de les aules, com el Nadal, la Setmana Santa o les festes cristianes més arrelades, perquè no volen ofendre a ningú. Senyors socialistes, senyors progres, s'han begut l'enteniment?

Des de VOX ho tenim molt clar: defensem la nostra identitat i exigim la supressió del programa de cultura marroquina i llengua àrab a les nostres escoles. Per molt que ens tirin pedres a Sabadell els de la CUP, continuarem defensant el mateix, i quan governem, retirarem aquest programa a tota Espanya, com hem fet a Múrcia, on hem obligat el PP a retirar-lo de les aules. Perquè, miri, qui vulgui llengua àrab o cultura marroquina a les aules que se'n vagi el Marroc.

El president

Senyor diputat, ja sap que aquesta presidència és extraordinàriament respectuosa amb la llibertat d'expressió, però vincular una llengua amb una expressió concreta religiosa és simplement improcedent, inadequat.

Té la paraula, per a respondre, la diputada senyora Esther Niubó Cidoncha, la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de la consellera.) Ara sí? (Pausa.) Sí, gràcies. Bé, desinformació, mentides i embolica que fa fort. Aquí tenim un programa que existeix fruit d'un acord signat fa més de quaranta anys entre el Ministeri d'Educació i el Regne del Marroc, que permet a infants i joves –no només de Catalunya, de la resta d'Espanya i de molts països europeus– fer en horari extraescolar, de manera voluntària i gratuïta, l'ensenyament de la llengua àrab; una llengua àrab que, com saben, és la cinquena més parlada del món i, de fet, forma part d'un programa que tenim també en l'àmbit de la llengua, doncs, rus, xinès, coreà, neerlandès, romanès..., però aquí vostès no hi veuen cap problema. I ens preguntem què és el que els molesta tant d'aquesta llengua? És que és una llengua que es parla al Marroc? És que majoritàriament els parlants d'àrab professen una religió diferent de la seva? O és que simplement no entra dintre de la seva visió monolítica de la societat?

Doncs aquí els hi diem: el Govern de la Generalitat continuarà apostant per l'ensenyament de llengües estrangeres, curriculars i no curriculars, pel foment del plurilingüisme, que és una riquesa i que permet que l'alumnat que té aquesta llengua com a llengua familiar en pugui tenir un coneixement culte. Permet que qualsevol nen i nena el pugui estudiar i ens permet un millor posicionament global i una millora competitivitat també econòmica i una aposta per la convivència, perquè promou actituds de respecte i de reconeixement per la diferència.

I a partir d'aquí seguirem, com deia, apostant per aquesta educació plurilingüe; seguirem apostant pel dret a l'educació –només faltaria– i pel coneixement, que al final és l'aliat contra l'odi i contra la por que vostès volen fomentar, i a partir d'aquí, sí que li voldria demanar que s'allunyin dels centres educatius. Deixin d'assenyalar centres educatius com van fer ahir i faran avui (*aplaudiments*) i deixin d'assetjar nens

i nenes a les portes de la seva escola, perquè aquests nens i nenes –aquests nens i nenes– no són part del seu relat polític, són part del nostre futur.

El president

La següent pregunta és sobre l'Any Gaudí.

Pregunta al Govern sobre l'Any Gaudí

310-00268/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Alberto Bondesio Martínez.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies. Gràcies, president. Consellera Hernández, Antoni Gaudí és el geni més universal que ha donat la ciutat de Reus. Gaudí va revolucionar l'arquitectura, dissenys totalment trencadors, una revolució del pragmatisme del modernisme i una reivindicació dels oficis tradicionals. Com deia Gaudí, l'originalitat és retornar a l'origen. Des del Grup Socialistes i Units per Avançar celebrem que el Govern de la Generalitat commemori el centenari de la mort de l'arquitecte reusenc aquest proper 2026, un any especial on es preveu la culminació de la torre de Jesús de la Sagrada Família.

Consellera, hem d'aprofitar aquest centenari per apropar la ciutadania de Catalunya i de tot arreu a la genialitat de l'obra de Gaudí amb una visió transversal, territorial i d'internacionalització. Al Grup Socialistes ens consta que el Consell Gaudí i els seus membres ja han començat a treballar de manera conjunta per impulsar aquest any 2026 i el seu full de ruta.

Consellera, davant aquest any Gaudí 2026, podria dir-nos quines inversions estan previstes per dur-lo a terme i en col·laboració amb quines administracions i institucions? Ens podria també avançar algunes de les localitats on es té previst desenvolupar part de les activitats d'aquesta efemèride? I, ja per últim, consellera, quan i a on es preveu donar aquest tret de sortida de l'any Gaudí 2026?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Diputat Bondesio. Doncs, sí efectivament, l'any Gaudí és una efemèride especial per la rellevància internacional i nacional de Gaudí i, per això, des del Govern fa temps que hi treballem. Hi estem destinant recursos humans i materials per tal que aquesta celebració tingui la rellevància que mereix i..., a l'alçada de la figura de Gaudí. Des del Consell Gaudí, com vostè deia, que jo mateixa presideixo com a consellera i que està format per les institucions, experts i propietaris de les obres de Gaudí, tant públiques com privades, fa molt de temps que treballem en una programació molt àmplia, diversa i rica.

Els objectius d'aquesta commemoració són ben concrets i s'hi ha treballat molt: explicar a partir de *totes* les obres al llarg del país la figura de Gaudí; explorar la dimensió artística i científica de Gaudí per aprofundir en el seu coneixement, i acostar la figura i l'obra, en totes les seves dimensions, al conjunt de la ciutadania. Entre totes les accions que es desplegaran a cavall entre el 25 i el 26, jo li'n destaco algunes: com deia vostè, un acte d'obertura el proper 8 de novembre en els dos escenaris de la seva infantesa, a Riudoms i a Reus –un gran acte de cloenda de caràcter popular a finals del 26–, i entremig, un programa extens d'activitats promogudes pels diferents agents gaudinians, començant per una exposició al Museu d'Història de Catalunya, amb un recorregut immersiu per l'obra de Gaudí, amb un catàleg científic i amb una itinerància posterior, un congrés acadèmic internacional que tindrà lloc a La Pedrera, una sèrie documental que s'emetrà per TV3 i per la plataforma 3Cat, un gran acte central a mode de gala televisiva, i, evidentment, un acte a la Sagrada Família coincidint justament amb els cent anys de la seva mort, el 10 de juny del 26.

Pel que fa al pressupost, el departament hi destina 6 milions i mig d'euros, 3 milions dels quals estan destinats a una línia d'ajuts per tal que tots els agents implicats puguin, doncs, celebrar i organitzar activitats àmplies, diverses i que aquesta commemoració tingui un caràcter molt plural, molt participatiu i molt molt descentralitzat. Estic convençudíssima que aquesta efemèride servirà perquè els

catalans coneguem encara amb més profunditat i, en altres dimensions i de manera molt diferent, la figura de Gaudí.

El president

La següent pregunta és sobre el desenvolupament de la bioeconomia.

Pregunta al Govern sobre el desenvolupament de la bioeconomia

310-00269/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerra i Tomàs.

Manel Ezquerra Tomàs

Bon dia. Gràcies, president. Conseller Ordeig, el pla d'acció de la bioeconomia de Catalunya 2025-2030 fixa objectius ambiciosos pel que fa a impulsar l'economia verda, a la vegada..., de crear un bon desenvolupament econòmic al territori, com ara la creació de biopolígons, de plantes de biogàs i una estratègia de gestió forestal orientada a la bioeconomia i aprofitament de la fusta –de la biomassa també, però, de la fusta– per la importància que té en la captura de carboni i utilització com a material constructiu que minimitza la petjada ecològica.

Tenint en compte aquests reptes i la necessitat de generar activitat econòmica arreu del país, com té previst el departament, impulsar i coordinar aquest pla, especialment pel que fa a, primer, l'aprofitament i gestió eficient de la biomassa i la gestió forestal; segon, el suport a la indústria agroalimentària i de bioeconomia circular; tercer –i molt important– la valorització de les dejeccions ramaderes a la vegada que es captura les emissions de gasos d'efecte hivernacle, i quart, la implicació dels actors locals i empresarials del sector primari en tots aquests processos?

En definitiva, estem davant d'una nova revolució industrial i aquesta vegada hem de fer-la tenint en compte que va encarada precisament a aconseguir la descarbonització com a objectiu principal. Al contrari que va passar a finals del segle XVIII, en el seu desplegament durant el segle XX o XIX, diguéssim, i XX. I aquesta vegada es tracta de revertir-ho, precisament, no?, gràcies als coneixements actuals, els efectes del canvi climàtic que tots coneixem. És per aquests motius que... Quins instruments o

iniciatives concretes posarà en marxa el departament per garantir que la bioeconomia esdevingui una realitat transformadora per al món rural i el conjunt de Catalunya?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, president. Diputat, com vostè diu, hi havia l'estratègia del biogàs impulsada per l'anterior Govern i aquí el que hem volgut fer és fer un pas més –desplegament– amb aquest pla d'acció, amb mesures concretes, quaranta-quatre accions amb un volum d'inversió de 269 milions d'euros. Primer missatge: la bioeconomia segurament és la més gran oportunitat que tindrà el món rural, el sector agroalimentari per generar impacte econòmic, per generar desenvolupament rural, també per generar polítiques de desenvolupament..., d'innovació i de coneixement científic, d'acord?, i avançar cap a la transició ecològica en aquest procés.

Jo destacaria sobretot que hi ha un impuls molt important, les accions d'impuls industrial –la «indústria de la bioeconomia», com vostè ha dit– amb els tres biopolígons, en els quals aquí a determinats llocs de Catalunya ja hi hem projectat; el Biohubcat, que és aquest espai d'acompanyament a empreses i projectes emprenedors relacionats amb la bioeconomia, empreses petites que puguin ajudar; el *hub* forestal que s'inaugurarà a Solsona d'aquí pocs dies, un espai també per impulsar projectes de bioeconomia liderat pel Centre Tecnològic Forestal, o el nou centre, a través de l'IRTA, el nou centre per produir proteïna alternativa, que també no ens podem quedar enrere d'aquesta gran revolució.

Un altre element, que se n'ha parlat molt en els incendis, la gestió forestal. Ens cal fer un pas endavant. El futur en la prevenció d'incendis vindrà per fer una gestió forestal adequada i, per tant, per treure'n un aprofitament econòmic, industrial, d'economia circular. La construcció en fusta, els derivats de la fusta, la biomassa, com vostè ha comentat, o tots els productes, teixits, medicaments, cosmètica que es pot..., que ja estem investigant i que ja estem impulsant que són derivats de la silvicultura o de la

fusta. Hem de construir uns paisatges resilients a Catalunya per estar més preparats i, per tant, aquí també aniria amb els crèdits climàtics, a més tenim diversos projectes pilots per impulsar això.

Molt important: simplificar. No pot ser que tardem set, vuit anys per fer una planta de biogàs. Estem revisant i intentant millorar també els projectes de plantes de biogàs per fer-les més aterrades al territori, més dimensionades, però evidentment hem d'anar cap aquí. El digestat, el biogàs, el biometà és el futur.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la participació en la Setmana Europea de les Regions i les Ciutats.

Pregunta al Govern sobre la participació en la Setmana Europea de les Regions i les Ciutats

310-00270/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Neus Comes i Pon.

Neus Comes Pon

Gràcies, president. Membres del Govern, conseller Duch... La setmana passada va tenir lloc a Brussel·les la XXIII Setmana Europea de les Regions i Ciutats en el marc del Comitè de les Regions, un esdeveniment on vostè va participar. La Setmana Europea de les Regions i Ciutats es va celebrar amb l'enunciat «Construint l'avui, el demà», un espai on la política de la cohesió de la Unió Europea presenta una plataforma per debatre els reptes comuns que afronten les regions i ciutats d'Europa i encoratjar a la cooperació. És un esdeveniment anual organitzat per la Comissió Europea i el Comitè de les Regions, que mostra la rellevància a nivell local i regional per a una bona governança europea.

Des del seu llançament l'any 2003, l'esdeveniment ha obert les portes a una àmplia gamma de participants polítics, funcionaris de tots els nivells, acadèmics, periodistes, representants del sector privat i ciutadans. Aquesta diversitat afavoreix un espai obert,

col·laboratiu, per a un intercanvi d'idees i de propostes. En el debat del Ple del Comitè de les Regions vostè va participar-hi i va intervenir sobre el pilar europeu dels drets socials, on va defensar un paper actiu de les regions en el proper pressupost europeu. Amb aquesta participació, Catalunya reafirma el seu compromís amb Europa, més cohesionada, més propera a la ciutadania i més oberta a la cooperació.

Conseller Duch, dues qüestions rellevants: quin paper..., o quina valoració es fa des del Govern de la Generalitat de la participació en la Setmana Europea de les Regions i Ciutats? I quina realitat ha de reflectir el nou marc financer plurianual, és a dir, el pressupost de la Unió Europea a llarg termini?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per respondre, té la paraula el senyor Jaume Duch i Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Moltes gràcies, president. Diputada, efectivament, van ser dies molt profitosos, vam poder fer molta feina en tres temes que són, penso, importants per al país: el futur de les polítiques de cohesió, la nova política mediterrània europea i la cooperació en l'àmbit tecnològic.

És cert, el Comitè de les Regions estem treballant amb molts altres governs que comparteixen la nostra visió sobre el futur d'aquesta política de cohesió i dels propers pressupostos europeus. I ho vaig dir en la meva intervenció al plenari: la Comissió Europea haurà de continuar treballant directament amb aquells governs que, com el nostre, executen molts dels programes europeus. Per cert, una reivindicació que va ser recollida després en el text de la resolució que es va aprovar i que ha fet un cert soroll aquests dies a Brussel·les, fins al punt d'obligar a la Comissió Europea a matisar els seus posicionaments inicials.

És un tema que també vam tractar en el marc de l'Aliança dels Quatre Motors per Europa, en un acte que va organitzar la delegació del Govern davant de la Unió Europea, amb la participació de representants de moltes regions i també de l'ex primer

ministre italià, Enrico Letta, que, com vostè sap, és l'autor de l'informe sobre el futur del mercat interior europeu.

Pel que fa a la política mediterrània, com saben, la Comissió acaba de presentar la seva estratègia per als propers anys, a temps per a la conferència ministerial que tindrà lloc aquí, a Barcelona. A finals de novembre i en presència de la comissària encarregada d'aquest tema, la senyora Šuica, vaig defensar la necessitat de que aquesta estratègia es concreti en programes de finançament adequat i amb una governança territorial inclusiva. La Mediterrània és el nostre espai natural i hem de ser molt actius en la defensa de polítiques que beneficiïn el seu desenvolupament econòmic i social.

I per últim, la nostra delegació a Brussel·les també va acollir una cimera, l'Aliança de Tecnologies Disruptives i Emergents, que és una iniciativa global de col·laboració entre divuit governs del món que representen alguns dels principals hubs tecnològics, i que conjuntament estem incidint en el debat sobre la governança de la tecnologia i en la promoció d'un desenvolupament ètic i fiable de la intel·ligència artificial que, com sap, és un problema, és una qüestió que ens afecta a tots.

Per tant, crec que, efectivament, valoració positiva, vam estar fent la feina que havíem de fer amb els aliats que millor ens poden ajudar.

Moltes gràcies.

El president

I la darrera pregunta és sobre l'ús del gas pebre en les protestes.

Pregunta al Govern sobre l'ús del gas pebre en les protestes

310-00266/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Consellera, miri, el passat 15 de octubre, al voltant de les quatre de la tarda, es va produir una intervenció policial en un moment en què hi havia un grup d'unes cinquanta persones que estaven realitzant una..., estaven assegudes

protestant contra el partit entre el Baxi Manresa i l'Hapoel de Jerusalem. En aquell context, molt concret i molt determinat, es va decidir fer servir l'esprai OC, de gas pebre, contra les persones de manera directa, sense graduació en l'ús de la força i a molt poca distància. Va generar, de fet, diferents persones lesionades.

I és que miri, consellera, l'Oficina de l'Alt Comissionat de Nacions Unides pels Drets Humans va dir en un informe, de manera molt clara, l'any 2021 que, davant situacions de resistència passiva, merament passiva, no tindria sentit fer servir irritants químics. No només es va fer servir en aquell context, però es va fer servir en aquell context; després, al final de la manifestació també. Però li volia plantejar que al carrer Tarragona, a l'inici de la manifestació –és cert– es va produir un incident, a l'inici de la manifestació, i la major part de la manifestació no s'estava assabentant de res. Es va fer una intervenció amb bastons policials, però també amb gasos d'aquest tipus, gas pebre, i això va generar situacions de caos, famílies amb infants que estaven fugint per no ofegar-se en aquest gas, i és que el problema és que el seu ús és absolutament indiscriminat.

Aquesta arma és nova. De fet, s'ha fet servir en molt poques ocasions; a la investidura del president Salvador Illa va ser una de les primeres, on es van veure afectats independentistes que s'estaven manifestant, però també el dia 2 d'octubre.

Consellera, considerem que el que cal és aturar..., poder fer una avaluació d'aquesta arma en context de protesta, fer una avaluació per part d'aquest Parlament, com s'ha fet en altres situacions, amb altres armes, i suspendre fins a aquell moment l'ús d'aquesta arma en context de protesta, que, com ja dic, és nova. El protocol no està publicat, s'ha de publicar.

I li volia plantejar quin és el seu posicionament sobre aquesta arma en context de protesta.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputat, com bé sap la utilització de la força per part dels cossos de seguretat sempre ha de ser proporcional i sempre s'ha de fer d'acord amb les directrius tècniques i professionals que determinen el nivell de risc en una activitat, no només per a aquells que estan exercint el seu dret a protesta, sinó per a la resta de persones que probablement no s'estan manifestant, no estan en aquella situació, però requereixen aquesta protecció.

És important remarcar que durant totes les mobilitzacions que s'han donat, per dir-ho de manera territorial, en totes les regions policials, en molt poques hi ha hagut intervencions policials en els quals s'hagi hagut de fer ús del gas OC ni d'altres mecanismes de força o de repressió dels manifestants. Però sí que és ben cert que durant la jornada del dia 15 d'octubre, en diferents moments, d'acord amb la maximització, en aquest cas, de la protecció de les persones, i minimització dels riscos, el dispositiu policial va decidir la utilització del gas OC perquè era la millor manera d'evitar en aquell moment en concret i en aquella situació, danys majors.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Consellera, l'actuació a l'estació de Sants va ser clarament desproporcionada. I què serà el següent? Veure l'ús d'aquest gas OC davant d'un desnonament? Es farà servir per a aquest tipus de *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* dispositius?

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Andrés Garcia Berrio

La resistència passiva no es pot afrontar així, consellera.

El president

I per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Vostè és coneixedor de l'existència de la Unitat de Mediació, que en el cas que ha posat d'exemple al final, el cas dels desnonaments, sempre actua i sempre fa mediació. I evidentment, en aquests casos l'ús de l'OC no és previsible ni habitual.

Dues-centes persones bloquejaven la sortida de l'hotel de l'Hotel Barceló, on s'allotjava, com bé sap, l'equip Hapoel de Jerusalem, que havia de jugar un partit a Manresa, a porta tancada, amb el Baxi Manresa. Que, per cert, aprofito per agrair a l'Ajuntament de Manresa, al seu alcalde i a tots els regidors la tasca que van fer, i també al Departament d'Esports, perquè aquest esdeveniment es pogués donar sense posar en risc les persones. I aquest és un tema important.

Aquestes dues-centes persones bloquejaven la sortida. Hi va haver un avís –hi va haver un avís–, no es van aixecar. El risc que hagués succeït que l'autocar quedés atrapat a la rampa, amb totes aquelles persones allà, hagués estat molt major. I per això es va intervenir. I es va intervenir amb l'OC d'acord amb un criteri totalment tècnic, que es deriva dels criteris de la Comissió de Model Policial. Són decisions tècniques, operatives i no polítiques, ho deixo clar.

Per altra banda, 15 d'octubre, també al carrer Tarragona hi va haver una violència generalitzada amb llançament i atacs contra els agents, assalts a diferents establiments als quals no els hi faré publicitat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i crema de contenidors.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Només cal veure les imatges.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

**Decret llei 18/2025, de 23 de setembre, pel qual es crea el Fons
Extraordinari Addicional 2025 per als Ens Locals**

203-00024/15

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 18/2025, de 23 de setembre, pel qual es crea el Fons Extraordinari Addicional 2025 per als Ens Locals.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per tal d'exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula el conseller de la Presidència, l'honorable senyor Albert Dalmau i Miranda.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bon dia. Moltes gràcies, president. Membres de la Mesa, companys i companyes del Govern, diputats i diputades... La veritat és que comparec avui per demanar-los el seu recolzament per a la validació del Decret llei pel qual es crea el Fons Extraordinari Addicional 2025 per als Ens Locals, que va acordar el Govern el passat 23 de setembre. I m'han de permetre que ho faci amb satisfacció, com sempre ho és portar a aquesta cambra aquells acords que venen a reforçar l'autonomia local, el suport als ajuntaments, com ja hem anat fent al llarg de diferents mesures que hem aprovat al Govern, o al llarg d'alguns projectes que han requerit consensos amplis en aquesta cambra, com ho va ser també l'estatut dels municipis rurals, i, per tant, doncs, amb aquest esperit que crec que fem de bona política entre tots els grups de la cambra de poder posar els recursos, com sempre dic, a la caixa dels ajuntaments.

Més específicament, em correspon exposar-los per què el Govern ha promulgat el decret llei, és a dir, per què aquest decret és urgent, i crec que tots plegats hi estarem d'acord.

L'Administració local de Catalunya, i específicament els ajuntaments, pateixen des de fa temps una important pressió per mantenir la qualitat dels serveis públics essencials, alhora que creix la despesa municipal, tot i que no sempre vinculada a millora dels serveis públics. Parlem de la inflació, tot i que controlada; de l'encariment dels subministraments bàsics per al funcionament de qualsevol organització; l'increment dels interessos del deute; les conseqüències econòmiques a vegades de tensions geopolítiques, o efectes com els que hem tingut aquests dies per efectes de qüestions climàtiques o d'emergències que apareixen, com el cas de la borrasca Alice o, concretament, dels incendis que vàrem tenir aquest estiu.

Fins ara, la flexibilització derivada de l'aixecament temporal de les regles fiscals ha permès afrontar la situació amb una certa facilitat, però, amb el restabliment per a l'exercici 2024 d'aquestes restriccions i el manteniment d'un nivell de despesa elevat, la sostenibilitat financera i la capacitat d'actuació dels ens locals no sempre és la desitjable. Això ha fet que més ajuntaments dels que voldríem tinguin una capacitat econòmica limitada; alguns han vist compromesa fins i tot la prestació de serveis municipals essencials com la neteja viària, la gestió de residus, la seguretat o l'atenció social bàsica.

Per altra banda –i a ningú se li escapa–, la pròrroga pressupostària vigent ha impedit incorporar per la via ordinària una dotació addicional al Fons de Cooperació Local que permetés reforçar les finances municipals. Si haguéssim esperat, però, al nou pressupost, molts municipis haurien arribat al final d'any amb greus dificultats per atendre les seves obligacions. És en aquest sentit que el tercer suplement de crèdit que va aprovar aquesta cambra amb el suport del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, d'Esquerra Republicana i dels Comuns abans de les vacances ja preveia específicament l'ampliació del Fons de Cooperació Local de Catalunya, i, per tant, em correspon donar les gràcies als grups parlamentaris que ho van fer possible. No obstant això, també vull estendre aquest agraïment a la resta de grups que han manifestat el seu vot favorable en aquesta qüestió, perquè crec, i ho he evidenciat –també al Partit Popular–, que fem bona política quan entre tots plegats ens posem d'acord per poder aportar solucions, no?, i poder aportar recursos a un món local que necessita el nostre suport, siguin quines siguin les nostres diferències. Convenim tots que el món municipal, doncs, necessita també el nostre suport.

D'aprovar-se la validació d'aquest decret llei, els ajuntaments, els consells comarcals, el Conselh Generau d'Aran, les entitats municipals descentralitzades hauran rebut abans d'acabar l'any quasi 170 milions d'euros d'aquest 2025, és a dir, més de 22 milions respecte a la quantitat prevista en el darrer exercici amb pressupost, que va ser l'any 2023. No només és una qüestió d'augmentar-ne els recursos, sinó també d'anticipar-ne el pagament, ja que el de l'any 2024 es va poder efectuar al desembre; el d'aquest any, al mes de juny ja estava pagat, complint amb aquest objectiu que tenim que els diners per als ajuntaments no han d'estar a la nostra caixa: han d'estar a la caixa dels ajuntaments.

No obstant això, aquesta dotació extraordinària se suma, com bé saben, a la important mobilització de recursos que aquest Govern està duent a terme per donar suport a la transformació que hem de fer de la mà dels ajuntaments del país: als més de 500 milions d'euros del pla únic d'obres i serveis per finançar les infraestructures i serveis municipals més necessaris per a cada municipi –per cert, amb un èxit de la convocatòria que per primera vegada ha arribat al cent per cent dels municipis de Catalunya; per primera vegada els 947 municipis de Catalunya han «aplicat» i rebran finançament–; a la línia de préstecs que hem tirat endavant des de l'Institut Català de Finances per poder anticipar aquestes actuacions, perquè som conscients que molts municipis no poden esperar a l'any 2027, a l'any 2028 o a l'any 2029 i, per tant, doncs poder anticipar aquestes inversions; als més de 1.000 milions d'euros fins a l'any 2029, amb 200 cada any de la convocatòria del pla de barris, tan important per assegurar la convivència en els nostres barris i ciutats, del qual estem en ple procés d'anàlisi de les convocatòries, que molts municipis, de tots els colors polítics, han presentat per poder recuperar aquesta iniciativa que havien perdut ja vora l'any 2010, o als més de 9 milions d'euros de les ajudes en assistència tècnica i jurídica per a la gestió de projectes als municipis de fins a dos mil habitants, també donant compliment a la qüestió que ens vàrem plantejar quan vàrem aprovar l'estatut dels municipis rurals de poder ajudar aquells municipis que menys capacitat tenen a poder desenvolupar tots aquests recursos, amb més de 577 municipis que ja s'hi han presentat. O s'hi sumará properament la línia d'ajuts en l'àmbit dels esports per poder abordar la rehabilitació i el manteniment dels equipaments esportius.

Per altra banda, crec que una de les coses que tenim tots ben clara és que no tots els ajuntaments afronten els problemes des del mateix punt de partida, com ho he dit, fruit de la seva dimensió. Com hem fet en anteriors iniciatives, com és en el cas del PUOSC, els municipis del país veuran incrementada la seva dotació al fons de manera inversament proporcional a la seva població. Aquest és un consens que, des de l'aprovació de l'estatut dels municipis rurals per una àmplia majoria d'aquesta cambra, és prou estès i que aquest Govern no trencarà. Així doncs, els municipis de més de dos mil habitants veuran incrementats els seus recursos en un deu per cent; els municipis de cinc-cents fins a dos mil habitants, en un quinze per cent, i els municipis de menys de cinc-cents habitants incrementaran en un vint per cent la seva

participació respecte al que van percebre del Fons de Cooperació de l'any passat. Pel que fa a l'Aran i als consells comarcals, l'increment respecte al 2024 serà d'un vint per cent lineal per a totes aquestes administracions, d'acord amb el que vinculen. És aquí on vull agrair especialment també la tasca de totes les entitats municipalistes: de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis, de Micropobles i també del grup Eines de Repoblament, amb qui vàrem ser l'origen de poder acordar per àmplia..., no?, amb un consens molt important, que el Govern necessitava tirar endavant aquest suport extraordinari als ajuntaments.

Mirin, dit això, voldria fer èmfasi en que no són només 22 milions. Molts de vostès, que son alcaldes i alcaldesses, a part de diputats i diputades, o regidors i regidores, saben què és i què representa per a la tresoreria d'un ajuntament disposar de fins a un vint per cent dels recursos incondicionats, que no van vinculats a cap projecte. Tots voldríem que en fossin més, el Govern el primer, però, gràcies a un acord previ al Parlament i a aquest decret, avui un ajuntament podrà tancar l'any pagant totes les seves factures a temps o podrà per fi reforçar aquell servei que sap que els seus veïns li demanen des de fa temps. Així és com es construeixen els nostres pobles i ciutats i, per tant, Catalunya; i així és com crec que demostrem tots plegats que la política útil serveix per poder arribar a acords que serveixin per transformar el país i que transcendeixen les majories del Govern. I, per tant, doncs, dono les gràcies –ho he dit públicament– a totes aquelles formacions polítiques que ens han anticipat el seu vot a favor. No obstant això, som molt conscients que tenim deures pendents entre tots plegats en aquesta cambra, com és poder tirar endavant la llei de finances locals, de la qual el Govern en va aprovar la memòria preliminar la setmana passada.

Aquest decret llei no busca confrontar, sinó resoldre problemes concrets, els del dia a dia, els dels nostres ajuntaments, els dels consells comarcals, moltes vegades tan poc valorats, i, per tant, de la gent. No és una proposta de part, sinó que crec honestament que ho és de tothom, nascuda del consens amb les entitats municipalistes. Respon a una situació d'urgència real i demana la responsabilitat de tothom i la celeritat del Govern en la seva tramitació. Aquest és el compromís del Govern, amb el món municipalista, amb els ajuntaments i totes les administracions locals del nostre país, per posar-se a treballar avui mateix per fer-ne efectiu el pagament com més aviat millor.

I el Govern també sap que no és una resposta estructural. Ja els he dit que som plenament conscients que, havent començat els tràmits de la memòria preliminar, del que en seguirà la consulta pública i l'avantprojecte de llei de finances locals, haurem d'arribar a un consens en aquesta cambra per veure com reforcem de forma estructural l'arquitectura institucional en el nostre país. Sabent una cosa que sabem plenament tots els que estem aquí: que són els ajuntaments qui, conjuntament amb el Govern de la Generalitat, aixequen cada dia la persiana de molts dels serveis públics del nostre país; que és en els ajuntaments on hem vist i hem pogut treballar colze a colze aquests dies en la reconstrucció dels efectes de la dana Alice a les Terres de l'Ebre; que és amb els ajuntaments amb els que estem treballant per millorar la seguretat pública en el nostre país, sabent que no només és una qüestió de reforç policial, sinó que hem d'intervenir-hi des de la millora de l'espai públic, del que significa tenir un carrer ben il·luminat, del que significa tenir un bloc de pisos rehabilitats, a través d'eines com el pla de barris. És amb els ajuntaments, amb el món local amb els que estem treballant colze a colze per intentar tots plegats fer un país millor, més digne i més pròsper.

Moltes gràcies. I per a això els hi demanem el seu suport.

El president

A continuació, passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per tal que puguin fixar llur posició. Segons va acordar la darrera Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts cadascú. I en primer terme, per tal de fixar la posició de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Anna Feliu i Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé; gràcies, president. Conseller, consellers, diputats, diputades... La veritat és que jo crec, conseller, que a tots els alcaldes i alcaldesses d'aquest país se'ns va, allò, eixamplar el cor, no?, quan ens van dir que ens donarien un fons extraordinari ara que acaba l'any, que vindria a ser com una mica, allò, una paga extraordinària de Nadal, eh? Però, clar, la realitat és que, quan llegeixes el decret, t'adones que més que una paga extraordinària et donen un lot de Nadal; un lot de Nadal amb uns torrons i unes neules, que està molt bé, sempre fa festa, però la paga extraordinària fa més

goig, tot s'ha de dir. (*Alguns aplaudiments.*) Quan sentim parlar d'això, no?, d'un fons extraordinari per als ens locals, tots pensem que és allò que voldríem –ja ho deia, no?–, que aquest cop sí que el Govern de la Generalitat voldrà donar un cop de mà de veritat als ajuntaments, i t'il·lusions pensant què en farem, no? Dius: «Ostres, a veure què podrem fer!», eh?

Però, clar, llavors, quan llegeixes aquest decret, l'entusiasme ja baixa..., bé, del tot, diguem-ho així, no? Per què? Doncs perquè, per exemple, al meu poble ens donaran vuit mil eures. Està bé –està bé. Al poble, per exemple, de l'amic Paladella n'hi donaran onze mil, eh? Són 6,23 euros per habitant. Al poble de l'alcalde Calatayud, doncs, li donaran 7.400 euros, que toca a 3,27 euros per habitant. O, per exemple, totes les seixanta-cinc EMDs de Catalunya, que són 25.000 habitants entre totes, que els hi tocan vuitanta-quatre cèntims per cap. Bé, ja ho deia, són molt benvinguts, però què farem amb aquests diners? Poca cosa. Pagar alguna factura, omplir la caldera del dipòsit d'alguna calefacció i poca cosa més.

El problema és que aquest decret, conseller, no és un decret que solucioni res, no és un decret per fer política municipal. El problema és que aquest decret és el reflex d'un model de finançament local que no va. I ens preguntem per quan una nova llei de finançament local que resolgui definitivament aquests problemes. Perquè els ajuntaments continuem atrapats amb l'LRSAL, amb aquella llei que el PP, el 2013, va decidir que als ajuntaments ens calia que ens controlessin des de Madrid sota aquella llei d'estabilitat pressupostària que ens obliga a tenir els comptes al dia, però també a tenir els diners immobilitzats. I és tan absurd com que hi ha ajuntaments i consells comarcals amb superàvit que no poden fer servir els seus diners, no poden fer servir els seus estalvis i fins i tot han de demanar una pòlissa de crèdit per poder pagar. I tan absurd... –perdoni, però...–, tan absurd com presentar aquest decret i alhora votar en contra de permetre fer ús del superàvit al Senat, i d'això en fa quatre dies, i vostè ho sap. (*Alguns aplaudiments.*) I jo li pregunto per què els diputats del PSC i els diputats del PSOE a Madrid voten en contra que els ajuntaments puguem fer servir el nostre propi romanent de tresoreria. Aquesta és la gran sensibilitat municipalista que té el PSC? On és la confiança en els alcaldes i regidors d'aquest país? On és la confiança en els secretaris interventors que fiscalitzen l'activitat dels nostres ajuntaments? Miri, jo crec que, com a alcaldessa, i també tots els alcaldes i

alcaldesses d'aquest país estem cansats que se'ns tutoritzi, que se'ns qüestioni i que se'ns desautoritzi, mentre que qui ens ha de vigilar resulta que deixa molt que desitjar.

El que sí que té d'extraordinari aquest decret –mirin, això sí que ho saben fer prou bé– és que inclou dues anualitats de 500.000 euros per a l'Ajuntament de Barcelona, que el colem per aquí, 1 milionet d'euros per pagar, doncs, aquest tancament del Consell Comarcal del Barcelonès, que, doncs, miri, com que no podem aprovar-ho en els pressupostos, ho fiquem en aquest decret. I això, doncs, és significatiu, sí. Per què? Perquè quan es tracta de Barcelona, sigui el que sigui, sempre es troba la manera, però quan es tracta dels altres pobles del país, doncs tot són problemes, eh? *(Alguns aplaudiments.)* Perquè, si aquest decret havia de servir per reparar desequilibris, potser també s'hauria pogut començar per complir una miqueteta ja amb l'estatut dels municipis rurals que vam aprovar fa quatre dies, que diu clarament que s'ha de crear un fons específic per a aquests municipis. Doncs ara també hauria pogut ser l'hora de poder-ho incloure aquí de manera extraordinària.

Miri, conseller, el que Catalunya necessita és un model de finançament local propi, estable i just, que doni autonomia i suficiència als nostres municipis, que pugui dotar els municipis d'una planificació, no pas d'una supervivència, i que deixi de tractar els ajuntaments com a receptors d'ajudes i els reconegui com el que són: la primera trinxera del país.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula la diputada senyora Lluïsa Llop Fernàndez.

Lluïsa Llop Fernàndez

Gràcies, president. Bon dia, consellers, conselleres, diputats, diputades. Tot just el mes de juliol debatíem en aquest mateix Ple la necessitat imperiosa de millorar el finançament local. En aquell debat tots vam coincidir en un diagnòstic compartit: els ajuntaments són la primera trinxera de l'Administració davant les necessitats de la ciutadania, i ho fem amb recursos clarament insuficients i amb un sistema de finançament que no respon ni a la realitat ni a les responsabilitats que assumim. De

fet, la majoria, aquell dia, vam convenir que calia una llei de finances locals i que per això aprovàvem la tramitació d'una proposició de llei per a la seva elaboració. Una proposició de llei que ara s'uneix, doncs, a l'estudi que també..., a la memòria que ha començat el Govern, on també parla de finançament. I està bé sentir-li dir, conseller, que la idea no és competir sinó que és sumar, perquè crec que és una necessitat compartida per tots que és imprescindible fer aquest finançament local a l'abast de tothom.

Ara bé, és evident i tots ho sabem, i jo ho vaig dir aquell dia, que aquesta llei de finances locals només podrà posar pedaços si no intentem solucionar tres aspectes: primer, cal una llei de governs locals que acompanyi aquesta llei de finances i que ens determini exactament quines són les funcions que hem de fer, quines competències tenim i, a partir d'aquí, com les financem; dos, volem modificar i especialment voldríem poder legislar nosaltres mateixos aquella legislació bàsica que depèn actualment de l'Estat i que ens acaba encotillant i que acaba fent que la gestió i el finançament municipal depenguin d'uns elements que són absolutament de desconfiança cap al món local, i –ho deia l'anterior diputada– és evident que l'LRSAL i que tots els seus encotillaments provoquen que els ajuntaments, a un sistema de finançament injust, hi afegeixin moltes dificultats, i tercer problema, tots voldríem un increment molt més gran d'aquest finançament per als ens locals, però és evident que sense que Catalunya tingui un sistema de finançament singular i just difícilment podrem nodrir des de la Generalitat els nostres ajuntaments amb aquells recursos que necessiten.

En tot cas, certament –i em centro més aquí perquè d'ajuntaments ja en vam parlar molt més–, si algun nivell de l'Administració local està especialment mal finançat, en aquest cas són, sense cap mena de dubte, els consells comarcals, que, a més a més, tenen la dificultat afegida que depenen gairebé íntegrament de les transferències de les altres institucions públiques i que estan gairebé sense capacitat fiscal pròpia. De fet, el mes de juliol al Fòrum Comarcal s'hi van reunir quaranta-un presidents i presidents de consells comarcals i Consell de l'Aran i van debatre-ho amb profunditat i van sortir amb un missatge clar i rotund d'aquella jornada. Els consells comarcals pateixen un infrafinançament crònic i estructural des de que van ser creats.

Per tant, des d'Esquerra Republicana, estem convençudes que els consells comarcals són peces claus del model territorial de Catalunya –que donen suport tècnic i administratiu als ajuntaments petits, que coordinen serveis mancomunats, gestionen competències delegades en àmbits com serveis socials, com serveis ocupacionals, educació, joventut, recollida de brossa, etcètera, etcètera, etcètera–, són imprescindibles en la vertebració del nostre país. De fet, a la meua comarca, per exemple, a l'Alt Penedès, sense el consell comarcal molts ajuntaments no podrien prestar serveis socials, no podrien prestar serveis ocupacionals, no hi hauria escola de música en els pobles i ni tan sols molts ajuntaments tindrien arquitectes o enginyers.

I segurament aquí, en no gaire estona, sentirem algú que diu que els consells comarcals han de desaparèixer perquè no serveixen de res. Bé, és un absolut desconeixement del món local i de la feina absolutament vertebradora de cooperació i assistència municipal que presten aquests consells comarcals. Per tant, el problema no és la seva existència, sinó és el seu finançament.

Per tant, nosaltres compartim..., i així vam anunciar que votàriem favorablement a la convalidació d'aquest decret llei, perquè el que compartim és la necessitat –i així ho fa el decret– d'incrementar aquests fons, especialment en aquest cas –evidentment, ajuntaments, entitats municipals descentralitzades–, però molt especialment aquesta necessitat imperiosa que tenen els consells comarcals. Ara bé, aquest fons, que és extraordinari i addicional a aquest moment, el que li demanem al Govern és que el consolidi, que consolidi aquest increment del vint per cent; que si pot ser l'any que ve als consells comarcals i, evidentment al món local, hi vagi un vint per cent o un vint-i-cinc per cent més; que, a més a més, en el cas dels consells, definim un sistema de finançament i de competències clares.

I vostès ho saben, perquè hem estat en el suplement de crèdit i la nostra voluntat és que el Govern de Catalunya pugui continuar treballant amb els ens locals; la nostra voluntat, si es compleix això, si podem consolidar-ho, si podem seguir endavant..., Esquerra Republicana hi serà perquè entenem que són imprescindibles per als serveis dels nostres veïns i veïnes, des dels municipis i des dels consells comarcals.

Gràcies.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Manuel Reyes López.

Manuel Reyes López

Gràcies, president. *Consellers, conselleres*, diputados, diputadas, hoy hablar de financiación local es hablar de supervivencia de los ayuntamientos, de aquellos que están siempre en primera línea atendiendo a cualquier demanda que tiene la ciudadanía. Todo el mundo conoce al alcalde de su municipio, pero si los *consellers* pasean por las calles o los ministros pasean por las calles de cualquier municipio de Cataluña, yo no sé si los conocen. No sé si es porque son muchos o porque no pisan suficientemente el terreno, pero quien siempre está al pie del cañón son los alcaldes y los concejales de todos los municipios de Cataluña.

Sobre el decreto ley que se nos propone hoy y se nos pone sobre la mesa, le anticipo que lo vamos a votar a favor por responsabilidad política. No vamos a bloquear recursos que van destinados a los ayuntamientos, no vamos a bloquear recursos que van destinados a la ciudadanía. Actuamos con responsabilidad política porque los concejales de alcaldes de Cataluña, la gran mayoría independientemente del color político, tienen vocación de servicio y se emplean a fondo para mejorar sus pueblos y ciudades cada día. Por tanto, lo vamos a apoyar, pero apoyar no significa darles un cheque en blanco y no significa callar.

Mire, los ayuntamientos no pedimos limosna, pedimos respeto, previsión y financiación estable –se lo repito: respeto, previsión y financiación estable– y lo que no puede ser es que la Generalitat de Catalunya cada año nos prometa fondos extraordinarios y que lo extraordinario se haya convertido en rutina. Es que eso no puede ser; no se puede gobernar a golpe de decreto sobre la financiación local como si fuera una propina electoral. Los alcaldes estamos cansados de que se nos diga que somos la Administración más cercana, pero somos la Administración más lejana a la hora de repartir los recursos, y eso no puede ser.

Mire, nosotros, los alcaldes, somos los que solucionamos los problemas reales, los primeros en acudir cuando hay una emergencia, cuando hay una necesidad

ciudadana, lo de sostener las finanzas públicas cuando hay un grave problema. Necesitamos más recursos para los servicios sociales, necesitamos más recursos para la educación, para sanidad, para la seguridad, para mejorar las carreteras, para mejorar el transporte público –que es un drama en el área metropolitana de Barcelona–, para mejorar equipamientos, para mejorar servicios. Los ayuntamientos es que hemos perdido la autonomía local, nos hemos colocado en la resistencia institucional. Necesitamos más recursos, no propinas –necesitamos más recursos y no propinas.

Sobre el contenido del decreto, celebramos la intención del Gobierno, pero claro, hay que decirlo claro: 22 millones de euros a repartir entre 947 municipios, entre los *consells comarcals*, el Conselh d'Aran, el área metropolitana, las entidades descentralizadas... Yo no sé si, como decía la compañera de Junts, «estamos esperando la paga extra y ha terminado en un lote de Navidad», pero también le puedo recordar que cuando gobernaba Junts nosotros esperábamos la Grossa y terminaba en el reintegro.

Por tanto, ni unos ni otros al final han puesto soluciones a los problemas que tienen los ayuntamientos. Y las soluciones pasan por hacer una ley de financiación local y por reformar, evidentemente, el Fons de Cooperació Local para que sea útil y sostenible en el tiempo. En eso es en lo que estamos los del Partido Popular y los ayuntamientos nos encontramos con que tenemos que seguir pagando salarios, suministros, servicios..., y esta ayuda, pues, acaba siendo simplemente un pequeño parche presupuestario, y, además, se nos exige entregar la documentación antes del 30 de octubre, es decir, la semana que viene.

Yo quiero pensar cómo lo hacen los ayuntamientos pequeños que comparten personal, que no tienen interventor propio y que se les pide, por parte del Govern, que entreguen la documentación antes del 30 de octubre, porque si no se van a quedar sin esta paga, sin esta ayuda. Yo quiero y espero que el Gobierno sea más generoso, que pueda prorrogar ese plazo para que todos los entes locales, independientemente del color político, puedan acceder a esa financiación, porque especialmente los pequeños son los que más necesitan este dinero.

Por tanto, el Gobierno reparte con unos criterios que para nosotros son obsoletos porque no justifica el porqué. No se valora el esfuerzo fiscal, no se valora el impacto del cambio climático, no se valora la carga real de servicios que tiene cada ayuntamiento, no se tiene en cuenta la dispersión poblacional ni se tiene en cuenta tampoco la singularidad turística de los diferentes municipios. Para nosotros, eso no es equidad, es repartir sin estrategia, sin criterio.

Insisto, volveremos a votar a favor, pero no es un cheque en blanco. Queremos diálogo, transparencia y un plan estable con el mundo local, porque, al final, todos los ayuntamientos, independientemente de que sean grandes o pequeños, que sean de costa o de interior, están siempre al pie del cañón. Y el municipalismo no es una ideología, el municipalismo es tener sentido común de quien gobierna con los pies en el suelo y con su pueblo en el corazón; hagan ustedes lo mismo.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyor president. Consellers, conseller Dalmau... La anterior vez que le interpele a usted, le llamé «consejero de publicidad y propaganda» y toda su bancada se ofendió, pero vista la propuesta que ustedes hoy han traído aquí, pues no iba mal encaminado.

Hoy nos presenta una nueva improvisación, una improvisación normativa en materia de entes locales. Hace unos meses fue en el PUOSC, hoy añadiendo una nueva dotación en el Fondo Extraordinario de Cooperación, y mañana a saber el qué, pero siempre con una premisa; la premisa es la siguiente y es: siempre bajo el yugo de los comunistas y de los separatistas, siempre para contentar a Comuns y a la CUP, y siempre para hacer lo siguiente –¿qué es lo siguiente?– y es que ustedes pretenden sustentar su Gobierno, el más caro de la historia, mirando a Junqueras y a Colau, que son sus socios que van a dar apoyo a este decreto.

Pero mire, usted sabe perfectamente cómo lo han hecho. Lo han hecho bajo la tutela de un decreto ley, que saben perfectamente cuál es el objeto de un decreto ley, que es algo urgente y extremadamente necesario, y sabe perfectamente usted que esta dotación presupuestaria ni es extremadamente necesaria ni es extremadamente urgente, y, además, ya lo marca directamente, cuáles son los criterios de esa necesidad y urgencia, la doctrina del Tribunal Constitucional, que ya ha ido perfilando el cómo, el cuándo y el por qué se deben dictar estos tipos de decretos. Pero miren, si a ustedes no les gusta la doctrina del Tribunal Constitucional, que me parece perfecto, oiga, váyanse a su propio chiringuito por excelencia, el Consejo de Garantías Estatutarias, que está diciendo una tras otra por qué y por qué no deben presentar ese tipo de decretos. ¿O les recuerdo los últimos cuatro varapalos que les han dado? Y les han dicho que, por ejemplo, que la tasa turística no era en absoluto legal, pero claro, ustedes eso lo obvian por completo: 21.990.990,30 para ampliar ese supuesto. Claro, puede sonar bien, porque si el objeto del decreto son los incendios, las lluvias torrenciales o la sequía, pues efectivamente nosotros podríamos estar de acuerdo.

Pero claro, cuando se desgrana ese decreto, se ve lo siguiente, y es que no va para eso, no va para ese objetivo; va para seguir aumentando el gasto político, va para seguir hiperfinanciando a los consejos comarcales. Esos consejos comarcales –en respuesta a la diputada de Esquerra– que, efectivamente, no sirven para nada. Bueno, sí, sirven para algo: para complementar el sueldo de algunos alcaldes y algunos concejales de Esquerra, de Junts o del PSC; exactamente para eso. Pero cuando ustedes dan falsas competencias –falsas competencias sí, sí, sí– que no deberían tener, deberían saber lo siguiente, y es que para mancomunar servicios y para llegar a esos municipios de menos de mil habitantes, menos de cinco mil, menos de cien mil que tienen dificultades para poder prestar servicios, están las diputaciones provinciales, pero ustedes eso lo obvian por completo. ¿Por qué? Porque tienen un fin político, ese fin político únicamente intentar seguir creando estructuras de estado.

Mire, señor Dalmau, si usted hoy quiere y pretende aumentar la financiación de los municipios, tiene tres posibilidades. La primera, venga usted y debata en este Parlamento, y debata la cuestión de financiación. No, no, no, no; usted viene aquí a convalidar un decreto, que no es lo mismo, y obvia completamente cualquier tipo de

proceso ordinario legislativo. Por tanto, usted defiende el Parlamento, ¿para qué? ¿Para hablar de eso? O únicamente un «pasen y vean»; parece ser que únicamente lo defienden para colgar una bandera de cincuenta y cuatro metros, porque para otra cosa no se entiende.

Segunda cuestión. Oiga, disuelvan los consejos comarcales, disuélvanlos y directamente destinen ese dinero a los municipios que lo necesitan. ¿Saben por qué? ¿Saben por qué pedimos la disolución de los consejos comarcales? Que la señora de Esquerra dice que no. Pues muy sencillo, porque mira, es la macroestructura de la Generalitat, la macroestructura que lo que está haciendo es que, uno, pagamos a los funcionarios de la Generalitat, pagamos asociaciones de la Generalitat, pagamos a los asesores de los consejos comarcales, el gasto político de los consejos comarcales, y a lo mejor, quizás, esos tres céntimos llegan a los municipios. Ya se lo han dicho hasta los alcaldes de otros partidos.

Por tanto –y por último–, oiga, ¿sabe lo que iría muy bien para el mundo local? Que paguen las deudas –paguen las deudas–, paguen las deudas históricas que tienen con el mundo local que ustedes obvian por completo. Porque, claro, hay algunos de la bancada de la izquierda que dice lo siguiente, y es que defienden un modelo *único* y exclusivo de educación pública. Ah, muy bien. Me parece fantástico. ¿Por qué no le exigen al Govern de la Generalitat que pague las deudas, por ejemplo, a las *llars d'infants*, que muchos ayuntamientos se ven en la obligación de tener que pagar y cubrir el gasto que compete a la Generalitat de Catalunya? Pero de eso ustedes no dicen nada; para una cosa sí y para otra no.

Mire, señor Dalmau, nosotros votaremos en contra por las tres razones que le he dicho: porque no ha debatido el decreto, porque no disuelven los consejos comarcales y porque no paga las deudas con el mundo local.

Y para acabar, señor Dalmau, menos hipocresía, menos actuaciones de *ballet* y más pensar en los catalanes honrados que lo están pasando francamente mal y que sí, tienen episodios de riadas, de sequía y de incendios.

Muchas gracias.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Conselleres, diputades, diputats, bé, avui feia goig el debat en el seu inici, perquè estàvem veient molts il·lustríssims i il·lustríssimes alcaldes i alcaldesses que exerceixen també de diputats –per un moment, pensava que era el fallit consell de governs locals, que esperem que el Govern també doni alguna proposta i alguna resposta sobre què és el que acabarem fent–, fins que ha arribat la intervenció de VOX. És clar, VOX, com que tampoc tenen cap alcaldia, oi?, doncs tampoc poca cosa tenen a dir més que barbaritats. Por cierto, diputado Ramírez, mi abuelo estaría muy orgulloso de que un fascista me llame «comunista» aquí en esta bancada, acusándome, precisamente, de hacer políticas progresistas en este país.

Bé, nosaltres, evidentment, els Comuns, votarem a favor –no pot ser d'una altra manera– de la convalidació d'aquest decret. I ho fem, evidentment, amb un suport responsable, sí, però també volent-ho fer de forma crítica, perquè entenem, com s'ha dit, que aquest decret respon a una necessitat, sí, efectivament és urgent, però que el que no es pot fer és substituir l'obligació de donar una resposta, que ha de ser estructural i que ha de ser estable, al finançament local.

Aquest decret aporta gairebé 22 milions d'euros addicionals, que eleven el total del fons de cooperació local fins a 168 milions d'euros. I això, sens dubte, ho valorem positivament. Ara bé, posem-ho en context. Fa poques setmanes la Diputació de Barcelona va aprovar un programa específic d'autonomia local 3.0 amb una quantia de 20 milions, molt similar, destinada també igualment a reforçar la capacitat financera municipal. Aquesta coincidència fa evident, primer, que cal coordinar esforços i consolidar-los en un marc que sigui estable i no a cop de convocatòria, i ens mostra que, tot i l'esforç del Govern, aquest decret és extraordinari pel procediment, però modest en dimensió econòmica.

Des del 2010 el fons de cooperació local ha crescut molt per sota de l'IPC, amb llargues congelacions, increments insuficients, pèrdua sostinguda de poder adquisitiu municipal, mentre que els costos salarials, els energètics i els de serveis s'han disparat.

Ajuntaments petits i mitjans, s'ha dit, són els que pateixen més aquesta tensió: despeses estructurals que creixen, personal reduït, ingressos propis escassos, sovint sense intervenció i sense secretaria estables, rotació de plantilles i una càrrega normativa que no distingeix la mida municipal. Això els obliga sovint a dependre d'aquestes subvencions puntuals, però també de convocatòries complexes que acaben generant desigualtats entre qui pot presentar un projecte i qui no té estructura per fer-ho. És la meritocràcia dels papers: guanya qui pot escriure més memòries, no qui en té més necessitat.

I tot això passa mentre el món local ha d'assumir cada vegada més funcions: polítiques d'habitatge, reforçar l'educació zero-tres, garantir l'atenció social i les cures, adaptar-se a l'emergència climàtica, etcètera, etcètera, etcètera.

Quan hi ha un incendi, quan hi ha un aiguat, una onada de calor, qui hi és sempre? Quan hi ha una família desnonada, una escola sense ombra o una xarxa de clavegueram obsoleta, qui actua? Els ajuntaments, el món local. I sovint amb una mà al davant i una al darrere, i sovint sense reconeixement institucional.

I això té un nom: problema de finançament i problema de poder polític. Perquè massa sovint els ajuntaments són tractats com a gestors subordinats, com si fossin delegacions administratives i no com les institucions polítiques que són.

Per tant, el debat no és només pressupostari, és també de sobirania democràtica. I la resposta, creiem els Comuns, ha de ser doble i no ens cansarem de repetir-ho: d'una banda, una llei de finances locals que garanteixi estabilitat, suficiència i justícia redistributiva, i, de l'altra, una llei de governs locals a Catalunya que estableixi clarament les competències, l'autonomia i l'estatus institucional dels ens locals del país.

I per això els Comuns, l'hi recordo, conseller, hem impulsat la nova llei de finances locals; no és només la memòria que està preparant el Govern, es troba ja en aquest Parlament en fase de ponència, està en tràmit. I ho advertim, no volem una llei simbòlica o cosmètica, volem una llei ambiciosa, valenta i concreta.

I això ha d'anar acompanyat d'una altra batalla imprescindible: la reforma del finançament local a nivell estatal. Per tant, al Congrés també hem impulsat propostes

concretes: establir transferències incondicionades, alliberar superàvits, revisar la regla de despesa, adaptar els tributs municipals a la realitat de cada territori, etcètera. Per això, malgrat que donem suport a aquest decret, no ens conformem: volem més, exigim més.

I acabo. Convidem el Govern a assumir aquesta agenda com una prioritat política, a fer realitat la llei de finances locals al 2026 i a disposar de la llei de governs locals abans de les eleccions municipals de 2027, amb un calendari vinculant i amb la memòria econòmica, i a teixir una aliança amb tots els grups que creiem en el municipalisme i l'autonomia local i aquest municipalisme transformador.

No hi ha excuses; tenim el marc jurídic, tenim el consens polític, tenim la necessitat urgent de dotar-nos d'un sistema que sigui propi, estable i modern de govern local. Perquè l'arquitectura municipal de Catalunya no pot continuar sent una rèplica inacabada del model estatal; ha de ser una expressió del nostre autogovern, del nostre projecte de país més democràtic, més proper i més just. El futur del país es juga sobretot als ajuntaments.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia, conseller, conselleres, diputats i diputades. Bé, primer de tot, dir que nosaltres ens abstindrem. Ens abstindrem per respecte als municipis, perquè tota nova font de finançament és benvinguda, i coneixem tots i totes la situació financera dels municipis de Catalunya. I, per tant, la nostra serà una abstenció crítica. I explicaré per què «crítica». Vint-i-dos milions, al final, és xocolata del lloro, tal com s'ha explicat, repartint entre 947 municipis.

I és xocolata del lloro i, a més, ens demostra una mica les prioritats que tenen els diferents governs, perquè, per exemple, s'ha fet un conveni per donar 30 milions d'euros a la Ryder Cup 2031 a Caldes de Malavella; és a dir, per finançar un esdeveniment privat que busca el seu benefici –hi posarem 30 milions d'euros públics.

A la Copa Amèrica, se n'hi han posat cap a 70 milions, 20 dels quals de la Generalitat, 23 dels quals de l'Estat, i 17 milions de l'Ajuntament de Barcelona. I també podríem parlar del que posem cada any al Circuit de Catalunya: fons ordinari, uns 12 milions d'euros anuals, i extraordinaris, com el que vam poder veure l'any passat, 20 milions i mig d'euros, pel Circuit de Catalunya.

I després, clar, quan ens porten aquí, doncs, que posaran 22 milionets per 947 municipis i 8 milions de ciutadans i ciutadanes, ens sembla molt poc. Ens sembla xocolata del lloro i ens sembla que aquest no és el model de finançament que, almenys quan nosaltres en parlem, és el que necessiten els nostres municipis.

I és evident que cal un model de finançament propi per tots els nostres ajuntaments. Perquè cal recordar que l'Observatori de Finances Locals ens diu que els ajuntaments de Catalunya són els més mal finançats a l'Estat espanyol. I, curiosament, a Catalunya és on tenim el nivell de vida més car; de fet, un 6,4 superior a la mitjana de l'Estat espanyol. Tot i això, estem els últims de la cua en finançament municipal.

Per tant, ens cal un replantejament de fons i no només aquest fons extraordinari que avui ens presenten, sinó que cal repensar tot el model de finançament i el fons de cooperació local s'ha d'adaptar realment al que necessiten els nostres municipis. Perquè aquí cal recordar que quan els ajuntaments donen servei a la ciutadania, per exemple, amb les escoles bressol, de zero a tres anys, ho fan pagant un terç d'aquest servei, quan tots hauríem de convindre que aquest servei hauria d'estar dins del sistema públic d'educació i que els ajuntaments no haurien d'estar finançant les escoles bressol, perquè tenen un cost molt elevat als ajuntaments que poden tirar-ho endavant. Però, després, quan nosaltres proposem que això passi a mans de la Generalitat, PSC, Junts, VOX, PP ràpidament s'ajunten per dir que no. I aquí és on estan arruïnant els municipis, amb serveis que no els hi són propis, però que alguns ajuntaments que s'ho poden permetre els tiren endavant com poden per donar servei a la ciutadania.

Però també podríem parlar de la seguretat, del manteniment de les escoles, dels serveis socials, de molts i molts serveis que s'estan donant, perquè realment els veïns i les veïnes ho necessiten, i que es financen amb fons municipals i sense tenir unes

ajudes o un suport tant de la Generalitat, com de l'Estat, com de qui sigui, per garantir que aquests serveis siguin bons.

Per tant, els ajuntaments es troben sols davant de tots aquests reptes que tenim com a societat, que saben que en són molts i molts. I el conseller deia: «Els diners no els volem a la caixa nostra, els volem a la caixa dels ajuntaments.» Doncs, escoltin, quan treuen la subvenció per gestió forestal sostenible van trigar quasi vuit mesos a resoldre-la, l'han resolt ara a l'octubre, i només arriba a quaranta i pocs municipis dels cent cinquanta que ho han demanat. Això sí que és deixar els municipis penjats i sols. Vuit mesos tard, sense suficient finançament i sabent tots que amb l'emergència climàtica que vivim és un perill el que vivim amb incendis.

Per tant, el que avui ens presenten, l'hi repetim, xocolata del lloro. Esperem que realment apostin pels nostres municipis com a Administració pública més propera a la ciutadania i que realment dona la cara cada dia.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

L'infr finançament crònic de les administracions locals en alguns casos i els abusos i males gestions governamentals en d'altres, han deixat bona part dels municipis del país en fallida tècnica. Sort en tenim que no s'aplica el pla general comptable, com es fa a l'empresa privada.

Els ajuntaments prestem els serveis, atenem les urgències socials i mirem de minimitzar l'impacte que la substitució demogràfica i cultural que vostès prediquen i practiquen ens ocasiona, i ho fem amb la limitació del sostre de despesa i amb recursos públics mínims.

Votarem a favor de qualsevol mesura que incrementi el finançament escarransit de què disposem, però no podem obviar que la dotació que ens proposen no s'adiu amb la gravetat dels fets. L'import és modest, simbòlic, en comparació amb les necessitats reals que tenim.

En l'exposició de motius d'aquest decret reconeixen que la incapacitat d'aprovar un pressupost els ha impedit incorporar per la via ordinària la partida que havia de finançar adequadament el món local. Reconeixen les limitacions i mancances de ser minoria dins aquesta cambra, però continuen negant-se a afrontar la situació amb determinació i valentia. Les urnes els fan més por que no pas governar a cop de decret llei, oi?

La temporalitat del fons que ens proposen revela que aquesta no és una solució definitiva, sinó un sargit provisional. I preocupa, atesos els precedents, que la Generalitat acabi improvisant altres fons extraordinaris com a eina de coacció política, premiant aquells municipis afins i castigant els de sensibilitats contràries.

Catalunya es mereix alguna cosa més que suplement de crèdit a curt termini. Necessitem estabilitat, continuïtat; necessitem pressupostos. I sembla que vostès no tenen el que s'ha de tenir per aprovar-los: seny, ordre i urnes.

El president

I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Bon dia. Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputades i diputats, intervinc per fixar la posició del Grup dels Socialistes i Units per Avançar sobre la convalidació d'aquest decret, el 18/2025, sobre la creació del fons extraordinari i addicional de cooperació local.

Els ajuntaments són govern, també el Consell General de l'Aran, també els consells comarcals i les entitats municipals descentralitzades. Per tant, si volem una estructura de govern forta i estable, cal dotar-los de recursos econòmics, els necessaris. I això és el que fa aquest decret llei, amb els percentatges que ja ha explicat el conseller i que, recordem-ho, complementen, per això diem «extraordinari i addicional», el Fons de Cooperació Local del 2025, ja transferit al món local.

Mirin, és evident que en aquest any de govern del president Salvador Illa ja s'han donat mostres més que clares d'aquest esperit municipalista, amb el pla únic d'obres i serveis, amb el pla de barris, amb el personal tècnic per als municipis rurals o el propi

estatut dels municipis rurals. També la interlocució i el pacte amb les entitats municipalistes de tots els colors polítics, diputada Feliu, des del Departament de Presidència creiem que ha estat un factor determinant que ha contribuït a remarcar les necessitats d'aquest món local. I crec, vull aprofitar aquest moment per –com ja ha fet el conseller– agrair en especial a totes les entitats municipalistes el seu treball constant.

I avui l'estabilitat institucional també ha ajudat a que les relacions amb el món local siguin les correctes, les que pertoquen a qualsevol país que vol avançar i que vol créixer. I aquest fet, que molt sovint és minimitzat per alguns espais polítics i ideològics, és molt important i no és convenient menystenir-lo. De fet, que el món local avui se senti escoltat, respectat i reconegut pel seu Govern no és una qüestió menor ni de tràmit, és molt rellevant. I més enllà de les quantitats i els percentatges, crec sincerament que el més important és el missatge que transmet aquest Govern, que és de reconeixement i de posada en valor de la tasca que desenvolupen alcaldesses, alcaldes, regidores i regidors de tot Catalunya, és un missatge de respecte i de reconeixement. *(Aplaudiments.)*

Des del nostre grup sempre hem estat defensors de la política útil, tant quan érem a l'oposició com ara que som el grup que dona suport al Govern, i per això, a les alçades que estem d'any, aquest fons extraordinari serà per a alguns ajuntaments una petita bombona d'oxigen econòmic per acabar l'any, o per a d'altres una empenta econòmica per complementar algun projecte o necessitat local. Creiem també, com a Socialistes i Units per Avançar, que destinar més recursos al món local és la millor manera de contribuir a la cohesió social del nostre país, i de fer que les polítiques públiques siguin ben percebudes pels veïns i veïnes dels nostres pobles i ciutats.

I mirin, em queda encara una mica de temps, i jo que porto ja molts anys d'alcalde, molts anys fent d'alcalde –algú em diu que masses, sobretot l'oposició del meu poble– *(rialles)*, mirin, tant de bo, tant de bo haguéssim tingut en altres èpoques, quan governaven d'altres, doncs aquests ajuts o aquests lots de Nadal a què algú feia referència. Tinc la sensació que sempre se'ls quedaven d'altres, aquests lots de Nadal. I, mirin, per posar exemples que crec que són entenedors i la mostra d'aquest Govern: diputada Feliu i alcaldessa de l'Albi, en l'anterior PUOSC vostè va rebre..., el

seu ajuntament va rebre 370.000 euros, en aquest PUOSC ha rebut gairebé un quinze per cent més, 422.000 euros. Per tant, aquí, amb aquestes coses, és amb el que es demostren les coses.

Per tant, nosaltres, des del nostre grup, més enllà de discursos abraonats, proclames estèrils i metàfores fora de lloc i amb frivolitat, i amb alguns que no han governat i que esperem que no governin mai, nosaltres, al costat d'un govern de tothom, un govern que escolta el món local.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, doncs, procedim a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 18/2025.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 117 vots a favor, 11 vots en contra i 4 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 18/2025 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* El Grup Parlamentari de VOX en Catalunya demana que es procedeixi a fer aquesta votació.

Atesa la petició formulada, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i els vots negatius en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 121 vots en contra, 11 vots a favor i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret Llei 18/2025 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Decret Llei 19/2025, de 30 de setembre, de mesures extraordinàries en l'àmbit de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient

203-00026/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret Llei 19/2025, de 30 de setembre, de mesures extraordinàries en l'àmbit de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula per fer-ho la consellera d'Economia i Finances, l'honorable senyora Alícia Romero Llano.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Gràcies, president. Molt bon dia, consellers i conselleres, diputats i diputades. Doncs, com diu el títol del decret, el que fem avui és portar unes mesures extraordinàries amb relació a l'impost de les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. És l'impost que coneixem..., no?, que grava l'activitat a les nuclears en diferents paràmetres i que es va modificar a la llei de mesures de l'any 2020.

S'ha anat modificant també en diferents iniciatives legislatives que hi ha hagut en el Parlament, i justament degut a aquestes diferents modificacions, ens vam adonar que calia posar ordre en totes les afectacions d'aquests ingressos que creaven fons perquè hi havia un cert *descuadre* en les xifres. Hem anat creant aquests fons amb diferents iniciatives, com dic, algunes de grups parlamentaris, altres del Govern, i calia ajustar alguns elements perquè els recursos i els tants per cents que s'establien arribessin al cent per cent i no per sobre.

Per tant, fem un decret llei de manera urgent, perquè cal, com més aviat millor, tenir aquesta modificació feta, que aquest impost creï els fons que pertoquen, però fins al cent per cent dels seus ingressos i evidentment no més. I també per modificar alguns

elements de la governança de l'execució també dels fons que es van atorgar l'any 2023 per permetre als ajuntaments també tenir més temps per poder desenvolupar projectes i fer aquesta execució.

En concret, és un impost que té uns ingressos importants, prop dels 200 milions d'euros, és una xifra que vull dir perquè és una xifra important. Aquest destí, de tots aquests ingressos, de tots aquests recursos, es reparteix en diferents fons, fons diversos, no només els que coneixem dedicats a l'activitat econòmica per, d'alguna manera, les conseqüències que pot tenir el tancament de les nuclears i, per tant, generar activitat econòmica diferent que supleixi aquesta activitat de l'energia elèctrica que generen les nuclears, sinó que té altres destins aquest impost, i per tant, a mi m'agradaria avui comentar-ho, deixar-ho clar perquè vostès en tinguin constància, no?

El que diu el decret és que dels ingressos de l'activitat del transport de l'energia elèctrica nuclear es creen tres fons diferents: el vint per cent d'aquests ingressos van al Fons Climàtic, que era un fons que ja estava dotat; un quaranta per cent d'aquests ingressos van al Fons de Gestió Forestal, importantíssim en aquests moments –tal com estan les conseqüències del canvi climàtic, tot el tema dels incendis, el Govern i també alguns grups parlamentaris van convenir que realment calia uns recursos extraordinaris per a la gestió forestal– i un quaranta per cent al Fons Pesquer; aquest fons també es va crear a principis d'aquesta legislatura també per la vulnerabilitat d'aquest sector i l'impacte que tenen les polítiques europees en el nostre Mediterrani. Per tant, quaranta per cent d'aquests ingressos en aquests tres fons..., vint, quaranta i quaranta, que suma el cent per cent dels ingressos que venen de l'activitat del transport de l'energia elèctrica nuclear.

Després tenim un altre gruix d'ingressos que venen per l'activitat de producció i emmagatzematge nuclear. D'aquest, el cinquanta per cent va a un fons que el que pretén és generar una dinàmica econòmica diferent, diversificar la nostra economia en aquell territori, justament perquè hi pugui haver una activitat diversa un cop es tanquin aquestes fonts nuclears. Què hem fet aquí? Doncs, evidentment, que el cinquanta per cent vagi dedicat a aquest fons i que aquest fons ampliï una mica el seu objecte i, per tant, que no només sigui reindustrialització, sinó que també pugui ser

transició energètica, sector agroalimentari, tan important al nostre país –representa el dinou per cent del PIB–, però també habitatge, perquè si volem activitat econòmica i, per tant, volem atraure talent, necessitem també habitatge; necessitem infraestructures i també transport. Òbviament, si volem treballadors arrelats a aquell territori, necessitem habitatge, necessitem llocs de treball i necessitem bones comunicacions. Per tant, hem obert una mica l'objecte d'aquest fons, també acordat amb el territori.

Aquest fons, com saben, es reparteix entre dos àmbits territorial, que és el Penta 1 i el Penta 2, i cadascun d'aquests rep el cinquanta per cent del fons, i un deu per cent que també pot anar a projectes estratègics o singulars que així decideixi el territori.

Aquest fons, a més a més, té un òrgan de governança. És l'únic fons que té un òrgan de governança establert per llei. I en aquest cas el que s'ha fet és una petita modificació que manté la presidència en el Departament d'Empresa, les vicepresidències amb els alcaldes d'Ascó i Vandellòs, i després dels quinze representants de consells comarcals, quatre alcaldes al Penta 1 i quatre alcaldes al Penta 2, un representant d'Acció, quatre representants dels agents socials i econòmics del territori, un de la Cambra de Tortosa, Reus i Lleida, i amb això tanquem l'òrgan de governança.

I el que també s'incorpora en aquest decret llei, degut a que hem obert l'objecte del destí del fons, d'aquesta part del fons, és que creem un grup de treball que és el que fa el seguiment dels recursos d'aquest fons amb el Departament de Presidència, el Departament d'Empresa, Economia i Agricultura, que són bàsicament a qui pot afectar, doncs, el destí d'aquests fons.

Després, com deia, estàvem parlant dels ingressos que venen per l'activitat de la producció i l'emmagatzematge, el cinquanta per cent va en aquest fons, que coneixem, per diversificar l'activitat econòmica del territori. Després hi ha un trenta per cent d'aquests ingressos que va al fons agrari i ramader, que avui també se n'ha parlat sobradament en la sessió de control, de la importància d'aquest sector. Un vint per cent va per a polítiques en l'àmbit de la transició energètica, i, per tant, això fa el cent per cent dels ingressos en l'àmbit de l'emmagatzematge. Després tenim una altra afectació pel que fa als ingressos que provenen del transport i l'allotjament de la

telefonía i les comunicacions, i aquí, un vint per cent va destinat a desplegar les xarxes de telecomunicacions a zones rurals i el vint per cent va destinat a altres programes sectorials en l'àmbit de les telecomunicacions. I fins aquí, doncs tota aquesta afectació d'ingressos d'aquest impost, que, com deia, aproximadament estem a l'entorn de la recaptació d'uns 200 milions d'euros que es van repartint en tots aquests fons.

Per tant, hem endreçat les xifres d'aquests fons perquè quadrin, perquè amb les diferents modificacions hi havien alguns desajustos i calia fer-ho. Després hem modificat alguns elements de l'òrgan de govern de la part del fons que pretén la diversificació de l'activitat econòmica en aquell territori Penta 1 i Penta 2, preparant-nos per quan no hi hagin les nuclears. I, evidentment, doncs també hem modificat l'objecte, ampliant-lo, d'aquest fons en concret. I, per últim, com diem, doncs l'any 2023 es va decidir fer un repartiment d'una part d'aquests fons als ajuntaments del territori. Alguns, com es poden imaginar, són municipis petits, han tingut dificultats per a l'execució en projectes de desenvolupament econòmic en el territori i, per tant, a petició dels propis ajuntaments, el que es va fer és allargar el període d'execució fins al 30 d'abril del 2028. Era important que això es pogués fer per no perdre aquests recursos que, com dic, doncs són importants i necessaris per al territori, no només a les Terres de l'Ebre, sinó també de zones de Tarragona. Per tant, aquestes són les modificacions que fem.

També en el decret veuran vostès que es parla d'una assemblea anual que s'ha de fer en el territori, doncs, per passar comptes, per donar comptes de quins són els projectes que s'estan desenvolupant, quines són les inversions que s'estan fent. No volem que es perdi ni un euro d'aquests recursos que genera aquest impost i, per tant, és molt rellevant també que, més enllà de l'òrgan de govern, que es reuneix mensualment, també hi hagi aquesta assemblea. Ara fa tot just tres setmanes, el conseller d'Agricultura i el conseller d'Empresa i jo mateixa vam baixar a aquesta assemblea i vam poder donar compte d'aquest primer any amb relació als projectes que s'estaven desenvolupant. I la veritat és que els resultats són positius. Hem de millorar, segur, en cadascuna de les coordinacions dels projectes i de la capacitat d'incidència i d'atracció d'inversions, però, realment, crec que s'està fent una bona feina, que és una bona eina que valora també el territori i els ajuntaments, i espero, doncs, que puguem seguir treballant.

En tot cas, era important que modifiquéssim de manera urgent a través d'aquest decret llei aquestes modificacions per poder ajustar bé els fons, els ingressos, els recursos que podem destinar a cadascú d'aquests fons i, sobretot, ampliar l'execució dels ajuntaments en els recursos que van arribar l'any 2023. Per tant, espero..., i agraeixo també als grups amb els que hem parlat i hem acordat, doncs, que es pugui aprovar aquest decret, el seu suport i els treballs que portem fent des de ja fa molt temps.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. A continuació passem a les intervencions dels grups parlamentaris per tal que puguin fixar la seva posició. Segons va acordar la darrera Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cadascun. I en primer terme té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies. Bon dia, president. I gràcies, consellers, conselleres, diputades, diputats. Bé, la consellera Romero ens ha dit tants tants per cents que al final ja m'he perdut i no sé si suma més del cent per cent, el repartiment, però, en tot cas, és un miracle de fons, en això hi estem d'acord. I aquests territoris que el reben, evidentment, doncs amb aquests fons poden desenvolupar l'activitat econòmica i social, i especialment, com tenia la intenció en la seva creació, doncs pensant en el futur, quan, doncs, l'activitat nuclear no hi sigui. Per tant, en aquest sentit, tot el suport, doncs, a aquest fons. També en aquest cas donarem suport a aquest decret que presenta el Govern, tot i que em permetrà que faci alguns comentaris. I, en qualsevol cas, també, doncs, agrairé que el Govern sigui sensible a incorporar en el..., i s'acordi en aquest decret, nous membres en l'òrgan de govern, en aquest cas consells comarcals del Segrià, les Garrigues, Montsià, la Cambra de Comerç de Lleida. I també agrairé la incorporació d'aquests fons, un per a la gestió forestal i l'altre per al sector de la pesca.

Precisament en aquest sentit, recordem..., crec que hem de recordar que nosaltres, des de Junts per Catalunya, ja el desembre del 24 vàrem demanar que el sector de

la pesca, greument afectat per les decisions europees, doncs poguéis gaudir d'una part d'aquests fons. Això ho vàrem plasmar en una moció el gener del 25, que va defensar la diputada Negre, i que es demanava allà concretament que el deu per cent dels ingressos de l'impost d'energia nuclear anessin per ajudar la flota pesquera i per al sector forestal. Però el setembre del 25, al cap de nou mesos, vam haver de tornar a fer una moció perquè en aquells moments, passats nou mesos, encara no vàiem que el Govern hagués donat compliment a la moció aprovada al gener, no? Per tant, en aquest sentit, entre d'altres, suposo que la pressió del nostre grup, així com la pressió del territori, ajuden a tirar endavant i a ajustar, doncs, tots aquests fons que, com dèiem, ajuden diferents sectors i diferents territoris.

També crec que hem de recordar que va costar molt posar en marxa aquests fons, eh?, des de la seva creació, i que recordem que encara, doncs, des de Junts, el febrer del 23, en aquells moments la diputada també Negre, la diputada del territori, treia el compromís de l'aleshores delegat del Govern, el senyor Salvadó, perquè posés en marxa el fons aquest, febrer del 23, perquè es pogués fer el repartiment. I l'octubre del 23 també es va haver d'interpel·lar en aquells moments el conseller Torrent per posar en marxa aquests fons, eh? Per tant, com dèiem, ha costat molt posar-los en marxa. Són uns fons que, com dèiem, al territori són molt importants per la importància de diversificar l'economia i donar garanties a tot aquest territori, doncs, perquè quan no hi hagi l'activitat nuclear..., especialment en llocs de treball i, per tant, per l'afectació que això pot tenir, i per diversificar, per tant, l'economia.

També, com a reflexió, ho veiem bé, no?, perquè l'òrgan de govern és qui ha proposat també diversificar el destí dels fons. Quan va començar, doncs, en la proposta inicial, es parlava de reindustrialització, es parlava del sector agroalimentari, es parlava de les noves tecnologies, es parlava del turisme vinculat al patrimoni natural. I avui dia, doncs, hem vist que s'hi afegeixen i s'hi han anat afegint pel camí transport públic, habitatge, salut, educació, serveis socials, gestió forestal, el control de la fauna cinegètica, protecció del sector pesquer, transició energètica, control de plagues... Que ens sembla bé, eh? Però, en tot cas, doncs, la reflexió que ens ve al cap és que són moltes polítiques aplicades o que es beneficien d'aquests fons que ens sembla que haurien de sortir de l'activitat ordinària, d'un pressupost ordinari del Govern de Catalunya, no? I, per tant, jo crec que aquesta reflexió hem de fer-nos-la tots plegats,

no? I, com dèiem, sense ànim de voler criticar, doncs, aquesta modificació, aquesta incorporació, perquè som conscients que el propi òrgan del fons això ho acorda.

Però sí que, en tot cas, doncs, que aquesta sensació hi és, no?, que gaudim ara d'aquests fons que venen de carregar..., de la política nuclear, quan la política nuclear és responsabilitat de l'Estat espanyol, eh?, i, per tant, no col·labora amb aquesta responsabilitat que té d'haver posat aquestes nuclears al territori. I també veiem –que ja ho ha dit abans també el nostre portaveu, president del grup parlamentari, senyor Batet– que assistim a un silenci, un silenci del president i un silenci també del Govern, còmplice, en aquest sentit, de no reclamar les inversions de l'Estat, les que té endarrerides des de fa molts i molts anys, que es xifren en més de 40.000 milions. Però també, per exemple, doncs, amb el dèficit fiscal, el dèficit d'inversions, que això, doncs..., davant d'aquests fets, jo crec que un president de Catalunya no hauria de romandre més en silenci..., i aixecar la veu i aixecar..., possiblement un cop de puny contra un estat que ens oprimeix fiscalment, ens oprimeix en inversions i, a més a més, doncs, ens obliga a aplicar uns impostos sobre les nuclears per destinar-los a activitat ordinària d'uns municipis i unes comarques i uns territoris que, sense aquests fons, segurament no podrien tirar endavant de la mateixa manera.

Per tant, bé, votarem que sí, eh?, però, en tot cas, aquesta reflexió crec que és important, perquè el dèficit fiscal i el dèficit d'inversions afecten també aquests territoris.

Gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Consellera Romero, consellers, conselleres, diputats, diputades... M'adreço a la consellera Romero perquè és qui porta avui l'aprovació del decret llei. Segurament parlaré més cap a la conselleria d'Empresa que no cap a la d'Economia i Finances.

Avui, Esquerra Republicana, evidentment, votarem a favor de convalidar este decret llei, i ho farem perquè es donarà validesa a dos mesures que defensem: u, ampliar fins al 2028 el termini d'execució dels projectes municipals que es van finançar pels Fons de Transició Nuclear a l'exercici 2023, i dos, perquè, finalment, a l'òrgan de governança del Fons de Transició Nuclear se faci justícia i les comarques lleidatanes tinguin la mateixa representació que tenim les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona. S'incorporen, per tant, els consells comarcals del Segrià i les Garrigues i la Cambra de Comerç de Lleida, a qui los hi donem la benvinguda a l'òrgan de governança perquè puguin fer-hi les seues aportacions. Per tant, només pel fet de fer justícia amb els lleidatans i donar aire als ajuntaments i, de rebot, als veïns d'estos pobles, ja val la pena emetre un vot favorable.

També estem, evidentment, plenament d'acord amb la proposta perquè s'habiliten recursos per al sector pesquer. Los nostres mariners necessiten recursos i tot el suport, i en això a Esquerra Republicana sempre mos hi trobaran a favor. Un sector que haurà de fer inversions importants per a sobreviure a les regles que se'ls imposen i que reivindica, i és de justícia, incidir en les polítiques europees de pesca marítima. Ajudaria que quan el ministeri repartix los dies de pesca no castigues sistemàticament la flota mediterrània catalana.

Pel que fa a la resta de contingut d'este decret llei, no estem massa d'acord ni amb lo que es planteja ni amb la forma en què es fa. El Partit Socialista es comporta com si tingués una àmplia majoria al Govern i al territori, i no la té: ni el Govern té majoria ni, encara menys, la tenen al territori. Des d'Esquerra Republicana sempre hem defensat que la governança d'estos recursos tan importants ha d'estar sobretot al territori; evidentment, amb el Govern, però amb el territori.

Hem de votar a favor perquè l'ampliació de terminis als ajuntaments és urgent, i vostès se n'aprofiten, i avui mos colen sense consens una ampliació de les actuacions que es podran finançar amb lo Fons de Transició Nuclear: reindustrialització, transició energètica, àmbit agroalimentari, inclòs l'agrícola –ja era hora, ho havíem reivindicat des d'Esquerra Republicana–, el turisme, les noves tecnologies, les infraestructures –aquí em comença a grinyolar: competència de qui?, de la Generalitat, de l'Estat?–, el transport públic –el transport públic l'hem de pagar des del fons?–, l'habitatge –

totalment d'acord: no es crearan llocs de treball si no es té on viure—, la salut —també la pagarem des del fons?—, i l'educació i els serveis socials, com plantegen en este decret llei? Mos preocupa. I desconexem l'objectiu d'incorporar estes línies d'inversió sense consens previ. Si pretenen reduir inversió que correspondria a la Generalitat via fons nuclears, mos trobaran en contra. Això mos activa totes les alarmes. No us sembla que treballant conjuntament hauríem pogut arribar a una fórmula més sensata? De veritat que encara no veuen Esquerra Republicana com un aliat perquè el Fons de Transició Nuclear sigui més efectiu al territori? És decebedor. Per molt que el diputat Munell diu que Junts, quan jo era delegat del Govern, me va estimular a que m'apressés en l'aplicació del Fons de Transició Nuclear, més val que no ho digui al territori perquè se'n riuran.

Vist això, des d'Esquerra Republicana treballarem perquè els fons no substituïsquen inversions que li correspondrien a la Generalitat i perquè el territori tingui més pes a l'hora de definir les actuacions subvencionables. El Govern socialista sembla que aposta per un altre model: no intenten acordar res amb lo territori, aposten per prioritzar les empreses grans abans que les activitats més menudes, los autònoms i els pagesos se'n puguin beneficiar. Arriben amb ajuts ja pensats i dissenyats des de Barcelona, que, en lo millor dels casos, los permetran lluir grans números d'inversió aixecada i llocs de treball generats, llocs de treball de qualitat o no, per a la gent que viu al territori o per a gent de fora. Les comarques afectades de les Terres de l'Ebre, del Camp de Tarragona i de Lleida tenim una realitat socioeconòmica que reclama a crits un model de desenvolupament, de valor afegit, una estratègia, un model definit amb la gent que viu i treballa al territori i que cada dia s'aixeca per tirar endavant. És imprescindible que quan se dissenya on va el Fons de Transició Nuclear es faci amb consens i amb lo territori. I així amb tot.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, i té la paraula el diputat Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Consellera, consellers, diputats, diputades... Avui surto aquí al faristol com a diputat del Partit Popular per anunciar i defensar l'abstenció al Decret llei 19/25, de 30 de setembre. Sí, han sentit bé, una abstenció. No votarem en contra d'un decret del Govern.

I no és que hàgim caigut rendits als encants d'aquest Govern, que no, però hem de ser coherents. Nosaltres vam donar suport a la creació d'uns quants dels fons dels que es parlen, i ara no podem votar en contra d'una norma que, malgrat els seus defectes i les seves formes, els incorpora. Però això no significa que estiguem contents o satisfets. Més aviat, ens trobem en una situació, consellera, de mal menor. Fent un símil gastronòmic, si me'l permet, diríem que tenim un bon peix però dins d'una sopa mig enverinada.

Però parlant amb seriositat d'aquests fons, perquè són qüestions que afecten el territori, parlaré, entre d'altres, del Fons de Gestió Forestal i Fauna Cinegètica, com ha explicat, finançat amb el quaranta per cent dels ingressos provinents del transport energètic i comunicacions. Aborda la sequera, aborda els incendis que amenacen el nostre territori, i un tema que hem debatut i que nosaltres hem sigut bel·ligerants, com és la fauna cinegètica, que causa danys i accidents. És un pas endavant per la bioeconomia i per la prevenció, cosa que nosaltres sempre hem defensat.

O el Fons Pesquer, on he sigut també molt bel·ligerant amb tot aquest tema. Igualment, amb un quaranta per cent d'ingressos d'aquest impost. És vital per al sector, un sector històric que s'enfronta a una possible reducció de dies de pesca, de jornades de pesca, i amb aquest fons assegurem ocupació, sostenibilitat i inversions clau.

I, sobretot, també vull parlar del Fons Agrari i Ramader, sobretot aquests dies que amb el tema ramader estem molt en el focus. Escolti'm, és una eina necessària, i, per tant, ens tindrà i donarem suport en aquest cas.

Però ara bé, ara ve la part amarga, consellera. El Govern ha tingut una il·luminació, no sé si de l'energia nuclear o de l'eòlica o d'alguna altra, però, tot i així, ho ha fet amb un estil que no ens agrada, el seu estil habitual: a cop de decret, com si fos una emergència per una situació caiguda del cel, i no és així.

Aquest decret modifica un article d'una llei per reassignar ingressos d'un impost que és... El Partit Popular hem rebutjat sempre l'impost sobre les instal·lacions nuclears. És un impost, és un tribut ideològic que penalitza les centrals d'Ascó i Vandellòs, amenaçant la seguretat energètica i els llocs de treball sense donar cap alternativa.

Ja ha explicat vostè on va el cinquanta per cent i tot això, que és el que ja s'havia fet o s'havia parlat. I això no amaga..., tot el que ens ha explicat no amaga que és un atac a l'energia nuclear, una font fiable que nosaltres defensem com a energia verda i imprescindible en aquests moments.

Escollin, nosaltres no estem a favor –és que no és seriós, no és seriós– de governar per decret. Segons l'article 64 de l'Estatut, ja saben que és un instrument per a urgències extraordinàries. No es poden fer reformes estructurals com aquesta on la urgència és reassignar o afectar o derogar parts d'una llei. Miri, això s'hauria de debatre aquí, al Parlament, amb esmenes, amb temps per millorar-la, amb participació real dels grups de l'oposició. Almenys deixi'ns fer això, consellera, deixi'ns fer la nostra feina.

Mirin, governar per decret eludeix el control democràtic, menysté aquesta cambra i imposa decisions sense consens. És una pràctica abusiva i genera inestabilitat. I pitjor encara, com podem aprovar afectacions sense pressupost per al 26? Sense comptes aprovats, aquests fons són promeses al vent i un buit financer. Senyors meus, una mica de serietat.

Per tant, i tal com ja els hi he dit, el Partit Popular s'abstindrà, i ho fem per responsabilitat. Recolzem molts d'aquests fons, i, per tant, com que els creiem necessaris, ens abstindrem, perquè no volem rebutjar... Rebutgem l'impost a les nuclears i rebutgem, sobretot, l'abús del decret.

Senyora consellera, li demanem, quasi li exigim que presentin uns pressupostos per al 2026, vinguin aquí, els debatem, els treballem i hi hagi un debat real i una gestió transparent. Catalunya mereix un govern que governi amb planificació i no amb improvisacions i «a salt de mata», que sembla que és el que és aquest decret.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, molt bon dia a tothom. Bé, abans de tot, sí que m'agradaria dir que no sé si som conscients que Catalunya ja suma vint-i-un decrets llei en el que portem d'aquest any 2025, i això és un fet, doncs, que evidencia un abús desmesurat, no?, d'aquesta figura, sempre amb l'excusa de que si hi ha una certa urgència, de que si hi ha una certa necessitat.

I també és un fet que que s'utilitzi el decret llei no només reflecteix la debilitat del Govern de la Generalitat, sinó que també s'eludeix, doncs, el debat parlamentari, com bé s'ha comentat, i, per tant, també fa que hi hagi menys transparència política. Perquè, de fet, en quasi tots els plens ens demanen des del Govern que convalidem a correu i corrents decisions que haurien de passar per un debat parlamentari molt més ampli, i no com el que avui viurem.

És per això, doncs, que, una vegada més des del nostre Grup Parlamentari de VOX denunciem aquest abús i denunciem, doncs, aquest abús del decret llei com un instrument ordinari de govern.

Dit això, nosaltres sí que partim de la base de que ja no compartim l'existència d'aquest impost. Recordem, un tribut propi de la Generalitat de Catalunya que té una recaptació de més de 188 milions d'euros. I és un impost que només respon a la seva lògica de la fiscalitat verda, i també és una política que castiga la producció energètica, que encareix els costos de les empreses i que asfixia les famílies sota – això sempre – l'excusa del canvi climàtic. Perquè indirectament sí que afecta aquest impost.

Perquè tot i que formalment grava les empreses energètiques o de telecomunicacions, és un impost, doncs, que acaba repercutint en la factura de la llum, és un impost que acaba repercutint també en la factura del mòbil o en el cost, per exemple, de la producció de les empreses. Perquè indirectament és un impost que acaba castigant les famílies, que acaba castigant els autònoms, que acaba

castigant les classes treballadores i que en absolut serveix per millorar el medi ambient.

I sobre la gestió dels fons recaptats per aquest impost, nosaltres donem tot el suport –ja ho hem dit en reiterades ocasions– a l'activitat cinegètica, a la gestió forestal i al sector pesquer, perquè considerem, doncs, que són essencials per al desenvolupament econòmic, social i també del medi ambient de la nostra regió. De fet, recordo que, des de VOX, som els únics que defensem, per exemple, la caça com una eina de gestió del territori i de preservació del medi natural. Som els únics que defensem els pescadors davant de totes aquestes imposicions absurdes per part de Brussel·les, que, per cert, la majoria de l'arc parlamentari aquí present recolzen a Europa (*aplaudiments*) o els únics que parlem clar, sí, sobre la necessitat de prevenir els incendis amb gestió forestal.

Perquè, en aquest sentit, ens trobem que el Govern ens parla de destinar més recursos a la gestió forestal en un context d'emergència climàtica. Però és que el problema no és ja la falta de recursos, sinó la falta de bona gestió. Tots som conscients del que ha passat aquest estiu arreu d'Espanya, dels incendis que hi han hagut, i això no és conseqüència del canvi climàtic. Això és conseqüència d'anys d'abandonament del món rural, també de la manca de gestió forestal, de la manca d'una bona gestió forestal i de totes les traves absurdes que ens trobem, moltes imposades des d'Europa, que vostès recolzen, que impedeixen aprofitar el bosc.

I després ens diuen que parlem amb experts. Doncs parlin vostès amb experts, parlin amb enginyers forestals, per exemple, o amb la gent del món rural, a veure què els hi diuen, perquè els hi diran exactament el que els hi estic dient avui des del Grup Parlamentari de VOX.

Perquè tot això són coses, entre d'altres qüestions, que acaben convertint els nostres boscos en bombes de combustible. I a mi aquí em podran dir el que vulguin, però el que vostès pacten a Europa, el que vostès recolzen a Europa, com la limitació del pasturatge, la limitació de l'explotació forestal, les dificultats que posen també per a la neteja, per poder fer tallafocs i la falta de recolzament a la gent que cuida el territori acaben passant factura.

I deixin ja d'utilitzar... És que culpen absolutament de tot el canvi climàtic. No és així. Facin política de sentit comú, perquè no és així. És que jo sento aquí, des d'aquest faristol, una sèrie de barbaritats que no és lo que diu la gent al territori i no és lo que diuen els enginyers forestals.

Per tant, per marcar postura sobre el decret, malgrat que hi ha una part del fons que compartim, no compartim les maneres en que se'ns presenta, perquè nosaltres volem que es garanteixi, doncs, un debat molt més ampli sobre aquestes qüestions.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. A veure, vivim en un moment en el que cal repensar a fons les bases fiscals que han de sostenir la necessària transició ecològica, la sobirania energètica i la justícia territorial. No es tracta només de recaptar millor, es tracta de construir un sistema de finançament públic que estigui a l'alçada dels reptes socials i ambientals del país.

En aquest context, diguem-ho clar, aquest decret no és una reforma fiscal transformadora. És una operació tècnica de reordenació d'un impost ambiental que ha estat estirat fins al límit i que necessitava amb urgència posar ordre i coherència interna. Hi estem d'acord. Benvinguda sigui, per tant, aquesta racionalització.

Però el que el país necessita amb urgència no és només posar ordre en allò que ja tenim, sinó anar molt més enllà. Obrir d'una vegada el debat sobre la fiscalitat ambiental que volem construir per afrontar els grans reptes del nostre temps. Ens cal una arquitectura fiscal verda, ambiciosa i estructurada.

Entrant al decret, des dels Comuns, compartim plenament la necessitat de posar ordre a aquests fons vinculats a aquest impost. Un impost ambiental no pot funcionar com una caixa única a la qual es van afegint responsabilitats sense revisar-ne ni la capacitat ni la lògica.

Durant els darrers anys, aquest impost ha anat absorbint noves finalitats nuclears, agràries, climàtiques, digitals, sense que hi hagi una estratègia global ni una planificació coherent. El resultat: un sistema estirat fins a la seva implosió amb compromisos de despesa que superaven, en alguns exercicis, els ingressos reals.

Aquesta situació ha posat en risc projectes territorials, ha erosionat la confiança en la fiscalitat ambiental del nostre país. Municipis que esperaven recursos que no arribaven o que han arribat tard, programes anunciats que han sigut inexecutables. En definitiva, una sensació de desordre institucional.

Per això reconeixem que aquest decret fa un pas endavant en rigor i transparència fiscal, establint percentatges d'afectació concrets per fraccions diferenciades segons l'origen dels ingressos. Segons dades oficials de l'Agència Tributària de Catalunya, aquest impost va recaptar el 2024 188 milions d'euros. És una quantitat important, si, però només serà útil si la seva utilització està ben definida i alineada amb l'interès general.

Per cert, aquest impost no, com diu VOX, es repercuteix amb tarifes, sinó que directament recau sobre els beneficis de les grans multinacionals, no com, per exemple, passaria amb els costos d'allargar la vida de les nuclears, que sí que es pagaria mitjançant les tarifes de les famílies.

No hi haurà més recursos, deia, però sí més ordre, i això, d'entrada, ja és positiu. Ara bé, i aquí volem ser molt clars, posar ordre no pot ser l'únic objectiu. Si el decret serveix només per tapar forats, però no per impulsar canvis reals al territori, haurem fet curt.

Dit això, cal dir també que celebrem especialment la creació del Fons per a la Gestió Forestal i la Fauna Cinegètica. Durant massa temps, la política forestal ha estat la gran oblidada del país. Catalunya compta aproximadament amb 2,3 milions d'hectàrees de terreny arbrat, la qual cosa representa al voltant del 41,5 per cent del seu territori total. Encara seria més si comptem massa forestal i no només terreny arbrat; això segons la darrera versió del mapa de cobertes de sòl de Catalunya.

Per tant, sense una política estable, finançada i coordinada, aquest patrimoni queda absolutament desprotegit. El bosc ha estat tractat sovint com a problema o com a decorat, però mai com un subjecte polític actiu, i això ha de canviar.

Des dels Comuns defensem que el fons forestal hagi de servir per reforçar les ADF i els ajuntaments rurals amb un finançament estable i suport tècnic; impulsar una gestió activa del paisatge forestal amb planificació estratègica, silvopastura i bioeconomia circular; activar mecanismes de compensació per als serveis ecosistèmics com la captura de carboni, la regulació hídrica o la biodiversitat, i donar contingut real a la funció social de la propietat forestal, que no pot quedar només com un principi retòric.

I pel que fa a la fauna cinegètica, també en compartim la urgència. L'excés de població de senglars, cabirols o conills està generant danys agraris, accidents i pèrdues econòmiques, però el model tradicional de control basat exclusivament en la caça no és suficient. Proposem, doncs, desplegar plans de gestió pública, eines alternatives de control, recerca aplicada i coordinació amb el món rural, amb criteris científics, respecte al benestar animal i una mirada territorialment justa.

I acabo. Els municipis que durant dècades han acollit la producció nuclear han d'estar al centre de la nova etapa energètica. Proposem, per tant, incrementar fins al setanta-cinc per cent la part del Fons de Transició Nuclear que es destina als municipis del Priorat, Baix Camp, Montsià, Terra Alta, Ribera d'Ebre, Baix Ebre, Garrigues i Segrià.

Aquests recursos han d'anar a parar a projectes de transició justa, alternatives industrials, formació, recerca i activitat econòmica sostenible. Ho defensem com un deute històric i com una aposta de futur.

Donem suport al decret, sí, però exigim el compromís amb aquesta línia de rigor i transparència i seguirem exigint encara més, més coherència, més ambició i més compromís amb el territori; en definitiva, prosperitat compartida o, com nosaltres diem, equitat territorial.

Salut i bon treball.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra i té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, serem breus. Nosaltres votarem a favor d'aquest decret llei, però sí que volem reiterar que creiem que, en general, no hauria de ser la forma de governança. En aquest cas creiem que, en tant que hi ha una sèrie de qüestions que són bastant tècniques, té sentit que s'hagi presentat així, però, tanmateix, creiem que seria positiu per al conjunt dels grups de la cambra i també per al propi Govern que en aquest tipus de mesures poguessin ser incorporades moltes de les peticions que tenim els partits que no estem sostenint el Govern en aquest moment; tanmateix, com dèiem, hi votarem a favor.

I pensem, a més, que aquest impost ha d'acabar tenint una recaptació en el que respecta a les nuclears que sigui tendent a zero, perquè l'energia nuclear ha de ser zero, i els impostos –per tant– d'aquest tipus, allargats en el temps, creiem que signifiquen, en certa manera, la idea de posar un preu a les externalitats i als riscos; és a dir que signifiquen que, davant de certa impotència, estem posant un preu a la qualitat de vida; en tant que no només serveixi o que no només premiï aquesta transició, en darrera instància –si es mantenen en el temps, com voldrien molts partits polítics–, l'únic que estem dient és que totes les externalitats derivades és una cosa que té un preu que poden pagar –que paguen, evidentment– els veïns que estan allà.

La veritat és que és una mica esfereïdor seguir escoltant que l'energia nuclear és una energia verda. L'energia nuclear *no* és una energia verda, la dana no és una casualitat, El Ventorro no és un lloc des del qual es gestionen les crisis climàtiques i hi ha certes coses que hem de poder posar-nos una miqueta seriosos en aquest Parlament.

Per tant, la veritat és que recomanaríem a una gran part dels diputats de la dreta que estan en aquest Parlament que llegissin un llibre que ha sortit fa poquet, que es diu *Els herois de Vandellòs*, de Manel Riu, en què es parla de com ens vam arribar a apropar molt seriosament a una tragèdia nuclear en el cas català.

I en aquest sentit, també dir que hi ha una crítica que volem traslladar al Govern i és que creiem que la transició energètica ha de ser política en majúscules. De la mateixa manera que el 45 marca els estats de benestar que posteriorment han sigut els

definitoris dels llocs on vivim, l'època que a nosaltres ens ha tocat és també la de definir quina serà la transició energètica.

Això vol dir que aquesta política en majúscula no es podrà fer en base a petits interessos econòmics o interessos econòmics certament míseros de cadascun dels individus o dels agents que hi participen. Per tant, que hi hagi en aquests fons una sobrerepresentació del sector empresarial, per nosaltres, és preocupant.

Creiem que si de quatre agents, que seran entre sindicats i empresaris, més les respectives cambres de comerç..., donen peu a una sobrerepresentació respecte a lo que seria realment democràtic i respecte als reptes que tenim per davant com a país.

I, en aquest sentit, creiem que és important que deixem d'acceptar com a possible només allò que està succeint. És evident que no li imputem, a aquests fons i a aquests impostos, tot el pes de lo que ha de ser una transició energètica justa i una transició ecològica, però això tampoc no treu que és important que comencem a posar-nos focus i que ens comencem a posar horitzons que serveixin per superar el model en el que estem, perquè lo contrari és una distòpia, que és el que tenim cada dia aquí davant.

D'altra banda, també dir que ens sap una mica de greu que la diputada de VOX no escolti quan se xerra, perquè aquí el diputat Dani Cornellà se n'ha fet un fart de parlar de gestió forestal, de parlar de com s'hauria de fer i, també, fa poc, de denunciar que el problema que tenim avui aquí també és que ajudes als ajuntaments i a les ADF no arriben ni al quaranta per cent de les sol·licituds, i que han d'arribar, però que a més han d'arribar a temps. En aquest sentit, agraïm i celebrem que hi hagi una pròrroga per a l'execució d'aquestes.

En darrera instància, lo que volíem traslladar era això, que, més enllà d'aquest impost, més enllà d'aquest fons, el que és important és que encarem el que ens ha pertocat, escollim o no, com a societat catalana en aquests moments, que és que la transició energètica sigui justa, que sigui ja i que, per tant, tingui un horitzó de construcció en termes, sí, de reindustrialització, però no només, també de sobirania energètica, alimentària, etcètera, i que això sigui el nostre esperit d'aquesta època i que, per tant, siguem conscients de que el futur ja és aquí, simplement lo que no hem fet ha sigut redistribuir-lo de manera justa i equitativa per tot el territori.

Per tant, davant d'aquests càntics que l'energia nuclear és verda, davant d'aquesta idea del negacionisme climàtic, davant de tot aquest horror en el que estaríem disposats a, sí, ficar-nos en un vertader infern, i que mentre estigui passant se'ns envii a treballar com ja fan i han fet els governs del PP –moltes voltes participats per VOX, malgrat després surti corrents, com ja s'ha dit avui en aquest plenari–, nosaltres hem de tenir una alternativa seriosa, sòlida i que avanci en termes de superació de l'horitzó en el que estem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

En aquest país ens llevem cada dia amb un impost nou disfressat de mesura verda. La qüestió és anar atuint i castigant el qui produeix, treballa i genera riquesa. Els impostos ambientals són la màquina escurabutxaques amb què espolien les empreses i amb què, de retruc, graven al conjunt de contribuents.

Es vanten de salvar el planeta, però l'únic que aconseguixen és foragitar la indústria i encarir la llum, el gas o el carburant. Amb les seves dèries, ofeguen el teixit productiu i escurcen el marge de maniobra de milers de famílies catalanes. Ho saben, oi, que els impostos que imposen a les empreses productores i distribuïdores d'energia acaben repercutides en el rebut dels seus clients? És al conjunt de ciutadans a qui puneixen i castiguen. En comptes de batallar per tenir energia assequible i estable, carreguen cada quilowatt amb impostos i taxes.

L'única transició ecològica que acabem percebent és la transició cap a la pobresa energètica. No prou contents s'acarnissen contra les nuclears que produeixen energia més barata i que ens abasteixen de gairebé el seixanta per cent del consum total.

El seu objectiu quin és, garantir la submissió energètica de Catalunya? Assegurar-se que, un cop independents, no puguem ni encendre el llum? És per això que treballen? Dissimulin una mica, no?

Asseguren que destinaran els fons a política forestal, al control de la fauna cinegètica, a la protecció del sector pesquer, que compensaran els danys mediambientals, però tots sabem que no netejaran rius ni esponjaran boscos. Aquests diners, com tants d'altres, acabaran dissolts i perduts en organismes públics opacs o serviran per sobredimensionar un xic més l'Administració i crear noves guinguetes.

Vostès parlen d'imposar impostos a les grans empreses energètiques, però qui acaba pagant bitllo-bitllo aquests increments és el consumidor, les famílies. Vostès no practiquen polítiques mediambientals, vostès engendren pobresa. Sota el relat de ciència-ficció titulat agenda 2030, ignoren el viacrucis de qui cada dia aixeca amb dificultats la persiana, del pagès que ha d'omplir el dipòsit del tractor o de l'empresari que ja no sap com pagar el cost d'aquesta seva obsessió malaltissa pel canvi climàtic.

Som partidaris de fomentar la innovació, la recerca, l'eficiència, no amb sancions ni impostos extraordinaris, sinó amb polítiques destres, respectant a qui treballa i produeix. Què en traiem de castigar les empreses del país sota el pretext de la sostenibilitat si en acabat hem d'importar energia d'altres països exempts de controls ambientals i fiscalitats verdes? Hipocresia i incoherència a cabassades.

Votarem en contra perquè vostès no són el Govern de la millora forestal, del control de la fauna cinegètica o del reviscolament del sector pesquer, com insinuen en aquest decret llei, vostès són el Govern que sanciona pagesos i ramaders per netejar i endreçar boscos, el Govern que posa mil traves a caçadors i a gossers, el Govern que tolera vedes i quotes pesqueres que aixafen la flota tradicional de Catalunya.

Aquest país ja està escarmentat de les seves promeses vanes i de les seves polítiques verdes punitives. Votarem en contra del seu decret i de l'agenda 2030.

El president

I finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Sánchez Prat.

Guillem Sánchez Prat

Moltes gràcies, president. Conselleres i consellers, diputades i diputats, el canvi climàtic és una realitat tossuda, malgrat que alguns es capfiquin en negar-lo, i els seus efectes són cada vegada més evidents al nostre país.

Aquest estiu s'han produït més de dos mil incendis, un seixanta-dos per cent més que l'estiu del 2024, entre ells els grans incendis de la Segarra o el Baix Ebre, i a la resta d'Espanya han tingut conseqüències encara més devastadores.

Fa quatre setmanes vam patir els efectes de la borrasca Gabriel i la setmana passada vam patir els efectes de la dana Alice a les Terres de l'Ebre. A conseqüència del canvi climàtic, patim més esdeveniments catastròfics d'origen natural amb severitat i intensitat, que transformen els paisatges, els nostres negocis, les nostres llars i, en definitiva, les nostres vides.

I aquest Parlament no pot mirar a un altre costat, com alguns voldrien. Aquest Parlament ha d'abordar els fets amb determinació. El Govern ha pres mesures en tres àmbits: en emergències, en prevenció i en adaptació a la nova situació climàtica, amb l'objectiu de tenir preparat el paisatge natural i humà de tot el territori, de totes les comarques i de totes les persones que hi viuen i es guanyen la vida.

El canvi climàtic també ha provocat un creixement exponencial de la fauna cinegètica, principalment de senglars i conills, que generen danys a l'agricultura i un increment d'accidents de trànsit. Ha esdevingut un greu problema social i econòmic a les zones afectades.

Per afrontar aquests problemes i tenir els recursos suficients davant d'incendis inèdits i d'intenses plagues, es fa necessària una nova estratègia forestal i una nova estratègia de sotmetiment de la fauna cinegètica. Es proposa, doncs, la creació del Fons per a la Gestió Forestal i el Control de Fauna Cinegètica, que té per objectius actuacions en matèria de prevenció d'incendis, la restauració d'àrees degradades pels efectes de la sequera extrema i el control de la fauna cinegètica.

I d'altra banda, tot i estar relacionat amb el canvi climàtic, la gestió del bé comú de les pesqueries és més estricta per l'increment de restriccions establertes per la Comissió Europea. El Govern de Catalunya, amb lleialtat institucional amb el Govern d'Espanya, ha fet front comú amb altres països de la conca mediterrània europea, com França i Itàlia, per garantir l'activitat pesquera al Mediterrani i, per això, s'ha d'acompanyar el sector pesquer en l'assumpció d'inversions considerables per fer la seva activitat econòmica i socialment més sostenible.

És imprescindible, doncs, que el Govern de la Generalitat estigui al costat dels afectats i, per això, es fa necessària la creació del Fons per a la Protecció del Sector Pesquer, perquè volem que es mantingui l'activitat econòmica en tots els àmbits afectats del territori i a totes les seves comarques, donant suport al sector pesquer en el seu conjunt.

Per a la creació d'aquests dos fons –tal com s'ha explicat, el forestal i el pesquer–, s'afegeixen dues noves afectacions als ingressos derivats de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Per tant, aquest decret llei clarifica les afectacions, tal com ha explicat la consellera.

També s'amplien les línies d'actuació prioritàries del Fons de Transició Nuclear. Es fa per millorar les polítiques públiques de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa a les zones afectades per la desnuclearització, no per substituir cap inversió de la Generalitat de Catalunya.

I és que l'única possibilitat de configurar la sobirania estratègica del país és el desplegament de les renovables. Per si no ho saben, senyors de la internacional reaccionària, Catalunya ni produeix petroli ni produeix gas ni produeix urani. Per tant, l'hostilitat dels suposats superpatriotes cap a les renovables no deixa de ser la seva evident submissió als interessos de l'u per cent. (*Aplaudiments.*) Per escampar fang..., per escampar fang difamen Catalunya dient que és un infern fiscal quan el que volen és en realitat protegir els privilegis d'aquest u per cent. I evidentment que Catalunya no és cap infern fiscal, l'únic infern que ha de ser Catalunya és per als defraudadors, tal com deia el conseller Giró.

Perquè a aquesta gent ja els hi estan bé les diferències territorials, i per descomptat, els hi estan molt bé les diferències socioeconòmiques. L'extrema dreta necessita bocs expiatoris a qui culpar de tot.

Diputats de VOX i Aliança, no hi ha cap utopia passada possible, no hi ha cap retorn a un país tancat, mancat de llibertat i en blanc i negre. Tot el contrari, s'ha de combatre les desigualtats, defensar els avenços socials i econòmics, s'ha de garantir les oportunitats per a tothom i a tot el territori d'aquesta Catalunya plural i diversa que afronta els reptes amb determinació.

I acabo, com va dir el president Illa en aquest Parlament: entre l'esperança i la por, Catalunya sempre ha triat l'esperança.

El president

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, acabat el debat, procedim a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 19/2025.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 106 vots a favor, 13 vots en contra i 15 abstencions.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 19/2025 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* Ho demana el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Ateses les peticions formulades per aquests dos grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 100 vots en contra, 34 vots a favor i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 19/2025 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Projecte de llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials (debat de totalitat)

200-00008/15

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat presentades al projecte de llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials. D'acord amb l'article 116.2 del Reglament, presentarà la iniciativa la consellera de Drets Socials i Inclusió, l'honorable senyora Mònica Martínez Bravo.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Membres del Govern, diputats i diputades, avui presentem davant d'aquesta cambra la llei d'instruments de provisió del sistema públic de serveis socials, una llei necessària que vol donar estabilitat i coherència a la manera com Catalunya garanteix el dret de totes les persones a uns serveis socials de qualitat. El text que avui defensem és el mateix que va elaborar el Govern anterior, el Govern Aragonès, i aquest executiu l'ha reprès donant compliment als acords d'investidura amb Esquerra Republicana. Però ho hem fet també perquè considerem que és un bon punt de partida, és una llei necessària i amb el potencial de ser una peça clau en la transformació que drets socials té pendent des de fa una dècada. Una llei per ordenar i modernitzar els serveis públics socials.

Catalunya disposa d'un sistema de serveis socials sòlid, configurat com una xarxa d'atenció bàsica a nivell municipal, amb recursos especialitzats i amb un tercer sector compromès. No obstant, el sistema també presenta una fragmentació considerable, manca de coordinació i un accés complex i desigual als serveis socials. Un sistema que està integrat per més de seixanta mil places públiques, involucra 350 municipis i més de tres mil entitats inscrites al registre oficial, al RESES. Tot i les fites assolides per la llei de serveis socials del 1985, que va establir per primer cop els serveis socials com a servei públic essencial, i la seva reforma del 2007, que els va consolidar com un dret subjectiu, les transformacions econòmiques i socials recents han desbordat la capacitat del model vigent.

La llei d'instruments de provisió del sistema públic de serveis socials ens ajudarà a donar resposta a les necessitats socials del moment actual i també ens permetrà passar de tenir una xarxa dispersa de serveis i adjudicatariis cap a un veritable sistema de proveïdors coordinats mitjançant la concertació. Hem de fer el pas definitiu de la subvenció a la concertació per garantir l'estabilitat, la qualitat i la continuïtat en

l'atenció a les persones. Aquesta llei té el potencial de ser una peça clau en el projecte de transformació de l'Administració del Govern Illa, reduint els tràmits burocràtics i facilitant la qualitat i els serveis públics.

La llei també inclou..., una peça clau de la llei és la creació de l'agència pública de serveis socials de Catalunya, amb una governança sòlida, transparent i amb un paper destacat dels ens locals que ens permetrà avançar cap a un sistema de gestió més especialitzada, professional i eficient. En definitiva, fem un pas endavant per construir un veritable sistema de serveis socials. Aquest context és comparable amb el que va justificar la creació del sistema català de salut el 1990. Aquell sistema va permetre ordenar els recursos existents i garantir una cobertura sanitària pública, integral i de qualitat mitjançant una estructura comuna de planificació. A més, va transformar les estructures de decisió i gestió en l'àmbit de la salut amb la creació de l'ICS i del CatSalut. Estructures professionalitzades gestionades en base a objectius i indicadors i que permeten una avaluació constant; un model basat en la col·laboració i l'estabilitat de la xarxa de proveïdors que ha permès garantir la qualitat i l'equitat en l'accés als serveis de salut. Avui és imprescindible fer el pas equivalent en l'àmbit social.

Un dels grans avenços, com deia, és la creació de l'agència, un instrument organitzatiu i estructural que ens permetrà construir, consolidar, finalment, aquest sistema de drets socials a Catalunya. L'agència serà una entitat pública amb personalitat jurídica pròpia i autonomia administrativa, que gestionarà directament els serveis socials de titularitat de la Generalitat en àmbits essencials com la gent gran, la discapacitat, la infància o la inclusió social. I per què necessitem aquesta agència? Actualment, drets socials assumeix de manera directa la gestió d'un nombre significatiu de serveis, com ara setze residències de gent gran i diversos centres residencials per a infants i adolescents. Aquesta càrrega de gestió, assumida des de la pròpia estructura del departament, en lloc de ser centralitzada en una entitat pública especialitzada i operativament flexible, limita de manera substancial la capacitat de la conselleria de desplegar les funcions estratègiques de planificació, disseny i avaluació de les polítiques públiques. No és només un nou organisme, és també una manera d'entendre la governança dels serveis socials de Catalunya, és una peça fonamental que faltava per donar coherència i estabilitat al sector.

Un segon pilar és el de la concertació social, el mecanisme que permet a l'Administració col·laborar amb entitats acreditades per oferir els serveis que formen part de la cartera de serveis socials. La concertació és més que una eina administrativa, és una forma de governar el sistema, i amb aquest avenç en la concertació, avancem cap a un model que fomenta la qualitat, no en base a preu, sinó en base a qualitat, establint xarxes i estructures consolidades amb una cogovernança amb aquesta xarxa sòlida de proveïdors.

La llei també inclou aspectes molt importants i innovadors, com per exemple, introduir el contracte d'impacte social com una fórmula innovadora que vincula el pagament públic amb els resultats socials mesurables i que també tindrà vincles importants amb l'economia social. Una llei que ens permetrà establir vincles més forts amb aquesta xarxa de proveïdors, siguin de l'àmbit del tercer sector, entitats privades o també entitats públiques i dels ens locals.

Aquesta llei no només parla de gestió; parla de drets, parla de dignitat i parla d'excel·lència. I parla d'un model que posa les persones al centre i no per competir en preu, sinó en qualitat, que no vol fragmentar sinó cooperar. És una llei fonamental per establir aquest veritable sistema de drets socials, de serveis socials, i per això demano a aquesta cambra que rebutgi les esmenes a la totalitat i que permeti que el projecte de llei segueixi el seu curs parlamentari.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora consellera. A continuació, intervindran els grups parlamentaris que hi han presentat esmenes a la totalitat segons l'ordre d'entrada al registre. Aquesta intervenció serà per un temps màxim de set minuts, tal com es va acordar a la darrera Junta de Portaveus. Per tant, té la paraula en primera instància, per defensar aquesta esmena a la totalitat, la diputada senyora María Elisa García Fuster, en nom del grup parlamentari de VOX en Catalunya.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Invasión de competencias estatales. Vulneración del derecho lingüístico imponiendo el catalán como lengua única de forma excluyente y

sectaria. Creación injustificada de estructuras administrativas duplicadas. Restricción de la libertad de empresa. Introducción de elementos ideológicos que dinamitan la credibilidad de la norma. Y orientación completa a fomentar la opacidad, el clientelismo y la pérdida de control sobre el gasto público. Este es el resumen de un proyecto de ley muy propio de los socialistas catalanes, intervencionista y con un importante sesgo separatista, pero también muy propio de los socialistas de Madrid, así que se han ganado ustedes el sobrecito de Ferraz con las chistorras, las lechugas y los soles. (*Aplaudiments.*)

Declaran ustedes que la finalidad de esta ley es garantizar la prestación de servicios sociales de calidad bajo principios de universalidad, planificación y financiación pública. Mentira, como todo lo que dicen los socialistas. Mentira como todo lo que dice Illa. Mentira. Lo que pretende esta ley es la consolidación de un sistema social de carácter propio catalán, dotado de mecanismos de acreditación, control, financiación y completamente autónomo, con la clara intención de sustituir el actual modelo español imponiendo el catalán como única y exclusiva lengua desterrando el español de esta entidad y autohomologando a Cataluña como interlocutora válida entre los distintos países europeos, dándole rango de país, que es el objetivo de esta norma. Invaden, pues, competencias estatales, lo cual no deja de ser una paradoja: los socialistas robándose entre ellos cuotas de poder político. Lo terrible de este proyecto es el reflejo de Salvador Illa, que básicamente sigue actualmente arrodillado frente a Esquerra Republicana, siendo un títere de esta cámara, que baila cuando sus socios le tocan las palmas, situación con la que, por cierto, se encuentra francamente muy cómodo.

Analizamos: artículo 5 del proyecto de ley. Establece que pueden ser proveedores de la red pública catalana las entidades legalmente constituidas tanto en los estados miembros de la Unión Europea como, bajo ciertas condiciones, en los terceros países. A ver, para los que no fueron a clase ese día y para los que son fruto del *model d'escola catalana*: Cataluña no es un país, es una región de España y tiene rango de comunidad autónoma. Así que, si quieren establecer vínculos comerciales en materia de derechos sociales, deberán hacerlo con regiones que están a su nivel, es decir, a nivel local.

El artículo 9 impone la obligación de usar catalán en la prestación de los servicios sociales, en toda la documentación, la cartelería y las comunicaciones internas, desterrando por completo el español. Otra vez, el legislador, o el ideólogo, ha sacado los pies del tiesto, vulnerando los derechos lingüísticos de los ciudadanos y pisoteando el artículo 3 de la Constitución española, que, repetimos, es la que rige en Cataluña, y que acabará en el cubo de la basura de las chorradas separatistas, como ha acabado la exigencia del C1 de catalán para ser enterrador en Vic.

Título III del proyecto: creación de la agencia pública de servicios sociales, que implica establecer una entidad administrativa nueva con personalidad jurídica propia y facultades de contratación, planificación y de gestión que invaden –por cierto, otra vez– las funciones que afectan al sistema general de servicios sociales. Es decir, para que nos entiendan los catalanes, la creación de una estructura duplicada, del todo innecesaria, de esas que proliferan como setas a la sombra de cualquier gobierno socialista, donde se colocan hermanísimos y esposísimas cobrando un sueldo astronómico que pagan, por cierto, los autónomos con la cuota que les acaban de subir para estos menesteres y otros de la misma índole. (*Aplaudiments.*)

Artículo 13 (*remor de veus*), que define la denominada acción concertada como preferente para la provisión de los servicios sociales, vulnerando los principios de igualdad, publicidad, transparencia... (*Persisteix la remor de veus.*) Y me gustaría que me dejasen hablar, si fuesen tan amables...

El president

Prossegueixi, senyora diputada.

María Elisa García Fuster

...y respetuosos como el resto. Gracias.

Artículo 13, que define la denominada acción concertada como preferente para la provisión de los servicios sociales, vulnerando los principios de igualdad, publicidad y transparencia en el gasto público, establecidos por la legislación española y por las directivas europeas, que, al parecer, la consejera, pues, también desconoce, y que, por cierto, le dan la potestad al Partido Socialista para seguir contratando *a dedo* a empresas tales como Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas, SL, vinculada a

Ábalos, o FCS Select Products, SL, vinculada al propio Illa, entre otras muchísimas investigadas por Anticorrupción y por fiscalía con posible mordida por detrás, según apunta la UCO.

El artículo 13.4 pasa por encima del artículo 38 de la Constitución española, riéndose de la libertad de empresa, marcando como preferente la contratación de unas organizaciones en pro de otras, es decir, las que los socialistas quieran o pertenezcan a algún familiar o amigo.

El artículo 14, que enumera los principios que deben regir la acción concertada, es un artículo puramente ideológico que introduce términos abstractos, sin ningún tipo de concreción jurídica, más propios de *El libro gordo de Petete* que de una norma legislativa de un parlamento, y, la verdad, deja este proyecto al nivel de una redacción de primero de primaria.

El artículo 15.5 autoriza la concertación de servicios sociales por periodos de hasta cuarenta años –cuarenta años–, comprometiendo todos los recursos a largo plazo sin fiscalización o, lo que es lo mismo, un artículo *ad hoc* para pasar como legal el tipo de contratación opaca e irregular de empresas tipo Resilis, investigada por la fiscalía debido a un posible fraude, con o sin –esto ya lo dirá un juez– la connivencia de la Administración pública.

En fin –y termino, señor presidente–, delirio de proyecto de ley donde los haya, situando en la banda de la mediocridad a este Parlamento, con falta de rigor, neutralidad y tecnicismo, hecho a medida de un Salvador Illa que necesita ganarse los favores de separatistas y comunistas para mantenerse ahí sentado y que pretende hacer creer a Cataluña, cansada y hastiada de sus mentiras, que se puede gobernar sin presupuestos.

Muchas gracias.

El president

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, president. Consellers, diputats, diputades, públic assistent... Faig aquesta intervenció d'esmena de retorn a la totalitat conscient que no prosperarà. Tanmateix, desitjo poder introduir a nivell de contingut algunes petites reflexions i alguns qüestionaments entorn d'un tema que és vital –jo crec que present– però, més que re, pel nostre futur.

Estem plenament d'acord que necessitem un sistema públic de serveis socials fort, amb la finalitat d'assegurar aquest dret de les persones a viure dignament i en totes les etapes de la seva vida, cobrir necessitats personals bàsiques, però també necessitats socials i en un marc de justícia social. Conjunt de recursos, serveis, prestacions, activitats, programes..., però, per què una esmena a la totalitat? El projecte de llei ho diu ben clar: «Instruments de provisió del sistema públic de serveis socials», i el «sistema públic», amb majúscules i subratllat. La resposta, li diré per què: perquè a Catalunya, i per a Catalunya, vull un estat del benestar fort, a semblança del que disposen altres països –diré: Dinamarca, Noruega, Islàndia, Finlàndia, per exemple. Ells són els qui lideren aquest índex de progrés social. I què liderem a Catalunya? Pobresa –pobresa. Demano un sistema de serveis socials ambiciós i més enllà de models assistencialistes, reduccionistes, de pegats, de conglomerats d'entitats, que acaben sent sempre les mateixes les que presten els serveis.

Vull un model, com el de Noruega, que cobreixi pràcticament el cent per cent de les necessitats bàsiques de la seva població; Finlàndia, país que destaca per la seva qualitat de vida i benestar social, dinàmica, amb una estructura de serveis socials organitzada, planificada, estructurada, no ampliant estructures organitzatives i burocràtiques. Països del nord d'Europa, què comparteixen tots ells? Mireu, diferents colors polítics. Però, què comparteixen tots ells? Doncs transparència en la gestió de les seves prestacions, més qualitat, més servei públic, molt diferent del que avui tenim aquí i se'ns presenta. Un projecte de llei en el qual es preveu..., diu: «Creació d'una nova agència, agència pública de serveis socials de Catalunya, una nova entitat de dret públic adscrita al Departament de Drets Socials.» Com no podia ser d'una altra manera, un departament que ja inclou pobresa, gent gran, discapacitat, infància, joventut, famílies, prestacions, pobresa energètica, i què més? Què més hi cap en aquest departament? Un nou organisme que es tradueix en més estructura

administrativa, directiva, territorial, més funcionariat, més recursos humans, a sumar, tot això, a la ja existent Agència Social i Sanitària. Com es tradueix això per als qui hi treballem i sabem a peu de carrer? Acaba sent un desgavell: existència de duplicitat de tasques, funcions encomanades per duplicat, desgavell de competències, circuits, protocols poc clars i manca de coordinació.

Bé, passaré a un altre àmbit, el de la llengua. Vostès diran: «Clar, aquesta diputada, del Partit Popular, doncs posarà objeccions a la llengua catalana.» Doncs en faran una lectura molt simplista. Sí, és veritat, hi ha un principi que, aquí i ara, de moment hi ha la cooficialitat. Però jo he de dir que estimo ambdues llengües, i parlo, penso i somio en català. Però és que, en l'àmbit dels serveis socials, aquí s'ha forçat massa. Aquest projecte de llei cau en un greu error, i seria caure en extremismes. Jo hagués optat per termes com «es recomana», «és preferible», perquè, més enllà de l'ús d'una llengua determinada, s'ha de parlar de comunicació en el seu sentit més ampli, i la comunicació inclou una llengua determinada, però hi ha més elements: l'emissor, el receptor, l'establir una comunicació, un *feedback*.

És de sentit comú que professionals que s'adrecen i posen al centre la persona faran el que sigui necessari per ajudar aquella persona usuària. Què vull dir amb això? Si he de fer ús d'intèrprets, de la manera que sigui i de la llengua que sigui, en faré. Cap problema en fer ús del llenguatge no verbal si aquest m'aporta més informació, cap problema en fer ús del llenguatge de signes i cap problema en no utilitzar ni el català ni tampoc el castellà si estic davant d'algú que en aquell moment defuig d'establir una comunicació i necessita el seu temps, perquè molts cops les paraules sobren. Els drets lingüístics van més enllà d'una llengua pròpiament dita, i en un àmbit tan delicat com el que estem tractant aquí.

Però, com he dit i he començat, al sistema de serveis socials *públic*, què és en realitat «públic» i què no ho és? I aquí és on hauríem de debatre a fons quins àmbits, sectors d'intervenció haurien de ser de titularitat exclusiva de les administracions públiques i quins no. Quins avantatges suposa i sota quins principis ens regim? Perquè, de moment, sols hi veig principis que prioritzen criteris econòmics en detriment d'aquell principi rector que és la qualitat i atenció. Com que és un dret de les persones usuàries, però també és un dret de la població en general –i aquí rau el fons de

l'assumpte—, ens trobem cara a cara amb aquest projecte de llei que ocupa més de la meitat de les pàgines a l'acció concertada i es preveu que les administracions puguin concertar la provisió a través d'una tercera persona. Hi trobo a faltar un pressupost públic que empari aquesta concertació. També es desprèn incertesa de la durada de l'acció concertada: la fixa en un màxim de deu anys sense estipular cap norma, i es preveu modificar l'assignació inicial al proveïdor quan sigui necessari per circumstàncies sobrevingudes, el que deixa a l'Administració poder determinar quines seran aquestes causes.

Poso un exemple: la prestació vinculada als serveis d'atenció a domicili, adreçada a gent gran o dependent. Primer punt: no tenen accés a una plaça pública —ja ho sabem per què. L'ajut econòmic hauria de permetre poder finançar aquest servei d'ajut a domicili. S'incrementen les hores assignades —fins aquí bé—, però, què passa? Que l'import de la prestació no s'ha actualitzat proporcionalment. Què provoca? Que els usuaris, de la seva butxaca, hagin de posar com a mínim quinze euros/hora. Què acaba passant? Molts usuaris desestimen aquests serveis professionals i acaben recorrent a cuidadors no qualificats. Conclusió: desprofessionalització dels serveis i ales a l'economia submergida. Fallida de l'estat del benestar.

Per tant, l'esmena a la totalitat és perquè jo vull un canvi de mirada, volem un canvi de paradigma i volem l'estat del benestar que Catalunya es mereix.

Gràcies.

El president

A continuació passem al torn d'intervenció de la resta de grups parlamentaris per tal d'expressar llur posicionament, amb un temps màxim de cinc minuts, tal com es va acordar a la darrera Junta de Portaveus.

I, en primer terme, té la paraula, per tal de posicionar el Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Noemí Nieto i Fumanal.

Noemí Nieto i Fumanal

President, bon dia. Consellera, conselleres i diputats i diputades, avui debatem una llei que pot marcar un abans i un després en el sistema públic dels serveis socials de Catalunya. Des de Junts per Catalunya, compartim la necessitat de modernitzar el

sistema de serveis socials, però també tenim l'obligació de dir que aquest text ens genera certes preocupacions sobre el model que es vol consolidar.

Abans, però, vull fer un reconeixement al tercer sector, que està format per 7.500 entitats, cent mil persones hi treballen i 3 milions d'actuacions anuals. Catalunya ha construït al llarg de dècades un teixit d'entitats socials excepcional, que, en moment de crisi al tercer sector, ha estat al costat de les persones més vulnerables quan ningú més hi era. Per això volem dir amb claredat: el tercer sector no és un complement del sistema públic; és un pilar fonamental que mereix reconeixement, dignificació i suport estable.

Les entitats coneixen el territori i ofereixen una atenció humanitzada que cap estructura burocràtica pot igualar, i per això mereixen estabilitat financera amb convenis plurianuals i avançar en un model concertat, reconeixement laboral amb condicions dignes i participació real en el disseny de política social. Cal avançar amb l'aprovació de la llei del tercer sector, absolutament necessària i pendent de finalitzar.

El nucli central d'aquest decret són els instruments de provisió de serveis socials, convenis, concerts i la novetat amb el contracte d'impacte social. També la creació de l'agència pública de serveis socials. I aquí volem fer un accent en la concertació de serveis, una eina fonamental de col·laboració entre l'Administració pública i l'entitat. Compartim, consellera, que la concertació no pot ser vista com una simple eina administrativa; ha de ser un instrument estratègic que garanteixi estabilitat, qualitat i condicions laborals dignes amb entitats públiques i privades. I, en aquest sentit, cal destacar tres punts.

El primer, els concerts han de garantir finançament suficient; no podem demanar qualitat si paguem preus per sota del cost, com en el servei d'atenció a domicili, i a l'espera que estem, en aquests moments, de la renovació del seu contracte programa. Les entitats han de poder cobrir els salaris dignes, han de mantenir ràtios adequades i han de tindre finançament per la formació dels professionals.

Segon, els concerts han de tenir durada suficient que permeti planificar a mitjà i a llarg termini. La renovació constant genera inestabilitat laboral i dificulta la consolidació dels equips.

Tercer, els criteris de concertació han de ser transparents, objectius i orientats a la qualitat i al resultat d'atenció a les persones. Sigui molt clar, la concertació ha de servir per dignificar el sector, no precaritzar-lo.

Sobre la creació de l'agència pública de serveis socials, aquesta és una oportunitat que no podem desaprofitar, i, des de Junts, creiem que ha de ser un instrument estratègic i rector amb visió global.

Però acabem de crear una altra agència, i no volem que hi hagi duplictat de funcions i confusió amb les competències. Hem d'aclarir, igual que ha fet vostè l'equivalència amb el sector salut, si s'assembla més a un ICS, que proveeix, o és CatSalut, que realment planifica.

Per tant, el que volem saber sobre aquest organisme és si serà un veritable instrument de coordinació i contractació d'aquestes entitats tant públiques com privades. Dos, que tingui una visió estratègica, que dissenyi polítiques preventives i proactives, no només reactives. Tercer, que sigui un motor d'innovació de qualitat, que promogui millores pràctiques, faciliti l'avaluació rigorosa i impulsi transformació digital; no volem més errors, pagaments indeguts i problemes com la DGAIA. I quart, que respecti i enforteixi el paper del món local, un punt, per nosaltres, molt important. L'agència no pot ser una eina de recentralització; ha de ser un instrument de suport, coordinació i impuls, però mai de substitució de la capacitat de decisió local.

Però cap reforma serà efectiva sense els recursos necessaris. Catalunya necessita més i millor finançament per garantir un sistema de serveis socials universal, de qualitat i sostenible. El Govern de l'Estat ens deu aquest reconeixement i el Govern de la Generalitat ha d'exigir el dèficit fiscal.

Des de Junts per Catalunya, volem ser part de la solució. Donarem suport a tot allò que reforci el sistema públic i millori la qualitat i l'eficiència. Apostem per una concertació digna que reconegui el valor de les entitats. Apostem per una agència estratègica, integradora i respectuosa amb el territori. I exigirem el finançament adequat perquè aquestes millores siguin reals, amb eficiència i eficàcia.

Catalunya ha de continuar sent referent d'un sistema de serveis socials de qualitat, proper i arrelat al territori, perquè les persones han d'estar al centre, i mentre no

tinguem un salari a les persones, un salari social, fins que no arriba, necessitem un sistema de qualitat fort i d'impacte social.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat honorable senyor Carles Campuzano i Canadés.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, senyor president. Honorables conselleres i consellers, efectivament, aquest és un text que, com recordava molt bé la consellera Martínez Bravo, es va aprovar en aquests mateixos termes a la passada legislatura, pel Govern del president Aragonès. Formava part també dels acords d'investidura entre Esquerra Republicana i el Partit dels Socialistes de Catalunya i Units per Avançar. I, òbviament, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana rebutjarà les esmenes que han formulat els grups parlamentaris de VOX i el PP, no només per aquesta raó, sinó..., escoltant les intervencions de les seves portaveus, ens hi reafirmem.

I val la pena recordar algunes coses. Aquest projecte de llei, d'entrada, es deriva de les previsions que estableixen les directives europees en matèria de contractació pública, que estableixen que, en l'àmbit dels serveis a les persones, els estats membres poden legislar amb fórmules no contractuals, que és el que es coneix com a acció concertada. I es deriva també de les previsions de la llei de contractes de l'Estat, que explícitament estableix que les comunitats autònomes són competents per desenvolupar aquests instruments normatius, de tal manera que no som pas el primer territori de l'Estat que regula aquesta matèria, sinó que hi han almenys cinc, sis, set altres territoris de l'Estat que ja han regulat la forma de l'acció concertada. Per tant, no hi ha cap mena d'invasió competencial.

I discrepem conceptualment de la intervenció de la senyora Berenguer. Senyora Berenguer, no es pot legislar en l'àmbit social des de la desconfiança i el perjudici respecte a la iniciativa social, perquè allò que caracteritza l'estat del benestar, no només a Catalunya, sinó també en els països escandinaus, també a Suècia, Finlàndia, Dinamarca, com vostè citava, però ja no diguem a França, Alemanya o

Itàlia, és justament aquests models de col·laboració amb la iniciativa sense ànim de lucre. I el que fa aquest projecte de llei és reforçar aquest model a través de la creació d'un veritable sistema públic de serveis socials, alguns serveis titulars de la..., tots els serveis que són de responsabilitat pública, alguns gestionats directament per les administracions, altres per la iniciativa social o, en alguns casos, també per la iniciativa mercantil.

El projecte de llei regula dos qüestions. L'acció concertada –que és aquest model–, que ens ha de permetre no vincular la prestació d'aquests serveis al preu, i és un canvi substancial. La consellera deia «no podem prestar serveis amb subvencions», i jo hi afegeixo, consellera, «no és bo prestar serveis amb contractes». Part dels problemes que la senyora Nieto plantejava en relació amb l'atenció domiciliària és que avui no podem concertar l'atenció domiciliària; avui l'han de contractar les administracions locals. I aquest projecte de llei ha de ser útil també per les administracions locals per concertar serveis com l'atenció domiciliària, si volem garantir feines de qualitat i sous de qualitat.

I, evidentment, el model d'acció concertada permet donar estabilitat en la prestació del servei i ens permet també millorar la qualitat en la prestació dels serveis. La gran discussió que avui tenim plantejada amb aquest model d'acció concertada és, bàsicament, la qualitat del treball que s'ofereix a través de salaris que són insuficients. I, per tant, *reforçar* els models de la concertació ens ha de permetre avançar en els aspectes vinculats a la qualitat de la feina en aquest sector.

El Govern de la Generalitat ja havia regulat l'any 2020 per primera vegada, en forma de decret, aquesta qüestió. Aquell decret de l'any 2020 era un decret encara massa contaminat per la lògica del contracte, i aquest projecte de llei fuig més de la lògica del contracte –recordin vostès: directiva europea, fórmules no contractuals–, però, a més a més, crea, efectivament, l'agència pública de serveis socials de Catalunya. Perquè necessitem un instrument potent, sòlid, que permeti que els serveis que directament presta la Generalitat –avui, quinze residències de les persones grans i uns quants equipaments en l'àmbit de la infància– siguin els millors, siguin de referència, realment siguin els innovadors, siguin els més sòlids. Hem de reforçar també la gestió directa per part de la Generalitat. I per això apostem per la creació

d'aquesta agència que, en el contingut del projecte de llei, s'assimila més al paper que avui és l'ICS que al paper que avui és el Servei Català de la Salut. Però sí, sí, es necessita per gestionar les quinze residències públiques de la Generalitat un organisme autònom. Vostès creuen que és raonable gestionar aquestes residències des dels propis serveis generals del Departament de Drets Socials i Inclusió, que és el que avui passa? No passa en cap altre país que tingui equipaments propis.

I sí, la llei fa una aposta pel sense ànim de lucre sense excloure la iniciativa mercantil, i ho fa a l'entendre, per part nostra, d'una manera molt raonable i molt equilibrada..., respecte a la realitat del nostre país. La llei fa una aposta per la innovació social i regula per primera vegada el contracte d'impacte social, fa l'aposta per la qualitat en l'atenció a les persones, perquè la concertació ens ha de permetre garantir la qualitat en l'atenció i la qualitat del treball dels professionals.

Esperem que en el tràmit parlamentari puguem millorar el text d'aquesta llei, que té millores que es poden introduir. Però, com deia la consellera, és un bon text per enfortir el sistema de serveis públics del nostre país en la línia dels països més avançats del nostre entorn.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Conselleres, diputades, diputats, el projecte de llei ens situa davant d'un debat necessari i complex. Els serveis socials es configuren a Europa com a serveis d'interès general sense la consideració d'activitats econòmiques. Dit d'una altra forma, la transposició de la normativa comunitària permet limitar la competència en matèria de serveis a les persones. Aquesta és la lògica de la figura del concert: excloure la mercantilització que està a l'arrel, precisament, del deteriorament del sistema públic de drets socials.

En canvi, el projecte de llei permet utilitzar el concert social amb entitats mercantils. Defineix, per tant, un sistema competitiu i atorga els acords d'acció concertada a la

millor oferta en termes econòmics i no tant d'impacte social i territorial. Té, per tant, una filosofia que s'allunya de l'acció concertada i que fa témer una retirada progressiva d'un sector cent per cent públic vertebrat pel model de gestió directa, que és, precisament, el que defensem des de Comuns.

Podríem parlar de si és encertada o no la provisió de serveis amb gestió delegada després d'anys de nefasta experiència al servei públic de salut, o de si convé que la construcció i el finançament d'establiments i instal·lacions propietat d'organitzacions de caràcter privat hagi de sortir íntegrament de les butxaques de tots els catalans i catalanes, entre d'altres. No ho farem per falta de temps. Ja en tindrem ocasió a la ponència.

Però si que parlarem del règim jurídic de l'agència pública de serveis socials, que el projecte defineix com a entitat de dret públic, cert, però subjecta al dret privat. Aquesta agència gestionarà directament la tercera pota de l'estat del benestar, i el seu personal serà també públic. Comuns no podem compartir ni acceptar una definició que posa en perill aquests serveis públics. No és una qüestió merament retòrica; el projecte proposa també que el personal de l'agència es regeixi pel dret laboral, i va encara més lluny quan planteja que els funcionaris adscrits a la mateixa, quan s'incorporin, hagin de triar entre esdevenir personal laboral o seguir sent funcionari, però, en aquest cas, la seva plaça de funcionari desapareixerà quan deixin de prestar serveis per a l'agència.

Mirin, no volem que l'agència sigui o pugui ser l'inici d'un procés de progressiu desmantellament de serveis públics de prestació directa per la via de l'amortització dels llocs de treball. Si aquesta és la idea respecte dels treballadors públics, d'altra banda, el projecte tampoc no parla d'equiparar condicions laborals entre les treballadores d'entitats proveïdores de la xarxa i les treballadores públiques. No n'hi ha prou amb tenir en compte l'evolució dels salaris del sector públic, que és el que sí diu el projecte. Cal garantir l'equiparació no només en salaris, sinó també en condicions socials, condicions laborals i tenir eines per fer efectiu el compliment dels convenis col·lectius i garantir així la qualitat dels serveis prestats a la ciutadania.

I acabo amb una reflexió. A la Comissió de Drets Socials estem al mig d'una mena de voràgine legislativa en què diverses de les peces –la regulació de l'agència integrada,

la futura llei del tercer sector i aquest projecte de llei— són elements clau del model de serveis socials, i convindria garantir que les normes en tràmit no contenen cap contradicció entre elles.

Els faig aquesta reflexió perquè aquest projecte de llei planteja qüestions ja resoltes, per exemple, a la ponència de la llei de l'agència integrada en un sentit oposat, en canvi. I, d'altra banda, no clarifica com es produirà la vinculació i coordinació entre aquesta nova agència i l'agència integrada d'atenció social i sanitària. I en la futura llei reguladora d'aquesta agència integrada d'atenció social i sanitària, doncs, ni tan sols es contempla la seva existència, el que podria fer que la llei neixi ja obsoleta.

Pel que fa a les esmenes a la totalitat, doncs, en el cas de l'esmena a la totalitat de VOX, com acostuma a succeir, el contingut de la norma i la defensa de l'esmena estan absolutament desconnectats. Cap novetat sota el sol.

D'altra banda, jo sí que li demanaria a la senyora Fuster que no reparteixi suspensos tan alegrement, vostès que se salten sempre l'article 9 de la Constitució, que parla de la igualtat, i que, a més a més, han fet una exhibició d'una ignorància total i absoluta en matèria de seguretat social, perquè tothom sabem que les quotes de cotització dels autònoms van a parar a la caixa única, que només es pot utilitzar per finançar el sistema públic de seguretat social.

I en el cas de l'esmena del Partit Popular, doncs, mirin, és evident la contradicció —i acabo, president— entre el que sostenen des del faristol i la pràctica política d'un partit que va protagonitzar la voladura dels serveis públics des del Govern de l'Estat i que, amb retallades fiscals i servilisme cap a l'extrema dreta, deteriora cada dia el nostre sistema públic de ciutadania.

Per tant, ras i curt, votarem desfavorablement a les dues esmenes a la totalitat.

Gràcies.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo i Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies. Diputats, diputades, consellera. Ens trobem amb una altra llei de sector social, una llei trista amb aquest text tècnic característic d'aquesta factoria socialista, quan creiem que el que el país necessita en aquest moment, vist l'estat dels serveis socials, és una sacsejada radicalment transformadora a ritme cupaire.

No es tracta de tenir un text tècnic, es tracta de si volem uns serveis socials com un espai de negoci privat o, finalment, si els drets seran el que posarem al centre quan parlem dels serveis socials. Creiem que no podem acceptar una llei que consolidi el negoci amb els drets socials. Al contrari, aquesta llei hauria de servir per revertir les privatitzacions i blindar la gestió del sistema de cures, la gestió *pública* del sistema de cures.

I això no ho acceptarem la CUP, però tampoc no ho acceptaran els treballadors que estan farts, explotats i precaritzats, ni ho acceptaran els usuaris instrumentalitzats per la mercantilització dels serveis socials. Aquest projecte de llei, tal com l'han presentat en la seva redacció actual, presenta un risc evident: consagra la concertació com a fórmula estructural, no com a instrument subsidiari. No estableix la gestió pública directa com una forma preferent ni crea cap mecanisme per revertir els serveis que ja estan privatitzats. I si no modifiquem això, la llei es convertirà en una eina de consolidació d'aquest model mercantil i no pas en un instrument per construir un sistema públic fort, que és el que després diem.

Les debilitats d'aquest text per a nosaltres són clares. En primer lloc, no incorpora cap itinerari per recuperar els serveis externalitzats cap a la titularitat i la gestió públiques, malgrat que aquesta hauria de ser la finalitat d'un projecte si es presenta com un reforç del sistema públic. A més a més, permet concerts de fins a quaranta anys creant una privatització encoberta durant dècades.

En segon lloc, ni el cooperativisme ni l'economia social apareixen reforçats, sinó que més aviat estan diluïts, no tenen un rol preferent ni se'ls reconeix com un agent estratègic de transformació social. Si no prioritzem l'economia social i el no-lucre, el resultat serà la continuïtat d'un model on les grans empreses amb ànim de lucre controlen les cures i els serveis socials.

En tercer lloc, els drets laborals queden en un pla secundari. Creiem que no hi han garanties fermes d'equiparació salarial ni de condicions d'estabilitat per a les

treballadores dels serveis externalitzats, que són en gran part dones i amb sous precaritzats. I parlem de serveis essencials on la qualitat de l'atenció depèn directament de la dignitat de qui cuida. No hi pot haver justícia social sense justícia laboral.

I finalment, en aquest text també trobem una amenaça democràtica. La participació comunitària, la participació de les persones usuàries, la participació del territori no té cap instrument vinculant. El model es construeix des de la lògica administrativa, des de la lògica de mercat, però no des de la coproducció social ni del control democràtic.

Per això, aquesta llei només pot tirar endavant si es transforma a fons durant la ponència i políticament, entre totes, decidim si aquest país aposta per un model de drets o per un model de mercat.

En aquesta llei, durant la ponència, hauríem d'introduir un mecanisme de reversió dels serveis privatitzats amb calendari, amb obligació de recuperació pública o cooperativa comunitàries. Una gestió directa, pública com a model preferent. Pot ser que l'agència pública sigui un instrument per expandir aquesta capacitat i no per subcontractar i, en aquest cas, potser tindria sentit aquest increment. També ha d'incloure una prioritat legal per a l'economia social i el cooperativisme com una forma de provisió sense lucre i d'arrelament comunitari.

Quart, també hauria d'incloure garanties laborals vinculants perquè cap entitat que precaritzi treballadores pugui gestionar serveis essencials finançats amb diners públics.

I per últim, i en cinquè lloc, hauria d'incloure una participació democràtica real que doni veu vinculant a les persones usuàries i a la comunitat.

Jo crec que el missatge és clar: aquesta llei només pot servir a les persones si limita el poder del mercat sobre el benestar col·lectiu. No es tracta de que millorem una norma, sinó de decidir si el dret a ser cuidat estarà governat per la lògica del benefici o per la dignitat humana.

Nosaltres, clarament, escollim la dignitat, escollim la democràcia econòmica, l'economia social i transformadora, escollim un model basat en cures, en la sobirania pública i comunitària. I per això és necessari aquest gir estructural al projecte de llei

actual, sinó no podem avalar aquesta llei que perpetui l'actual mercantilització dels drets socials.

La CUP, durant el procés de debat, lluitarem per una llei que consolidi l'estat del benestar i que acabi amb el mercat del benestar.

Gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Si soc sincera, volia abstenir-me o votar que no, però després de sentir la intervenció de VOX, ostres, m'ha semblat que el que debatíem aquí era una estructura d'estat de l'estat català. I sincerament, m'he engrescat, eh? He pensat, aquelles estructures d'estat que el processisme ens va prometre i mai va arribar a executar, aviam si ara ens les fa sense voler el Govern del senyor Salvador Illa? Ja ens agradaria, eh?, senyora Fuster, ja ens agradaria, però em penso que erra el tret.

Si la intenció real d'aquest projecte de llei fos dotar-nos d'un sistema més eficient, més just, més transparent, més català, em penso que la cambra hi votaria unànimement a favor. Però en la modernització del sistema que ens proposen hi ha lletra petita: multiplicar la burocràcia, diluir la responsabilitat via nous organismes i posar en risc la sostenibilitat mateixa del sistema. Aquestes contraindicacions ens fan tirar enrere.

Com garantirem uns serveis socials de qualitat, estables i finançables obviant els factors que els han degradat, afeblit i fet inviables? Si no podem ni assenyalar la causa per por de ser etiquetats falsament de racisme o d'extrema dreta, com resoldrem la problemàtica? La taca cada cop és més grossa i vostès opten per anar pintant capes institucionals a sobre: nous mecanismes de gestió, nous òrgans, noves agències, més funcionaris, més càrrecs de confiança.

Prefereixen apujar la pressió fiscal i anar-hi abocant recursos abans que tallar l'aixeta i mirar d'on venen les fuites. Els professionals denuncien saturació, descoordinació entre administracions, intromissió ideològica dins les entitats del tercer sector. A

aquest desgavell, afegim-hi l'accés universal als serveis públics via empadronaments fraudulents, l'escletxa per on la immigració il·legal que hauria de ser deportada troba recer i l'oportunitat d'estafar el sistema.

El nombre de contribuents no creix al mateix ritme que el d'usuaris. Si no augmenta el recapte, però els serveis han de cobrir cada cop més demandes, és evident que l'eficiència i la qualitat se'n ressentiran. Allà on en mengen quatre potser en mengen cinc, sí, però vuit-cents, no.

I per més estructura administrativa que generin, no canviaran aquesta realitat. La millor política social no és la que crea més organismes, sinó la que sap triar i descartar beneficiaris. Qui no contribueix, qui ha entrat il·legalment al país i ha accedit al padró amb passaport no pot tenir els mateixos drets que qui s'ha escarrassat, ha cotitzat i ha alimentat les arques públiques.

Dir que tothom té accés al sistema públic de serveis socials és preciós i entranyable, però també insostenible. Sense estipular criteris de vinculació, residència acreditada i vida laboral, podem arribar a tensions encara més greus, ocasionant danys irremeiables en la cohesió social del país.

El seu text parla molt de qualitat, planificació, equitat i universalitat, però en cap moment diuen com pensen finançar-ho, no hi ha una memòria econòmica clara ni un calendari d'aplicació. Com deia en Josep Pla: «Sí, sí, però això qui ho paga?»

Sense pressupost no hi ha drets, només desitjos i bones paraules. L'augment d'obligacions legals que contemplen en aquest text supera la capacitat pressupostària real. Tindran el titular amable a la premsa i generaran grans expectatives, sí, però no les compliran. I serem aquí per recordar-ho i per continuar assenyalant la causa real del problema.

Ni ens espanten ni ens amoïnen les seves falses etiquetes. L'únic que ens preocupa i ocupa és el benestar i futur dels catalans.

El president

Finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Consellera, consellers, diputades, diputats, avui defensem una llei imprescindible per garantir l'estabilitat, la qualitat i la justícia social en el sistema de serveis socials de Catalunya. Venim amb aquest projecte de llei a consolidar una xarxa sòlida, pública i eficient, que doni respostes reals a qui més les necessita.

Aquesta llei no és només una opció tècnica, que també té tota la solidesa, sinó que és una decisió de país. Volem un sistema social fort i no volem que es converteixi en un camp de negoci per a la vulnerabilitat. Es regula tot el que fa referència a la concertació social i es crea l'agència que ha de gestionar, planificar estratègicament els serveis socials del departament.

La consellera ha explicat el contingut del projecte. Jo els hi vull fer avinent per què aquesta llei és més necessària que mai: perquè protegeix la ciutadania, dignifica la tasca de les entitats socials i dels ajuntaments i posa fi a la precarietat jurídica d'un sistema fonamental per a la cohesió, i, sobretot, perquè és una aposta per un model de provisió no mercantilitzat, transparent, arrelat al territori i pensat per garantir drets, no per maximitzar beneficis, però que, alhora, no exclou ningú.

Sovint parlem amb tecnicismes, però crec que a vegades és interessant posar una imatge, un rostre. La concertació social és el rostre, sovint, d'aquella entitat, d'aquella fundació, d'aquell orde religiós o d'aquella associació de pares que, en tots i cada un dels nostres municipis, gestiona i ha gestionat, a vegades fins i tot abans que aquests serveis es convertissin en drets, l'atenció a la infància i a l'adolescència, l'atenció a la violència masclista, l'atenció domiciliària, menjadors socials, l'atenció a la dependència o l'atenció a la discapacitat. I això és el que avui dignifiquem amb aquesta regulació. La contraposició és el model, com deia la consellera, i com ha explicat el diputat Campuzano, d'anar a preu, d'anar a concurs, de convertir en un mercat en el qual el preu acaba convertint-se en l'element definidor de qui és el que té cura de les persones més vulnerables, davant d'un model, com deia, arrelat al territori i que preveu, diguem-ne, aquesta consolidació i aquesta prestació dels serveis propera.

Respecte a les esmenes a la totalitat. La diputada Berenguer, he de confessar que avui m'ha desconcertat una miqueta, des de la defensa de models purament

socialdemòcrates, construccions socialdemòcrates com són els models de benestar social noruec, suec, finlandès, als que vostè feia referència, o, per moments, gairebé una defensa de la gestió directa de la prestació dels serveis públics que gairebé, diguem-ne, hi insisteixo, m'ha desconcertat.

El problema és que la praxi que el Partit Popular exerceix quan té responsabilitats de govern difereix notablement, per no dir radicalment, del que vostè avui ens ha defensat. A la Comunitat de Madrid han fet del sistema sanitari de serveis socials un laboratori de privatització i mercantilització, amb casos que no repetiré, o que no esmentaré, però que tothom coneixem perfectament, amb adjudicacions sense control, derivacions forçades, que és la punta de l'iceberg que es va posar de manera cruel en evidència amb la gestió de les residències durant la pandèmia, amb més de set mil persones mortes, sense atenció hospitalària, amb protocols ideològics aprovats pel seu Govern que impedièen traslladar els avis als hospitals, a les persones afectades. Aquest no és el model que avui estem defensant; és un model de beneficis per sobre..., que no preveu els beneficis per sobre dels drets, ni privatitzacions encobertes, ni opacitat, ni pèrdua de control. És una doble vara de mesurar que no compartim.

Respecte a l'esmena de VOX. Després d'una exhibició vergonyant de desconeixement –ho comentava el diputat Campuzano–, la directiva europea i la llei de contractes preveuen i regulen perfectament quines són les excepcions a la mercantilització al sistema de contractes. Però què volen que els hi digui? És un exercici monumental d'hipocresia i cinisme polític. Sempre contraris a allò que representi cohesió, drets o igualtat. Però vet aquí que a Madrid tenen una llei, una llei de serveis socials, que preveu també la concertació social –títol cinquè, capítol segon, dedicat a la concertació–, i vostès la van votar; en canvi, aquí ens diuen que això és opacitat, que això és manca de transparència. On és la seva coherència?

El problema no és jurídic, és ideològic. Els seus arguments són febles, ataquen les entitats socials catalanes, però callen quan altres entitats reben diners públics. Estiguin tranquils, la resta de diputats; vostès, no. Quan estem parlant d'entitats, no estem parlant de la Fundación Disenso, que és un exemple clar d'opacitat, de com el seu líder es converteix en president vitalici i com se li deriven diners; estem parlant

d'una altra cosa (*aplaudiments*), estem parlant d'entitats de prestació de serveis a les persones. Vostès no volen una llei de drets socials, el que voldrien és eliminar-ne la seva essència.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, doncs, i d'acord amb l'article 116.5 del Reglament, procedirem a la votació conjunta de les dues esmenes a la totalitat, de retorn de la iniciativa, que s'hi han presentat.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 107 vots en contra, 25 vots a favor i 2 abstencions.

Atès que les esmenes a la totalitat, de retorn, han estat rebutjades, aquesta iniciativa pot continuar la seva tramitació.

Abans de suspendre la sessió, els recordo que ara, en el pati que mena cap a la biblioteca, hi ha un acte d'homenatge al president Companys en commemoració dels vuitanta-cinc anys del seu afusellament.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a un quart de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i tres minuts.